

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
ករណី រស់ ស៊ុយ “សម្ភាសក្រៅប្រវត្តិរូប”
សម្ភាសន៍ជាមួយ រស់ ស៊ុយ អាយុ ៤៧ ឆ្នាំ ត្រូវជាសាមីខ្លួន
រស់នៅភូមិពាមប្រជុំ ឃុំព្រែកអំបិល ស្រុកស្នួល ខេត្តកណ្តាល
ថ្ងៃទី ១៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៣
សម្ភាសដោយ ផាន់ សុជា និង ជួន សុភារីទូ

សុជា: លោកខ្ញុំមកពីខាងមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាលោកពូណា ។

ស៊ុយ: បាទ ៗ ។

សុជា: ហើយសិក្សាពីរឿងរបបខ្មែរក្រហម មកចុះស្រាវជ្រាវក្នុងភូមិក្នុងឃុំនេះដើម្បីចង់ដឹងពីការពិតរបស់ប្រជាជនយើង ដែលធ្លាប់បានចូលធ្វើបដិវត្តកាំងពីមុនឆ្នាំ៧៥ ជាពិសេសតាមរយៈដួងខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ បើសិនជាគាត់នៅរស់ រឺ ក៏តាមឪពុកម្តាយសាច់ញាតិរបស់គាត់ ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: បាទ ខ្ញុំមកនេះ ដោយសារមានករណីមួយដែរ ដែលត្រូវជាបងស្រីពូឈ្មោះ ព្រឹម ឆ្លូន ។

ស៊ុយ: បាទៗ ។

សុជា: ហើយក៏ខ្ញុំបានសួរនាំប្រធានភូមិទៅ គាត់ក៏បានស្លាប់ ហើយនៅក្នុងប្រវត្តិរូបក៏បានគេដាក់ថា គាត់ត្រូវបានគេចាប់ខ្លួន ទាំងប្តីទាំងអីគាត់ហ្នឹងទៅទៀត អញ្ជឹងដោយសារតែខ្ញុំមកសម្ភាសពូនេះ ក៏ខ្ញុំចង់ដឹងពីរឿងរ៉ាវខ្លះ ហើយជាពិសេសពីរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពូតែម្តង ដូចរឿងដែលពូបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំអំបាញ់មិញអាំ ពូឈ្មោះអីដែរពូ?

ស៊ុយ: បាទ ខ្ញុំឈ្មោះ រស់ ស៊ុយ ។

សុជា: រស់ ស៊ុយ រាល់ថ្ងៃអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ស៊ុយ: អាយុ៤៧ឆ្នាំ ។

សុជា: គ្រួសារពូឈ្មោះអីដែរពូ?

ស៊ុយ: ឈ្មោះសុខ រ៉េត ។

សុជា: សុខ រើត ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: កាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?

ស៊ុយ: អាយុ៤៦ឆ្នាំ ។

សុជា: នៅក្នុងភូមិនេះគេហៅភូមិអីគេដែរ?

ស៊ុយ: ភូមិពាមប្រជុំ ។

សុជា: ចុះឃុំ?

ស៊ុយ: ឃុំព្រែកអំបិល ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ។

សុជា: ពូមកនៅក្នុងភូមិនេះតាំងពីឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំ ស្រុកកំណើតខ្ញុំកើតនៅភូមិពាមប្រជុំ ឃុំព្រែកអំបិលនេះ តែក្រោយពីឆ្នាំ៧១ ខ្ញុំបានទៅធ្វើកងទ័ពជាមួយនឹងវៀតណាម ក្រោយពីវៀតណាមធ្វើបាបខ្លាំងពេក ខ្ញុំក៏រត់ចេញពីវៀតណាមទៅរកខាងទ័ពអង្គការខ្មែរយើង ដល់តែពេលទៅខាងកងទ័ពខ្មែរយើង ក៏ខ្ញុំបានទៅវាយក្នុងសមរភូមិជាមួយគេ ក្រោយមកទៀតក៏គេអោយខ្ញុំទទួលភារៈខាងសេដ្ឋកិច្ចសំរាប់ភូមិភាគ ។

សុជា: ភូមិភាគអីគេ?

ស៊ុយ: ភូមិភាគពិសេស តែក្នុងនាមមិនមែនជាមេទេ គ្រាន់តែថាជាកូនទាហាន ។

សុជា: បាទ ហើយចុះហេតុអី បានជាពូលទៅជាមួយកងទ័ពវៀតណាម?

ស៊ុយ: កាលបង្កើនវាឃើញដោយសារសម្តេចលោកមានបន្ទូលថា កូនចៅត្រូវតែក្រោកឡើងដើម្បីតស៊ូរំដោះជាតិក្រោយពីរដ្ឋប្រហារលុន ណុល ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដូច្នោះមិនមែនថាតែខ្ញុំទេ ក្នុងនាមក្មេងជាយុវជនទាំងអស់ គឺត្រូវទៅស្ទើរគ្រប់គ្នាតែម្តង ។

សុជា: ហើយចុះហេតុអីបានជាពូលទៅជាមួយនឹងកងទ័ពវៀតណាម?

ស៊ុយ: ចុះគេថា គេថារួមគ្នាដើម្បីរំដោះពី ពួកលុន ណុលដែលធ្វើរដ្ឋប្រហារបង្កើន ។

សុជា: ហើយចុះកាលបង្កើនវៀតណាមខាងណាដែរ?

ស៊ុយ: វៀតណាម គេហៅយៀតកុងៗបង្កើន គេថា គេមកជួយរំដោះខ្មែរយើង ។

សុជា: ខ្មែរយើង បាទ ។

ស៊ុយ: ដល់តែក្រោយមក ដល់តែឃើញការរំដោះហ្នឹងវាធ្វើបាបខ្មែរយើង កងទ័ពខ្មែរយើងខ្លាំង
ពេកទៅ ។

សុជា: ពួកយើងកុំឃើញ?

ស៊ុយ: បាទ ដល់អញ្ចឹងទើបមាថាយើងវាយមួយក្រុម ខ្មែរមួយក្រុម យួនមួយក្រុមអញ្ចឹង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: កាលណាមកដល់ត្រឹមវា វាដកចោលយើងបាត់ យើងនៅបាញ់តនឹងគេទៅ ដល់តែវា
វាដកថយបាត់ យើងអត់អ្នកណាជួយដល់តែអញ្ចឹង មើលតែលែងទុកចិត្តយួន ត្រូវតែ
ដកខ្លួនចេញ ។

សុជា: បាទ ហើយពូ ឪពុកពូឈ្មោះអីដែរ?

ស៊ុយ: កាត់ឈ្មោះរស់ ព្រាម ។

សុជា: រស់ ព្រាម?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយចុះម្តាយ?

ស៊ុយ: ហីម ។

សុជា: ហីម អីគេ?

ស៊ុយ: ហីម ផ្គុក ។

សុជា: ហីម ផ្គុក?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: កាត់ទាំងពីរនៅរស់ទេ?

ស៊ុយ: នៅរស់ទាំងពីរ ។

សុជា: នៅក្នុងភូមិហ្នឹងរឺក៏?

ស៊ុយ: បាទ នៅក្នុងភូមិហ្នឹង ។

សុជា: ហើយចុះពូមានស្រុកកំណើតកើតជាទៅណា?

ស៊ុយ: ខ្ញុំ ស្រុកកំណើតកើតជានៅភូមិពាមប្រជុំហ្នឹងតែម្តង ។

សុជា: ឃុំ កាលហ្នឹងឃុំអី?

ស៊ុយ: ឃុំព្រែកអំបិល ។

សុជា: អើ ខ្ញុំសួរ ពុំមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំបងប្អូនសព្វថ្ងៃនេះ គឺបាត់ខ្លួនពីរនាក់ ហ្នឹងគឺបងប្អូនបង្កើត ។

សុជា: បាទ ពីណាខ្លះទៅ?

ស៊ុយ: ឈ្មោះ ព្រាម ពៅហ្នឹងមួយអើ ព្រាម ឆ្នួន ហ្នឹងមួយ ហើយនិងព្រាម ពៅនោះមួយទៀត ហ្នឹងប្អូន ។

សុជា: អញ្ជឹងតិចទាំងអស់ ទាំងអស់គ្នាទាំងអស់អី ប៉ុន្មាន?

ស៊ុយ: នៅរស់ ពីរនាក់ ប្អូននាក់ ៦នាក់ សព្វថ្ងៃនៅរស់ ៦ នាក់ ។

សុជា: អញ្ជឹង ៨ នាក់ ទាំងស្រាប់ ទាំងបាត់ខ្លួន ៨នាក់?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយកាត់ទាំងពីរនាក់បាត់ខ្លួនដោយសារអី ស្លាប់ដោយសារអី?

ស៊ុយ: ទៅធ្វើកងទ័ពទាំងអស់គ្នា ។

សុជា: បាទ អើ ខ្ញុំសួរបន្តិច ពូកើតនៅឆ្នាំណាដែរពូ មានចាំទេ ហើយចុះឆ្នាំយើងខ្មែរ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ឆ្នាំខ្មែរឆ្នាំអី?

ស៊ុយ: ឆ្នាំខ្មែរ ឆ្នាំមមៃ ។

សុជា: ឆ្នាំមមៃ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយកាលពូចូលទៅក្នុងធ្វើបដិវត្តហ្នឹង ពូអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ស៊ុយ: អេ អត់ចាំទេ គ្រាន់តែដឹងថាឆ្នាំ៧១ ។

សុជា: ឆ្នាំ៧១ ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: កាលហ្នឹងពូជាយុវជន រឺ ក៏ជាកុមារ?

ស៊ុយ: ជា ចង់ចូលវ័យយុវជនហើយ ។

សុជា: ៧១ ពូមានចាំថ្ងៃខែទេ?

ស៊ុយ: អត់បានចាំទេ មិនបានយកចិត្តទុកដាក់ ។

សុជា: បាទ កាលបង្កើតមុននឹងពូទៅ ពូមានបានទៅរៀនទៅអីណាដែរ?

ស៊ុយ: អត់ អត់បានរៀន ។

សុជា: អត់បានរៀន?

ស៊ុយ: ចូលរណបគេ ទៅក្រាបខ្លួនជាមួយនឹងកងទ័ពគេ ។

សុជា: ហើយកាលបង្កើតមូលហេតុសំខាន់ដែលនាំអោយពូចូលបដិវត្តិបង្កើតដោយសារអីគេទៅ?

ស៊ុយ: ដោយសារមួយឃើញថា រដ្ឋប្រហារលន់ ណាល់ អញ្ជើងដល់សម្តេចប្រកាសអោយកូនចៅ
ឡើងក្រោក ចូលព្រៃ មាតិ មាត្យ ដើម្បីតស៊ូបង្កើត យើងចូលទៅ ភ្នាក់រលឹកទាំងអស់
គ្នាទៅតែម្តង ។

សុជា: ហើយដល់ឪពុកម្តាយពូយ៉ាងម៉េចដែរ?

ស៊ុយ: ពេលបង្កើត កាត់ហួសចិត្តកាត់ដែរ ដោយឃើញថា គេក្របក្រា ក៏ទៅ ដល់តែខ្ញុំសុំកាត់ទៅ
កាត់អត់និយាយថាម៉េច បាទ ព្រោះយុវជនក្នុងភូមិបង្កើត ប៉ុន្តែខ្ញុំវាទៅក្នុងបង្គោមយុវជន
ដែលត្រូវដើរទៅមុនគេ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដូចមានគេទៅម្នាក់ពីរនាក់មុនអញ្ជើង បន្ទាប់មកខ្ញុំក៏ចេញដែរទៅ ដល់តែក្រោយពីខ្ញុំមក
ទៀតបានជាគេចេញ ច្រើនៗរហូត ទល់តែទៅទាំងអស់ពីទាំងភូមិបណ្តោយ ។

សុជា: កាលពីជំនាន់ពូទៅ ទៅគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែរមានចាំទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំកាលពីខ្ញុំទៅនោះ កាលពីខ្ញុំចូលទៅរៀនណាម តែឯងទេ ដល់តែរៀនណាមធ្វើបាប
ខ្លាំងពេកក៏ខ្ញុំក៏បកមកដុះវិញ ហើយបកមកដុះវិញ គេទៅរកអង្កការខ្មែរ ខ្ញុំបានទៅ ប្រាំ
នាក់ ។

សុជា: ហើយឈ្មោះអីខ្លះដែរ ដែលទៅជាមួយពូបង្កើត?

ស៊ុយ: ទៅ ជាមួយខ្ញុំបង្កើត ឈ្មោះទិត្យ ដាតបង្កើតមួយ ហើយនិង សុត្រ ង៉ែត បង្កើតមួយ ហើយ
និង កុយ មានឈ្មោះមួយ ហើយនិង ឆែម សយ បង្កើត មួយ ហើយនិង ម៉ម សារួន
ឈ្មោះមួយ ។

សុជា: ហើយពួកគាត់ចាស់ជាន់ពូរី ក៏អាយុដំណាលៗពូដែរ?

ស៊ុយ: ស្រករៗគ្នា ។

សុជា: ហើយចុះបងរបស់ពូទៅមុនក៏ទៅក្រោយ?

ស៊ុយ: ទៅក្រោយ ។

សុជា: ទៅក្រោយ អើ ពូថាវិនិយាយដំបូង ពូទៅចូលជាមួយនឹងកងទ័ពវៀតណាមមុន?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហ្នឹងនៅកន្លែងណា កងទ័ពវៀតណាម?

ស៊ុយ: កងទ័ពវៀតណាមកាលហ្នឹងវាចូលមកដល់ភូមិគ្រប់ គ្រប់ភូមិទាំងស្រុកអស់ហើយ ហើយ
កាលហ្នឹងអង្គការខ្មែរ កងទ័ពខ្មែរ អត់ទាន់មកដល់ស្រុកភូមិនេះទេ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: គេរៀបចំនៅខាងតំបន់ភ្នំខាងលិច លិចណោះណា ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក្រោយពីខ្ញុំទៅវាយជាមួយនឹងវៀតណាមនៅតាមជួរដងទន្លេបាសាក់នេះ ដល់តែគេធ្វើ
បាបខ្លាំងពេក ក៏ខ្ញុំសំរេចរត់ចោលវៀតណាមមក ហើយក៏កាប់ដើមចេកធ្វើជាក្បួនហែល
ឆ្នួលមកដល់ស្រុកផ្សេងណោះ ហើយបានទំលាក់អាវុធ ទំលាក់អីចោលទៅ ហើយបានដឹង
ស៊ើបដំណឹងបានថា កងទ័ពខ្មែរគេមកកាលយើង ខាងខេត្តតាកែវ ខាងអីវិញ ។

សុជា: អើ អញ្ជឹងពូវិនិយាយអំបាញ់មិញបានន័យថា កងទ័ពវៀតណាមចូលមកក្នុងភូមិយើងនេះ
មុន មុនអើ កងទ័ពខាងខ្មែរយើងចូលមក?

ស៊ុយ: បាទៗ ។

សុជា: កាលហ្នឹងវៀតណាមចូលមកក្នុងភូមិយើងនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: គាំងពី អីខ្ញុំមិនបានចាំច្បាស់ទេ ប៉ុន្តែត្រានឹងដឹងថា ពីឆ្នាំ៧១ហ្នឹង គឺវៀតណាមវាមកដល់
ហ្នឹងហើយ ។

សុជា: កាលហ្នឹងមូលហេតុអីបានជាវៀតណាមមកដល់ហ្នឹង?

ស៊ុយ: ទេ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ ខ្ញុំក្តាប់អត់បានទេ មិនដឹងម៉េចគេមក តែគេថាគេមកជួយរំដោះខ្មែរ ។

សុជា: អូ ហើយចុះមកដល់ហ្នឹង មកដល់ចូលដល់ក្នុងភូមិ ក្នុងឃុំហ្នឹង ហើយចុះ ប្រធានឃុំ

ប្រធានភូមិ ខ្មែរយើងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

ស៊ុយ: ប្រធានភូមិ ប្រធានឃុំខ្មែរយើងក៏គាត់អត់ដឹងដែរ ថាគេមកជួយរំដោះដែរ ហើយវាមាន ខ្មែរយើងចូលធ្វើទ័ពជាមួយរៀតណាម ទាំងគេទាំងខ្ញុំ ចេះតែចូលៗទៅណា ។

សុដា: ហើយចុះពួកហ្នឹងទៅវាយជាមួយនឹងកងទ័ពរៀតណាម វាយជាមួយនឹងកងទ័ព រៀតណាមទៅវាយនៅកន្លែងណា?

ស៊ុយ: នៅអេខាងដងទន្លេបាសាក់ណោះ បានរៀតណាមឡើងមក ពួកអាហ្នឹងរៀតណាមវាមាន ពីរផ្នែក ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: អាមួយគេហៅអាហ្នុងភាគី ហើយអាមួយអាហ្នុងយៀតកុងដែលជួយរំដោះខ្មែរ ពួកអា ភាគី វាពួកអាខ្មែររយៈជាមួយហ្នឹងអាពួកលុន ណុល ។

សុដា: លុន ណុល ។

ស៊ុយ: បាទ ហើយខ្ញុំចូលជាមួយអាយៀត កុងហ្នឹង វាយអាភាគីហ្នឹង ។

សុដា: វាយនៅម្ដុំណា?

ស៊ុយ: វាយនៅទល់ដែន ឡើងមកដល់វត្តសំបុរហ្នឹង វាឡើងត្រឹមមកដល់វត្តសំបុរហ្នឹង ពួក កងទ័ពហ្នឹងគេចេះតែបន្តគេហៅអីអញ្ចឹង ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: កាលណាកប៉ាល់រៀតណាមដូចជាអាភាគីឡើងមកអញ្ចឹង គេដកចោលខ្ញុំ ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: ដកចោលមករៀបទ័ពៗ ណោះ ខ្ញុំអត់ដឹង ដល់តែដឹង ចេះតែវាយៗទៅ ដល់តែឆាកមើល បាត់អស់រលីង ដល់បាត់អស់ ខ្ញុំដកខ្លួនថយ បោះកាំភ្លើងចោល រត់ កាត់ដើមចេកហែល ឆ្នងបឹងមកបុស្សីមក រត់មកផ្ទះមក ។

សុដា: កាលហ្នឹងទើបតែវាយបានមួយសមរម្យហ្នឹងទេ?

ស៊ុយ: អី វាយ វា វាយបានមួយសមរម្យហ្នឹង ក៏ប៉ុន្តែគ្រាន់ថាសមរម្យតូចៗ គ្រាន់តែយើង ទៅល្ងប ទៅវាយអីតូចតាចអីហ្នឹង ខ្ញុំអត់ទាន់ចូលទេ ព្រោះអាហ្នឹងបានធំ បានវាយម្តង ។

សុដា: ហើយរៀតណាម កាលហ្នឹងទ័ពរៀតណាមហ្នឹងកាន់កាំភ្លើងរហូត?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយចុះខាងខ្មែរយើង ខាងព្រឹត្តិ ពីណាវិញដែលគ្រប់គ្រងប្រធានពូ?

ស៊ុយ: គ្រប់គ្រង ដូចភ្នែកបាត់ហើយ ។

សុដា: ឈ្មោះអីអត់ចាំទេ?

ស៊ុយ: ចាំខ្លះដែរ តែដូចស្លាប់នៅក្នុងសមរក្ខមិអស់ខ្លះហើយណា ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដូចឈ្មោះធីឈ្មោះហ្នឹង ស្លាប់អស់ហើយ ព្រោះខ្ញុំឃើញស្លាប់ផ្ទាល់ៗ នៅសមរក្ខមិ ។

សុដា: ? ? ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយចុះពេលដែលពូចូល កាត់ចេញមកដល់អន្លង់សេក ពូនៅទៅចូល?

ស៊ុយ: អត់ទេ អាហ្នឹងខ្ញុំបកមកផ្ទះ ។

សុដា: មកផ្ទះសិន?

ស៊ុយ: បាទ ក្រោយៗពីរៀតណាមឡើងមកដល់អញ្ជឹងមក ប្រជាជននៅក្នុងភូមិហ្នឹង រត់អស់ រលីងទៅ រត់អស់ទៅនៅដល់រហូត ដល់ភូមិក្រាំងយូរ ទៅហួសរហូតទៅខាងស្រុកព្រែក ស្តៅ ព្រែកអីឯណោះណា ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដល់តែក្រោយមកទៀតដល់តែពេលថា ចុះរួចអស់ទៅបាទមកវិញ ដល់តែមកវិញ ក្រោយមកទៀតខ្ញុំនៅ ខ្ញុំព្យាយាមតែងតែ ដល់តែឃើញរៀតណាមវាធ្វើបាបពួកខ្ញុំខ្លាំង ពេក ហើយកាលហ្នឹងឪពុកខ្ញុំកាត់ធ្វើប្រធានភូមិដង ដល់តែអញ្ជឹងទៅខ្ញុំនាំគ្នាបន្តចេញ យូរជនហ្នឹង ដេញពួករៀតណាម ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: ដល់អញ្ជឹងទៅរករៀងធ្វើអីវាអត់កើត លួចកាំភ្លើងរៀតណាម យកទៅអោយ ពេលនោះ កងទ័ពខាងខ្មែរ ។ អើវដោះហ្នឹង គេមកដល់ហ្នឹងដែរហើយ ខ្ញុំលួចកាំភ្លើងខាងកងទ័ពរៀត ណាម យកអោយកងទ័ពខ្មែរ ក្រោយពីគេចបារក្ខាត្រូវវិញទៅ អោយកាំភ្លើងហ្នឹងមក វិញទៅ ក៏គេរករៀងពួកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏រត់ទៅបណ្តោយ ។

សុជា: ចុះតួអើ ពេលដែលពួកវៀតណាមវាយជាមួយហ្នឹង នៅនេះហ្នឹង នៅឆ្នាំណាពូ មានចាំ ទេ?

ស៊ុយ: ឆ្នាំ៧១ ។

សុជា: ៧១ ហ្នឹងហ្នឹង ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយចុះដល់ពេលខ្មែររំដោះចូលមកនេះ ហើយពួកលួចកាំភ្លើងលួចអីអោយគេហ្នឹង អាហ្នឹង នៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: ឆ្នាំ៧២ ។

សុជា: ឆ្នាំ៧២ ដែរ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយចាប់ពីពេលពួកវាចូលទៅស្រុក ខ្មែរយើងហ្នឹងនៅណា ហើយនៅឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: នៅឆ្នាំ៧៣ អាហ្នឹងដើមឆ្នាំ ។

សុជា: ឆ្នាំ៧៣ ហើយនៅភូមិណា?

ស៊ុយ: អត់ អាហ្នឹងនៅភូមិអី ព្រោះខ្ញុំទាក់ទងគេមុនអោយហើយ ទាក់ទងគេអោយហើយ ដល់ តែពេលនោះខ្ញុំទៅជាមួយគេបណ្តោយ ។

សុជា: តែអត់ដឹងពីចូលដំបូងនៅមូណាអីកន្លែងណា?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងវាដំណើរគេមកនៅស្នាក់នៅភូមិហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ភូមិពាមប្រជុំហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ពាមប្រជុំ ។

សុជា: ហើយចុះដល់ពេលចេញពីភូមិហ្នឹងទៅ ពូទៅនៅឯណាទៀត?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងគេដើរផ្លាស់ គេតែងតែផ្លាស់ទីគាំក្រោយពីគេផ្លាស់ទៅនៅឆ្នុង ។ ក្រោយពី គេផ្លាស់ទៅនៅខាងខេត្តតាកែវអីអញ្ចឹងអាក្នុង វាមិនទៀងទេ គេហៅកងទ័ព ។

សុជា: អាហ្នឹងនៅក្នុងអង្គភាពអីគេពូ?

ស៊ុយ: នៅក្នុងអង្គភាពហ្នឹងកាលហ្នឹងវាគេអោយឈ្មោះថា គេអត់ទាន់រៀបជាភកងពល៧០៣ រឺ ក៏៥០២អីទេ វានៅក្នុង គេហៅថា វរ:សេនាធំ វរ:១១២អញ្ចឹងអាណា ។

សុជា: ១១២?

ស៊ុយ: បាទ ដល់តែក្រោយមកទៀត ដល់គេរៀបចំកំលាំងមួយផ្នែកអោយទៅជាខាងកំលាំង
សេដ្ឋកិច្ច ។

សុជា: អាហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំ៧៣?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយចុះនៅក្នុងកងវៈ១២នេះ អ្នកណាគេប្រធានទៅ?

ស៊ុយ: ហ្នឹង តាណាត ។

សុជា: តាណាត?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: គ្នាប៉ុន្មាននាក់គេហៅ គិតមើលទៅ?

ស៊ុយ: អី ខ្ញុំទើបតែទៅដល់ភ្នាក់ងារអញ្ចឹង ខ្ញុំអត់ក្តាប់ព័ណ្ណគេបាទទេ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៉ុន្តែត្រាន់តែខ្ញុំដឹងថា ក្រោយពីខ្ញុំចេញពីរៀនណាមទៅ ខ្ញុំក៏ចូលទៅក្នុងអង្គការខ្មែរយើង
ហ្នឹង ក៏ គេរៀបចំខាងខ្ញុំហ្នឹងអោយមកទទួលខាងសេដ្ឋកិច្ច ផ្តល់ស្បៀងទៅសមរម្យ ។

សុជា: ចុះក្រោយពីពូណាតកង១២ មានព័ណ្ណទៀតដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំកង១២ហ្នឹង?

ស៊ុយ: វាមានថ្នាក់បន្តៗគ្នា មានតាំងពីថ្នាក់ភូមិភាគ មានតាំងពីថ្នាក់បន្តៗ មួយកងពលអីអញ្ចឹង
មកណា ។

សុជា: ពូមានស្គាល់ឈ្មោះទេ?

ស៊ុយ: ស្គាល់ ខ្ញុំស្គាល់ ដូចពូពេញហ្នឹង គាត់ជាជំនួយការភូមិយុទ្ធសាស្ត្រ មានការវណ្ណវិទ្ធិ សព្វថ្ងៃ
គាត់នៅដែរ គាត់នៅអេខាងបូកងណោះ ប៉ុន្តែត្រាន់តែថាកាលពីប្រវត្តិ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ហើយដល់ពេលនោះគាត់វា ភូមិភាគពិសេសនោះគេចែកជាពីរ ម្ខាងនៅខាងជើង ម្ខាង
នៅខាងត្បូង ព្រោះភូមិភាគពិសេសហ្នឹង គឺបាទន័យថាសំរាប់ពួកភ្នំពេញហ្នឹងតែម្តង

សុជា: ចាំមើលពូខ្ញុំសុំសួរបន្តិច អើ អញ្ចឹងពេលហ្នឹងតាណាតហ្នឹងមិនមែននៅចំណុះភូមិភាគនិរតី

រឺ បូកអីទេ?

ស៊ុយ: អត់ទេ នៅភូមិភាគពិសេស ។

សុដា: ពិសេសហ្នឹង បើនិយាយទៅ ទិសដៅវាយចូលទីក្រុងភ្នំពេញចូលតាមប្រកណាលោកពូ កងពលពិសេសហ្នឹង?

ស៊ុយ: យើងចូលពីខាងហ្នឹងទៅ ស្អាត ខេត្តកណ្តាល ។

សុដា: ខាងពី?

ស៊ុយ: មួយខាងពី ខាងពីផ្លូវជាតិលេខមួយមក ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: រួមសហការជាមួយនឹងកងទ័ព ។ ហើយនិងយើងចូលទៅខាងណោះ អមគេថា ដូចយើង នេះអញ្ជើញភូមិភាគនិរតីហ្នឹង ដល់ពេលហើយចេះតែចូលណា ប៉ុន្តែដោយ ឡែកក៏ភូមិភាគពិសេសហ្នឹង ក៏មុខសញ្ញាភ្នំពេញហ្នឹងតែម្តង ។

សុដា: អី កាលហ្នឹងកងពល១២ហ្នឹង ជាកងពលរឹក៏ជាថ្នាក់?

ស៊ុយ: ក្រោយមកទៀតឡើងមកជាកងពល ។

សុដា: កងពល១២?

ស៊ុយ: បាទ ឡើង កងពល១២ កងពល១២កាលនៅភូមិភាគខាងត្បូងនេះ គឺគេមានកងពល១២ ហើយនិងកងពល១១ ។

សុដា: ហ្នឹងគេហៅថា ភូមិភាគពិសេស?

ស៊ុយ: បាទ ភូមិភាគពិសេស ។

សុដា: ហើយចុះដល់ពេលពូមកទទួលខាងសេដ្ឋកិច្ច សេដ្ឋកិច្ចហ្នឹង ពូមានដែលស្គាល់ឈ្មោះប្រាក់ ឈ្មោះអីទេ?

ស៊ុយ: អត់ អត់ដែល ។

សុដា: ហើយពេលហ្នឹងមូលដ្ឋានដែលពូនៅ?

ស៊ុយ: នៅស្រុកព្រៃកប្បាស ។

សុដា: ស្រុកព្រៃកប្បាសដែរ?

ស៊ុយ: បាទ នៅស្រុកព្រៃកប្បាសហ្នឹង យើងប្រាប់ ដើរដោះដូរជារបស់របរ ជាអំបោះ ជា

ក្រមា ជាក្រណាត់ ដើរដូរជាមួយប្រជាពលរដ្ឋដើម្បីយកស្បៀងចិញ្ចឹមកងទ័ព ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: បាទ ក្រោយពីឆ្នាំ៧៥ ទៅ រហូតដល់គេវាយឈ្នះទៅ អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវចូលទៅភ្នំពេញ អ្នកដែលនៅក្នុងក្រសួងមន្ទីរហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក្រោយមកទៀតក៏ កាលពេលហ្នឹង កាំភ្លើងគឺមានគ្រប់ដៃ ក្រោយមកទៀតក៏គេចែកខាង ពួកខ្ញុំអោយទៅខាងរដ្ឋ ។

សុជា: បាទ ចុះពូអើ ចុះមុនពេលដែលវាយចូលនៅក្រុងភ្នំពេញ ពូអត់មានបានឡើយសមរម្យមី អីទេ?

ស៊ុយ: អត់ អត់បានចូលទេ ព្រោះគ្រាន់តែថាកំលាំងទាំងពីរ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ព្រោះដោះស្រាយអាសមរម្យមីផង ។ ដោះស្រាយផង ។ ដូច្នេះវាអែបៗជាប់ អោយ គេរំកិលបន្តិច ខ្ញុំក៏រំកិលទៅបន្តិច គេកិលបន្តិច ខ្ញុំក៏រំកិលទៅបន្តិច គគ្នាអញ្ចឹង ។

សុជា: បាទ ហើយចុះពូអាចនិយាយពីដំណើរដើមទង ពេលដែលពូចូលដល់ទីក្រុងភ្នំពេញមុន និង ចូលដល់ទីក្រុងភ្នំពេញ ហើយពេលដែលចូលដល់ទីក្រុងភ្នំពេញដំបូង តើពូបានឃើញ សភាពលក្ខណៈយ៉ាងម៉េចខ្លះ?

ស៊ុយ: ពេលដែលក្រោយចូលដល់ភ្នំពេញដំបូងហ្នឹង គេអោយខាងខ្ញុំហ្នឹងធ្វើនៅមាត់ទន្លេ ។

សុជា: មាត់ទន្លេកន្លែងណា?

ស៊ុយ: បាទ! មាត់ទន្លេគេហៅថាយ៉ាងកំពុងទឹកកក ។

សុជា: នៅដែ?

ស៊ុយ: នៅ អត់ទេ នៅជាប់នឹងខាងជើងវត្តទណ្ឌឡោម ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: អាយ៉ាងយើង ។

សុជា: ដូររចាស់?

ស៊ុយ: អត់ទេ បើនិយាយអោយចំ ចង្អុលពីលិច ដល់ខាងកើតដូរថ្ងៃចំ បានន័យថាយ៉ាងហ្នឹងវា មានចាប់ពីត្រីមរបស់វត្តខណ្ឌឡោមទៅជើង ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: ទៅទល់គ្នានឹងដូរចាស់ ទៅទល់គ្នានឹងវត្តភ្នំយ៉ាងទាំងអស់ហ្នឹងគឺគេប្រកល់មកអោយខាងខ្ញុំ ដូច្នោះ ពួកខ្ញុំនៅខាងមាត់ទន្លេហ្នឹងរហូត ដល់ក្រោយមកទៀតបានគេអោយឡើងដល់ដូះថ្ម ហើយពេលដែលទៅហ្នឹងអត់មាន?

សុដា: ពេលដែលពូទៅដំបូងប្រជាជនចេញពីក្រុងភ្នំពេញអស់ហើយ?

ស៊ុយ: ចេញអស់ហើយៗ ។

សុដា: ចុះនិយាយពីរឿងទ័ពតារាភិក្ខុ ទ័ពហ្នឹងនៅជាកងភូមិភាគពិសេសទៀត រឺក៏ដូរទៅភូមិ ភាគអីទៀត?

ស៊ុយ: កាលពីនោះខ្ញុំគ្រាន់តែបានដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា ក្រោយតែពីគេចែកថាពួកកំលាំងនៅសំរាប់ ភូមិ បើគេនិយាយអោយខ្លីទៅវិញគេថា ឈ្មោះរបស់កន្លែងសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹង ឈ្មោះគេហៅ ថាមន្ទីរ៣១១ ។

សុដា: នៅកងពលប៉ុន្មាន?

ស៊ុយ: ចំណុះភូមិភាគពិសេស ។

សុដា: ពិសេស ។

ស៊ុយ: មិនមានសំរាប់កងពលណាមួយទេ សំរាប់ភូមិភាគពិសេស ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ឧបមាថាត្រូវកងពលណាគេមកត្រូវបើកអង្គរបើកអីហ្នឹង ។

សុដា: ហើយចុះភូមិភាគពិសេសហ្នឹងគ្រប់គ្រងប៉ុន្មានកងពលដែរមានដឹងទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថានៅខាងណោះ វាមានបីកងពល កងពល១១ ១២ ហើយនិង១៤ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយចុះក្រោយមកកងពល១១ ១២ ហើយនិង១៤ហ្នឹង ក្លាយទៅជាកងពលអីវិញ ទៅ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថាកងពល១១ ហ្នឹងវាក្លាយទៅជាកងពល៥ អើ ៥០២ ។

សុដា: ៥០២?

ស៊ុយ: ហើយកងពល១២ វាទៅជាកងពល៧០៣ ហើយកងពល១៤ ហ្នឹងគេបានអោយទៅនៅ
ខាងរតនគីរី ។

សុដា: នៅហ្នឹងគេអត់ដាក់កងពលអីទេ?

ស៊ុយ: បាទ អត់ហ្នឹងអត់ដាក់ទេ ។

សុដា: ហើយចុះអំបាញ់មិញ កងពល៥០២ ហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ កងពល១១ ហ្នឹងគេអោយទៅជាកងពល៥០២ ។

សុដា: ក្រោយមកទៅឈរជើងនៅឯណាដល់ពេលចូលដល់ទីក្រុងភ្នំពេញ?

ស៊ុយ: ឈរជើងនៅភ្នំពេញដែរ ។

សុដា: នៅម៉ូណា?

ស៊ុយ: ខ្ញុំភ្ជាប់អត់បានទេ ព្រោះដល់ពេលខ្ញុំចែកដាច់ដោយឡែកមកខាងយួរ៉ាងមក គឺខ្ញុំដាច់ការទាក់
ទងខាងហ្នឹងទាំងអស់ ។

សុដា: ពូមានចាំឈ្មោះប្រធានកងពល៥០២ ហ្នឹង?

ស៊ុយ: អត់ចាំទេ ដល់តែក្រោយមកទៀតគេដួសប្តូរអវ៉ា សមាសភាពគេត្រូវឡើងចុះអីអញ្ចឹង ។

សុដា: ហើយចុះមុនដំបូងកាលនៅកងពល១១ ដប់អីហ្នឹង?

ស៊ុយ: កងពល១១ នៅប្រធាន ។

សុដា: ប្រធានដែរ ប្រធានកងពល?

ស៊ុយ: ប្រធាន បាទ ហើយគណិតហ្នឹងគាត់ប្រធានកងពល១២ ។

សុដា: ១២?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយពីណាគេប្រធានភូមិភាគពិសេស?

ស៊ុយ: ប្រធានភូមិភាគពិសេស វ៉ាន រ៉េត ។

សុដា: វ៉ាន រ៉េតហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: វិន រើតហ្នឹងស្រុកកំណើតគាត់នៅឯណាដែរ?

ស៊ុយ: ? ? ? ?

សុជា: ហើយចុះពេលក្រោយមកពូបាទដ្ឋាស់ទៅក្នុងកន្លែងកងកេក្នុងភូមិ?

ស៊ុយ: នៅត្រពាំងរដ្ឋ ។

សុជា: ត្រពាំងរដ្ឋហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: នៅក្នុងឆ្នាំ៧៩ ហ្នឹងគឺគេអោយទៅខាងហ្នឹងតែម្តងក្រោយពីរំដោះហើយ ។

សុជា: បាទ អាហ្នឹងនៅមុំវត្តខណ្ឌឡោមហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ យ៉ាងណាវាមានបរិវេណដីហ្នឹងវា គិតទៅយ៉ាងនៅក៏ឡូលេខ៦ ក៏ក្នុងរង្វង់យ៉ាងរដ្ឋ យ៉ាងនៅជ្រោយចង្កាក់នៅក្នុងរង្វង់យ៉ាងរដ្ឋ យ៉ាងនៅមុខវត្តភ្នំក៏យ៉ាងរដ្ឋ យ៉ាងនៅកំពង់ ទឹកកកជាប់វត្តខណ្ឌឡោមនេះ ក៏យ៉ាងរដ្ឋ អាហ្នឹងគេថាក្នុងរង្វង់សំរាប់យ៉ាងរដ្ឋគ្រប់គ្រង វាមានបរិវេណយ៉ាង អីនៅក្នុងហ្នឹង ។

សុជា: បាទ អញ្ជើញមានឋានៈអីដែរកាលនៅហ្នឹង?

ស៊ុយ: ខ្ញុំពេលនោះ ឋានៈជាកងហា បាទន័យថាកងហាណា ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: តែក្រោយមកទៀតគេប្របាច់ប្រចូលគ្នាទាំងអស់អោយទៅកាន់យ៉ាង គេដកសមាសភាព មួយនាក់ៗមួយកង មួយនាក់ៗអញ្ជើញទៅ ទៅកាន់ខាងយ៉ាងបាទន័យថាខាងទទួលស្ងៀន ។

សុជា: បាទ អាហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំ៧៩ ហ្នឹងដែរ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: យ៉ាងដែលពូនិយាយរៀបរាប់អំបាញ់មិញវាមានច្រើនកន្លែងពូ តើពូកាន់ជាប់លាប់ជាងគេ នៅកន្លែងណា?

ស៊ុយ: ខ្ញុំកាលក្រោយពីគេហៅថា ពេលនោះដែលគេចាប់ពួករំដោះ បន្តដូចលោកនិយាយអំបាញ់ មិញអញ្ជើញ គេចាប់បាទន័យអញ្ជើញអញ្ជើញ ក្រោយមកទៀតមកខ្ញុំ ក្រោយពីនៅយ៉ាងកំពង់ ទឹកកក ក្រោយមកទៀតគេដកខ្ញុំទៅយ៉ាងក៏ឡូលេខ៦ ទៅទទួលប្រធានរដ្ឋសភាផ្នែកស្ងៀន

បញ្ជីមួយរយទាំងអស់នៅលើខ្ញុំអញ្ជឹងទៅណា នៅខាងត្បូងលេខ៦ ។

សុជា: ប្រធានខាងផ្នែកស្បៀងហ្នឹងដូចជាគ្រប់គ្រងនៅបញ្ជីយ៉ាងទាំងអស់?

ស៊ុយ: បាទ បញ្ជីយ៉ាង ។

សុជា: យ៉ាងរដ្ឋទាំងអស់?

ស៊ុយ: អត់ទេ ជាផ្នែក មិនមានយ៉ាងទាំងអស់ទេ គ្រាន់តែមួយផ្នែកអី ប៉ុន្តែនៅក្នុងនេះគេមាន
ប្រធានគេចាត់ការពីលើអញ្ជឹង ខ្ញុំគ្រាន់តែទទួលផ្នែកខុសប្រមាថាស្បៀន សំរាប់កត់ត្រាហើយ
និងសំរាប់ធ្វើរបាយការណ៍ក៏ខ្ញុំទទួលភារៈ បានទាំងអស់ ។

សុជា: អញ្ជឹងបញ្ជីដែលពួកគ្រាហ្នឹងវាមានស្ទើរខ្លះ?

ស៊ុយ: វាមានទាំងពីអង្គរ ទាំងពីស្រូវ ទាំងពីតៅកូរ ទាំងពីអំបិល ទាំងពីស៊ីម៉ង់ត៍ ។

សុជា: កាលហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: នៅឆ្នាំ៧៧ ។

សុជា: ៧៧/អេ?

ស៊ុយ: បាទ ខ្ញុំទទួលភារៈនៅត្បូងលេខ៧ ឆ្នាំ៧៧ ។

សុជា: ខែណាពុំមានចាំទេ?

ស៊ុយ: អត់ចាំខែទេ ។

សុជា: ចុះពេលហ្នឹង ពីណាគេអ្នកនៅលើពូឡេតពូ?

ស៊ុយ: វាមានអាហ្នឹងចាំខ្ញុំរៀបរាប់ប្រាប់ថា បរិវេណយ៉ាងរដ្ឋហ្នឹងវាមានតំណាងគេបីនាក់ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ឈ្មោះលោកវិទ្ធីនោះមួយ ។

សុជា: វិទ្ធីអី?

ស៊ុយ: អត់ចាំឈ្មោះ អេត្រកូលគាត់ទេ ខ្ញុំភ្លេចហើយណា ។

សុជា: គួនទីគាត់ជាស្តីគេ?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងគាត់ប្រធានយ៉ាងហ្នឹងហ្នឹងអី ហើយនិងលោកប៉េងហ្នឹងទៀត ហ្នឹងអានុ តែខ្ញុំអត់
ចាំត្រកូលគាត់ដែរ តែពីរនាក់ហ្នឹងស្លាប់អស់ហើយ ។

សុជា: បើបានស្លាប់ពូ?

ស៊ុយ: ស្លាប់នឹងជំងឺទាំងពីរនាក់ ប៊ុនតែកាត់មិនមែនស្លាប់នៅឯភ្នំពេញទេ កាត់ទៅស្លាប់នៅឯភ្នំពេញ
អស់ ។

សុដា: ដល់៧៧អេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: បីនាក់អេ?

ស៊ុយ: បីនាក់នៅម្នាក់ទៀត ឈ្មោះជួន សព្វថ្ងៃនៅរស់ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៊ុនតែកាត់នៅប៉ែលិន នៅរស់នៅប៉ែលិន ។

សុដា: នៅក្នុងឆ្នាំណាដែរពូ?

ស៊ុយ: បាទ?

សុដា: ក្នុងឆ្នាំណា ៧០ ឬ១១?

ស៊ុយ: ដែលកាត់ស្លាប់ហ្នឹង ។

សុដា: ដែលកាត់ធ្វើជាតួនាទីជាអី?

ស៊ុយ: ហ្នឹង៧៥ រហូតទល់ដល់ ៧៧ ចេញ ។

សុដា: អូ ទាំងបីនាក់ហ្នឹងអេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ចុះអើអង្គភាពហ្នឹងគេហៅអង្គភាព យួរវង្ស យួរវង្សអីហ្នឹង វានៅក្រោមចំណុះក្រសួងអី
ដែរអូ?

ស៊ុយ: វា មិនដឹងវានៅក្នុងចំណុះណាទេ ខ្ញុំតែតែឃើញអ្នកធំៗ ចេញចូលវាមិនដឹងនៅក្រោម
ឱវាទខាងណាទេ?

ភារីទ្ធ: ពីណាគេ?

ស៊ុយ: ចេញចូលច្រើន ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: វាខាងទស្សនាហកម្មក៏ចូល ខាងពាណិជ្ជកម្មក៏ចូល ហើយលោកធំៗដូចខៀវ សំផនក៏ចូល
នួន ជាក៏ចូល ហើយលោកសង្ឃខាងមន្ទីរពេទ្យ ពតនោះក៏ចូល ដូច្នោះខ្ញុំវា ដល់តែអ្នកធំ

មកអញ្ជឹង ខ្ញុំមិនអាចដូចថាជ្រៀតជ្រៀកការងារគេ ខ្ញុំដឹងតែគេអោយធ្វើអី ដឹងតែធ្វើ ហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ចុះអៀង សារីអី ដែលចូលទេ?

ស៊ុយ: អៀង សារីមិនសូវចូលទេ ក៏ប៉ុន្តែជួបតែគេ ដូចថាគេហៅទៅរៀន ទៅអីអញ្ជឹង អាហ្នឹង ជួបហើយ ។

សុជា: បង្រៀនពីអីទៅ?

ស៊ុយ: គេហៅបង្រៀនពី គេហៅថា មុនគេនិយាយថា មួយគេរៀនពីរដ្ឋក មួយខាងប្រព័ន្ធ ទឹកកក មួយទៀតខាងមហាជនធម្មតា មួយទៀតខាងរដ្ឋបាលអីអញ្ជឹងណា ។

សុជា: ហើយចុះពូមានបានចូលសម្ព័ន្ធទឹកកកហ្នឹងទេ?

ស៊ុយ: អត់ទេ ខ្ញុំអត់ចូលទេ ។

ភារីទ្ធ: ហើយរៀនហ្នឹងញឹកញាប់ទេ?

ស៊ុយ: រៀនខាងរដ្ឋបាលហ្នឹងគឺរៀនញឹក អត់ទេខែ ។

សុជា: ចុះពូនិយាយអំបាញ់មិញរៀបរាប់ដែលនៅលើពូដូចឈ្មោះរីទ្ធ ឈ្មោះគេង ឈ្មោះអាណូន អីអញ្ជឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយចុះអ្នកដែលនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ពូវិញមានឈ្មោះអីដែរ ដូចថាកាលហ្នឹងពូ មានឋានៈជាប្រធានស្មៀនឃ្នាំងអីដែរកាលហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ចុះអ្នកដែលធ្វើការក្រោមពូមានឋានៈឈ្មោះទេ ពូមានឋានៈទេ?

ស៊ុយ: បា ខ្លះក៏ស្លាប់ បានចេញពីភ្នំពេញទៅខ្លះក៏ស្លាប់ហើយខ្លះក៏នៅអញ្ជឹងដែរណា ។

សុជា: ឈ្មោះអីខ្លះ?

ស៊ុយ: ប៉ុន្តែវាមិននៅជុំគ្នា ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: មានឈ្មោះឈ្មៀន ហ្នឹងនៅខាងកំពង់ធំ ។

សុជា: គាត់មានឋានៈអីឈ្មើហ្នឹង?

សុយ: ឈ្មើនជាអ្នកកត់ត្រា អត់មានឋានៈអីទេ គ្រាន់តែជាអ្នកកត់ត្រាណា ។

សុជា: ក្នុងឆ្នាំ៧៧អេ?

សុយ: ៧៧ ចូលដល់៧៧ ចេញពីភ្នំពេញមក ។

សុជា: ហើយអ្នកណាម្នាក់ទៀត?

សុយ: ឈ្មោះយ៉ូម ប៉ុនតែយ៉ូមហ្នឹងស្លាប់បាត់ហើយ នៅពេលប្រជុំអីដែរ ។

សុជា: អូ តួនាទីគាត់ជាស្តីដែរយ៉ូមហ្នឹង?

សុយ: ជាស្មៀនជាអ្នកកត់ត្រាធម្មតាទាំងអស់នៅក្នុងហ្នឹង គេរៀបចំតែប្រធាន ដូចជាប្រធាន មួយអញ្ចឹងទៅទទួលផ្នែកស្មៀនអញ្ចឹងទៅ គាត់ជាប្រជាជនអញ្ចឹងទៅ ។

សុជា: អើ ពូមានឋានៈជាប្រធានស្មៀនដូចជាមើលការខុសត្រូវយ៉ាងហ្នឹង មានតែឋានៈត្រឹមហ្នឹង ទេ រឺក៏មានបានឡើងឋានៈអីទៀតទេ?

សុយ: អត់ៗ ។

សុជា: ឡើងដល់ត្រឹមតែថ្នាក់ហ្នឹងទេ រហូតដល់៧៧តែម្តង ។

សុយ: បាទ ។

សុជា: អត់មានដូរទៅខេត្តណាខេត្តណាទៀតទេ?

សុយ: អត់ទេ អត់មានដូរទេ ។

សុជា: អើ នេះយើងនិយាយអំពីរឿងការងារដែលទាក់ទងនឹងរឿងពូ?

សុយ: បាទៗ ។

សុជា: ខ្ញុំចង់សួរពីរឿងទូទៅខ្លះទៀត ដូចជាចូលមកដល់ទីក្រុងភ្នំពេញអញ្ចឹង យ៉ាងដែលពូយាម ហ្នឹង វាច្រើនជាយ៉ាងអីទៅ?

សុយ: យ៉ាងគាំងពីដើមឡើយខ្ញុំនៅខាងយ៉ាងកំពង់ទឹកកកនេះ ខ្ញុំក៏ជាប្រធានផ្នែកមួយដែរ ក្រោយ មកទៀតដល់តែពេលដឹកឥវ៉ាន់យកទៅដាក់ហ្នឹងវាមានគ្រប់មុខ ទាំងពីដៃកមកពីចិន ដៃក គ្រប់ប្រភេទ អោយតែដៃកគ្រឿងសំណង់មកពីបរទេសហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

សុយ: ក៏នៅបរិវេណហ្នឹងដែរ យ៉ាងហ្នឹងដែរ ហើយមួយផ្នែកទៀតឥវ៉ាន់ដល់តែក្នុងរោងចក្រ ក្នុង

ភ្នំពេញទាំងមូលហ្នឹងគឺគេដឹកបញ្ជូនទៅក្នុងយូរ៉ាដែរ តែគ្រាន់តែខ្ញុំដឹងថា ដឹកចូលដូចជា
ឧបមាថាមួយអាទិត្យដឹកម្តងៗៗ គ្រប់រោងចក្រ តែក៏បើកអោយគ្រប់ភូមិភាគ បានន័យ
ថាគ្រប់តំបន់ក្នុងស្រុកខ្មែរយើងហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក៏បើករាល់អាទិត្យដែរ ដល់តែពេលដូចជាបើកខាងតំបន់២៥ អញ្ចឹង គេមានអាក្រក់ជាសក
ប៉ុណ្ណោះមួយទៅមានបោះត្រាអីទៅ យកទៅហុចទៅ មានកំណត់នៅក្នុងហ្នឹងស្រាប់ ខ្ញុំក៏
រាប់ប្រគល់អោយគេទៅ ហើយខាងនោះមកទៀត ខ្ញុំគ្រាន់តែរាប់ប្រគល់អោយគេទៅ
ប៉ុន្តែតែបើករាល់អាទិត្យ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: គ្រប់ភូមិភាគ ពាយ័ព្យភ្នំ ខាងបូព៌ាភ្នំ ខាងបាត់ដំបង ខាងរ៉ែក៏បស្ចឹមនិរតី គឺទូទៅទាំងអស់ ។

សុជា: កាលហ្នឹង ចុះក្រៅពីដែកអីហ្នឹងមានយូរ៉ាដែរអី?

ស៊ុយ: អត់មាន អត់មានយូរ៉ាដែរអី ។

សុជា: ហើយចុះខោអាវអី?

ស៊ុយ: ខោអាវក៏អត់ដែរមានតែក្រណាត់ បាទ មានតែក្រណាត់ ។

សុជា: ខ្ញុំសុំសួរពូបន្តិច ពួកដែលភូមិភាគ រឺ ក៏តំបន់ឡើងមកយកហ្នឹង យករាល់អាទិត្យតែម្តង
រឺ ក៏ទៃ?

ស៊ុយ: យករាល់អាទិត្យ ។

សុជា: អាទិត្យ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយដូចយើងឥលូវ ឧបមាថាបើកអញ្ចឹងយកទៅធ្វើអីៗ គេមានដាក់នៅក្នុងហ្នឹងទេ?

ស៊ុយ: អត់ដឹងទេ ខ្ញុំមិនអាចដឹងទេ គ្រាន់តែដឹងថាខ្ញុំបានមានភារកិច្ចមួយដូចជាខាងតំបន់ ២៥
មកយកអញ្ចឹង អត់មានស្តុកនៅក្នុងយូរ៉ាដែរ ខ្ញុំជូនគេទៅបើកផ្ទាល់ពីរោងចក្រតែម្តង ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: ដូចជាត្រូវបើកស្បែកជើងអញ្ចឹង ត្រូវជាឆ្នាំដំបូង ត្រូវជាអំបោះដេរ រឺ ក៏ត្រូវជា
ស្បែកមុនអីអញ្ចឹងទៅ អាហ្នឹង ទៅជូនផ្ទាល់ៗដល់រោងចក្រតែម្តងប្រគល់អោយគេតាម

ហ្នឹងទៅ ។

សុជា: ហើយចុះពួកដែលនៅក្រសួងមន្ទីរផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងភ្នំពេញមានទៅបើកទេ?

ស៊ុយ: បើកដែរ ។

សុជា: បើកដែរ?

ស៊ុយ: បើក បើក ដូចគ្នាទាំងអស់ ។

សុជា: ហើយចុះខុបមាថាថានោះពួកនៅតាមភូមិភាគ រឺក៏តំបន់មកបើកអាហ្នឹង គេមកបើកថ្នាក់
តំបន់ដែររឺក៏?

ស៊ុយ: គេមិនមែនមកបើកដាល់កន្លែងខ្ញុំទេ គេមកដល់សុំការសំរេចពីកន្លែងទីបាត់ការរបស់ខាង
ប៉ុល ពតអញ្ជឹងណា ដល់ហើយទៅគេចេញអាវស៊ុយហ្នឹង អោយជាប្រកាន់ដៃហ្នឹង មក
បើកពីកន្លែងខ្ញុំមក ។

សុជា: អញ្ជឹងអ្នកដែលចេញជាប្រកាន់ ជាប័ណ្ណ ជាវស៊ុយអោយមកបើកហ្នឹង ពិណាកេអ្នក?

ស៊ុយ: ពីកន្លែងទីបាត់ការរបស់ខាងប៉ុល ពតហ្នឹងតែមក ។

សុជា: ប៉ុល ពតហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: អញ្ជឹងរាល់ដែលពូបើកទំនិញអោយគេពូតែងតែឃើញសញ្ញារបស់ប៉ុល ពតហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ បើអត់មានក្រដាសហ្នឹងមកទេ គឺយើងមិនអាចបើកអោយគេបាទទេ គេថាអោយ
ប៉ុន្មានក៏មានបញ្ជីនៅក្នុងហ្នឹង យើងខុបមាថាថារបស់ដែលយើងបើកមកពីរោងចក្រយក
មកតំកល់យូរអង្វែង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: កាលណាយើងបើកអោយគេច្រឡំហើយបើកខ្លះ គឺយើងទទួលខុសត្រូវ ។

សុជា: អើ ។

ស៊ុយ: រឺក៏លើសគេសួរយើងបានពិណាមក ប្រឡំបានយកពិណាមក ដូច្នោះអ្វីដែលធ្វើហ្នឹងគឺអោយ
ត្រង់ដូចមានអញ្ជឹង មិនហ៊ានអោយខុសព្រោះដឹងច្បាស់ថា អ្វីដែលខុសគេចាប់ផ្តើម
ដូច្នោះអ្វីក៏មិនហ៊ានអោយខុសដែរ សុខចិត្តអត់ធុនយស្តម្ភខ្លួនយើងម៉េច មិនហ៊ានអោយខុស
ទេ ។

សុជា: ពូនិយាយអំបាញ់មិញថាការយកទំនិញចេញទាល់តែមានសញ្ញាប៉ុល ពតតែម្តង?

ស៊ុយ: ត្រង់ ថាបើមិនមានប៉ុល ពតទេ គ្រាន់ថាមន្ទីររបស់ប៉ុល ពតហ្នឹង គេមានប្រធានគេ អញ្ជឹងមក គេចារថាសំរាប់អោយទៅខាងណាប៉ុន្មានៗ គឺគេធ្វើសំបុត្រអោយ ។

សុជា: ឈ្មោះអ្នកចារហ្នឹងពូមានស្គាល់ឈ្មោះទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំអត់ចាំទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែចេញពីក២៥ អញ្ជឹងមក ។

សុជា: ក២៥ ហ្នឹងជាស្តីគេទៅ?

ស៊ុយ: ជាប្រធានមន្ទីរចាត់ការគេ ក២៥ ។

សុជា: មន្ទីរចាត់ការរបស់ព័ណ្ណគេ?

ស៊ុយ: របស់ប៉ុល ពត ។

សុជា: ប៉ុល ពតហ្នឹងអេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយមានដឹងពីណាប្រធានមន្ទីរទេ?

ស៊ុយ: តែគ្រាន់តែដឹងថាកន្លែងហ្នឹងមានលោកសង្ឃ ។

សុជា: លោកសង្ឃ?

ស៊ុយ: ធ្វើជាជំនាញការរបស់ប៉ុល ពត ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: បាទ គ្រាន់តែដឹងតែប៉ុន្តែ ដល់តែស៊ីញ៉េខ្ញុំអត់សូវដល់តែវាយុវឌ្ឍន៍ពេកទៅវាក្រែងទៅ ។

Side B:

សុជា: ពូដឹងថាភាគហ្នឹងជាជំនាញការប៉ុល ពតហ្នឹងនៅឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: ភាគជាប្រធានមន្ទីរ ។

សុជា: ប្រធានមន្ទីរទេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ប្រធានមន្ទីរក ៥ ហ្នឹង?

ស៊ុយ: ប្រធានមន្ទីរ ក ២៥ ។

សុជា: អាហ្នឹងទីតាំងគេនៅកន្លែងណាពូ?

ស៊ុយ: អត់ អត់ស្គាល់ទេ គ្រាន់តែឃើញក្រដាសគេមក ឃើញតែក២៥
ក២៥ហ្នឹង ។

សុជា: ហើយដឹងអញ្ចឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាពូមានដឹងទេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: មានប៉ា មានដឹងទេ ថាកងហ្នឹងជាប្រធានមន្ទីរ ក២៥ហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាពូមានដឹងទេ?

ស៊ុយ: អត់ ខ្ញុំមិនចាប់អារម្មណ៍ថានៅក្នុងឆ្នាំណាទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដឹងថា ចាប់ពីត្រីមខ្ញុំមកធ្វើការនៅ
កន្លែងទទួលប័ណ្ណរ៉ឺស៊ុយដែលគេធ្វើមកគឺតាំងពីឆ្នាំ៧៥មករហូត ។

សុជា: ៧៥ ?

ស៊ុយ: ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្ញុំមិនអាចដឹងទេ ថ្ងៃខែពេលវេលា ។

សុជា: បាទ ហើយចុះប័ណ្ណហ្នឹងមានដែលទទួលបើកឥណ្ឌូហ្នឹង?

ស៊ុយ: អត់ទេ គេតែងតែមកពិនិត្យ ។

សុជា: ពិនិត្យស្តី?

ស៊ុយ: ពេលខ្លះគេមកពិនិត្យមើល បរិវេណយ៉ាងអីយ៉ាងម៉េចអីយ៉ាងម៉េចអីហ្នឹង មកម្តងៗ ។

សុជា: ប័ណ្ណហ្នឹងមានឈ្មោះអីផ្សេងទៀតក្រៅពីឈ្មោះប័ណ្ណហ្នឹង?

ស៊ុយ: អត់ដឹងទេ គ្រាន់តែដឹងថាកងហ្នឹងគាត់ខូចជើងម្ខាង ។

សុជា: ខូចជើង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: គាត់ខូចជើងនៅពេលណាពូ?

ស៊ុយ: អត់ដឹងទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែឃើញគាត់ដើរពាំងពៀបៗ អញ្ចឹងណា ។

សុជា: ខ្ពស់ រឺ ក៏?

ស៊ុយ: មិនខ្ពស់ទេ វាបាក់ដៃមួយខាង រួស ។

សុជា: ហើយស រឺ ខ្មៅ?

ស៊ុយ: ខ្មៅ អេ សំបុរសណែកបាយ ។

សុជា: បាទ គាត់ជាអ្នកមកពីខាងណាដែរ? ស្រុកទេសគាត់ ?

ស៊ុយ: អត់ស្គាល់ទេ អត់ស្គាល់ទេ ។

សុដា: ហើយចុះពូអំបាញ់មិញថាយកទំនិញចេញ ទាល់តែមានអ្នកណាពីមន្ទីរក២៥ ហ្នឹងមក ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយចុះបើសិនជាយកទំនិញចូលវិញយើងត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ឡើងទៅ ។

ស៊ុយ: ធ្វើឡើង ។

សុដា: ធ្វើឡើងទៅណា?

ស៊ុយ: ធ្វើ ខ្ញុំធ្វើឡើងវាមានថ្នាក់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើឡើងទៅប្រធានទទួលឃ្នាំងរបស់ខ្ញុំ ដូចខ្ញុំថាលោក
រិទ្ធ ហើយលោកហិរញ្ញវត្ថុអញ្ជើងអ្នក ធ្វើរបាយការណ៍ហ្នឹងបញ្ជូនទៅ គេធ្វើបន្តបន្ទាប់ទៅ
ទៀតទៅ ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: ហើយពេលទុកៗវានឹង រីកចំរើនវានឹងចេញ ក៏ ខ្ញុំត្រូវការមួយខែ ខ្ញុំធ្វើរបាយការណ៍ បញ្ជី
មួយដងដែរ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: បានន័យថាខ្ញុំនៅទទួលបានក្នុងឃ្នាំងអញ្ជើង កាលណាដាច់ខែខ្ញុំធ្វើរបាយការណ៍ជូនទៅ
របស់នៅសល់ប៉ុណ្ណា បើកអស់ប៉ុន្មានអីអញ្ជើង និន្នាការ ការងារខ្ញុំគឺមានតែប៉ុណ្ណឹង ។

សុដា: បាទ អើខ្ញុំសុំសួរពូបន្តិចទៀត ចុះក្រៅពីប័ណ្ណប្រធាននៅតាមតំបន់ភូមិភាគអី ដូចថា
ប្រធានគណៈតំបន់ គណៈភូមិភាគដែលគេមកបើកផ្ទាល់ខ្លួន?

ស៊ុយ: អត់ទេ គេមានខាងសេដ្ឋកិច្ចរបស់គេ ។

សុដា: របស់គេ?

ស៊ុយ: បាទ សេដ្ឋកិច្ចរបស់គេ ទប់មាត់តំបន់ ២៥ មួយគេមានទីតាំងគេនៅភ្នំពេញ៦ ណោះ
មួយទៅ មកខាងភូមិភាគបូព៌ាគេមានទីតាំងរបស់គេមួយទៅ ខាងភូមិភាគឥសាន ភូមិភាគ
ផ្សេង បើនិយាយអោយចំទៅ គេមានភូមិភាគគេនៅជុំវិញភ្នំពេញហ្នឹងតែម្តង ដល់ពេល
ថា បើក ទីតាំងគេនៅជិតហ្នឹង គេ ។

សុដា: បើកប្រើប្រាស់ទៅ?

ស៊ុយ: បាទ បើក គេត្រូវបើកអីគេទៅ ក ២៥ ហ្នឹងហើយ គេយកតែក្រដាសហ្នឹងមកវិញ គេ

ប្រគល់អោយខាងសេដ្ឋកិច្ចគេមកបើកផ្ទាល់ៗតែម្តង ។

សុដា: កាលប្តឹងតាមពូជីនមានប៉ុន្មានភូមិភាគដែរ ដែលធ្លាប់មកបើកកន្លែងពូជីន?

ស៊ុយ: ធ្លាប់មកបើកបូព៌ ភូមិភាគបូព៌ ភូមិភាគនិរតី ភូមិភាគបច្ចិម ភូមិភាគពាយ័ព្យ ភូមិភាគ
ខត្តរ ហើយនិងភូមិភាគឥសាន ហើយនៅក្នុងនោះដូចជាវាមានតំបន់ស្វ័យយ័ត ដូចជា
ព្រះវិហារ និង ខត្តរមានជ័យអាហ្នឹង គេមកបើក? ព្រះវិហារនិង ខត្តរមានជ័យគេ
ចាត់ទុកថាតំបន់ស្វ័យយ័ត ។

សុដា: ស្វ័យយ័តហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ វា ព្រោះអាហ្នឹងបើថាអោយឈ្មោះថាភូមិភាគវាតូចជាងគេ ដូច្នោះអោយទៅ ជា
តំបន់ស្វ័យយ័ត ។

សុដា: ស្វ័យយ័តហ្នឹងបើដូចយើងឥលូវ ដូចជាទីក្រុងភ្នំពេញ អេ ប៉ែលិនហ្នឹង តំបន់ស្វ័យយ័ត
មួយដែរ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយការគ្រប់គ្រងនៅតំបន់ស្វ័យយ័តហ្នឹង ភាគច្រើនការសំរេចអីទៅលើ អ្នកតំបន់ហ្នឹង
អ្នកនៅតំបន់ហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: អញ្ជឹងកាលប្តឹងវាដូចគ្នាស្វ័យយ័តយើងឥលូវ?

ស៊ុយ: អី អាការធារធំៗខ្ញុំអត់ក្តាប់បានទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្ញុំដឹងថាខាងណាមកបើក គ្រាន់តែខ្ញុំឃើញ
រឺស៊ុយគេមកហ្នឹង ខ្ញុំថាអីខាងព្រះវិហារ តំបន់ស្វ័យយ័តអញ្ជឹងទៅ ហើយខាង
ខត្តរមានជ័យអញ្ជឹងទៅ តំបន់ស្វ័យយ័ត ហើយក្រៅពីហ្នឹងខាងភូមិភាគ គេដាក់ភូមិភាគ
ភូមិភាគអញ្ជឹងហ្នឹង ។

សុដា: ចុះអើកាលណាមានសំណើរពីខាងភូមិភាគមក មិនមានថាសំណើរហ្នឹងត្រូវចេញពីគណៈ
ភូមិភាគអីដែរអេ?

ស៊ុយ: បាទ គេចេញមកហ្នឹងហើយ ខបមាការទាក់ទងគ្នាអីហ្នឹង គេត្រូវចែកចាយយ៉ាងម៉េច
ខណៈហរណ៍ អានេះការយល់របស់ខ្ញុំទេណា ខបមាថា ហ៊ី ត្រូវចែកទៅខាងណាប៉ុន្មាន ខាង
ណាប៉ុន្មានអាចប្រធានមន្ទីរគេហ្នឹង គេហៅគ្រប់ភូមិភាគមកចែកទៅ ខាងណោះទៅនេះ

ខាងណោះទៅនេះទៅ ហើយបានគេចេញអារីស៊ុយហ្គីន ចែកតាមកន្លែងមក ហើយបាន
អ្នកបន្ទាប់ៗទៀតកាន់ក្រដាសហ្គីន រឺស៊ុយហ្គីន យកមកបើកក្នុងយូរ៉ាំងតែម្តង ។

សុដ្ឋា: ចុះពូ ពូអាចស្គាល់គណៈភូមិភាគអីខ្លះទេពូ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដ្ឋា: គណៈភូមិភាគ អើ និរតីកាលហ្គីនឈ្មោះអីគេ?

ស៊ុយ: តាម៉ុក ។

សុដ្ឋា: តាម៉ុកណា?

ស៊ុយ: បាទ តាម៉ុកដែលគេចាប់សព្វថ្ងៃហ្គីន ។

សុដ្ឋា: បាទ ចុះគណៈភូមិភាគបូព៌ា?

ស៊ុយ: បូព៌ា អើ សៅ ខុប ។

សុដ្ឋា: ចុះខត្តរ?

ស៊ុយ: ខត្តរ ពៅ យួន ។

សុដ្ឋា: ពៅ យួនអេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដ្ឋា: ហើយចុះភូមិភាគបស្ចឹម?

ស៊ុយ: ភូមិភាគបច្ចិមអើ អត់ចាំអស់ទេ ហើយដឹងតែពាយ័យ្យអាហ្គីនតាឈ្មោះញឹម ។

សុដ្ឋា: ឈ្មោះញឹម ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដ្ឋា: ពាយ័យ្យហ្គីនខាងណាខ្លះ ខេត្តណាខ្លះដែលចូលជាភូមិភាគ?

ស៊ុយ: ពាយ័យ្យមានតែពោធិ៍សាត់ បាត់ដំបង សៀមរាបហ្គីន ។

សុដ្ឋា: សៀមរាប?

ស៊ុយ: បាទ អាហ្គីនហើយខាងពាយ័យ្យ ។

សុដ្ឋា: ហើយចុះបស្ចឹម?

ស៊ុយ: បស្ចឹម អេ កំពង់ស្ពឺហ្គីន ។

សុដ្ឋា: កំពង់ស្ពឺ កំពង់?

ស៊ុយ: កំពង់ស្ពឺ កំពង់សោម អាហ្នឹងដូចក្នុងបស្ចឹម ។

សុដា: បស្ចឹម មិនមែននិរតីទេ?

ស៊ុយ: និរតីអត់ទេ និរតីបែកខាងកំពត ខាងតាកែវ ។

សុដា: តាកែវ ខេត្តកណ្តាលយើងហ្នឹងដែរអេ?

ស៊ុយ: ខេត្តកណ្តាលអត់ទេ ខេត្តកណ្តាលមួយចំហៀងតំបន់ ២៥ ហើយមួយចំហៀងគេ
ហៅថាតំបន់ពិសេស ។

សុដា: ពិសេស?

ស៊ុយ: ពិសេស តំបន់ពិសេសបាទ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះពូមានដឹងថាអ្នកដឹកនាំភូមិភាគបស្ចឹមអ្នកណា?

ស៊ុយ: អត់ដឹង អត់ដឹងផង អត់ស្គាល់ផង ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះភូមិភាគកណ្តាល?

សុដា: ភូមិភាគបស្ចឹម?

ស៊ុយ: កណ្តាលភូមិភាគ អត់មាន គេហៅថា គេហៅថាអត់មានឈ្មោះភូមិភាគដែលកណ្តាល
ទេ មានឈ្មោះថាតែភូមិភាគពិសេសហ្នឹងតែម្តង ។

សុដា: អូ ពីណាគេអ្នកដឹកនាំ?

ស៊ុយ: ភូមិភាគពិសេសហ្នឹង រ៉ែន រ៉ែតហ្នឹងតែម្តង ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះបន្ទាប់ពីគេចាប់រ៉ែន រ៉ែតហ្នឹងពីណាគេទៅ?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងដល់តែពេលចូលភ្នំពេញហើយ អាហ្នឹងគេរៀបចំ វាលែងទៅជាភូមិភាគអស់ហើយ
គេលែងរៀបចំទៅជាភូមិភាគអស់ហើយ ព្រោះអាហ្នឹងភូមិភាគ សំរាប់តែភូមិភាគពិសេស
មួយទេ ក្រៅពីហ្នឹងគឺគេនៅ ភូមិភាគខត្តរ ភូមិភាគពាយ័ព្យ ភូមិភាគអីគេនៅតែដដែលៗ
តែភូមិភាគពិសេសគឺដូចជាគេមិនលឺនិយាយ ។

ភារីទ្ធ: មានដែលស្គាល់ឈ្មោះកែ ពកទេ?

ស៊ុយ: កែ ពកលឺ ហើយដឹងថាគាត់ហ្នឹងជាអនុប្រធានរបស់ កុយ យួន ។

សុដា: ហើយចុះពីមុនមក កុយ យួនហ្នឹងធ្វើនៅភូមិភាគខត្តរ?

ស៊ុយ: បាទ បាទ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំស្គាល់គាត់រហូតតែនៅភ្នំទៀត រត់ទៅនៅភ្នំអាំ បាទស្គាល់ ។

ឃើញតែមុខ ស្គាល់ច្បាស់ ។

សុជា: តួស្គាល់តាម៉ុក ដែលជាប្រធានភូមិភាគនិរតីហ្នឹងនៅឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: អូ ស្គាល់ និយាយអោយចំទៅ តាំងពីអើយមកខ្ញុំស្គាល់រហូត ពីមុនឈ្មោះកាត់កេហៅថា
តា ១៥ តា១៥ ។

សុជា: អី ។

ផ្សេង: ចុះពីណាកេហៅ ឈិត ឈ្មើន?

ស៊ុយ: ឈិត ឈ្មើនហៅ ម៉ុក ហ្នឹង ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: ឈិត ឈ្មើនហ្នឹងហើយហៅតាម៉ុក ។

ផ្សេង: បាទ ។

សុជា: ហើយហ្នឹងស្គាល់តាំងតែពីចូលបដិវត្តមក?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះកែ ពក តួស្គាល់តាំងពីពេលណាមកដែរ?

ស៊ុយ: អត់ទេ ទើបតែស្គាល់អាពេលរត់ទៅនៅ អា ខបមាថា ប្រជាជននៅហ្នឹងទៅ ហើយកាត់
ក៏នៅជិតហ្នឹងហើយ ប្រជាជន ហើយបែកចេញចូលផ្ទាល់អញ្ចឹងទៅស្គាល់អញ្ចឹងណា ។

សុជា: ហើយតូចស្គាល់តាម៉ុកដូចជាយ៉ាងម៉េចដែរ?

ស៊ុយ: អេ តាម៉ុក អាហ្នឹងគ្រាន់តែអញ្ជោះ ស្គាល់តាម៉ុក មេដឹកនាំគ្រាន់តែ អាហ្នឹងគ្រាន់តែថា
ជាកសិករ បើត្រូវវាយៗតែម្តង ដូច អាណោះមួយអាណោះមួយគ្រាន់តែដឹងតែប៉ុណ្ណឹង ។

ភារីទ្ធ: ដែលឃើញគេ កាត់វាយគេដែររឺក៏អត់?

ស៊ុយ: ធ្លាប់តែឃើញអញ្ជោះ ខបមាថាកាត់ហៅប្រពន្ធរៀនសូត្រអញ្ចឹងទៅ កាត់ជេរពាក់កណ្តាល
រៀនអានយោបាយពាក់កណ្តាល ប៉ុន្តែតែដុតពីហ្នឹង បើថាទៅជិតដៃត្រូវវាយវាយអីហ្នឹង ។

សុជា: ធ្លាប់ឃើញដែរ?

ស៊ុយ: បាទ ធ្លាប់ឃើញថាវាយៗដែរ ប៉ុន្តែតែវាយហើយ អានថាវាយហើយអោយស៊ី ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: បើនិយាយអោយចំ ជាចរិតចូលចិត្ត ដល់ហើយ ខ្លាំងអាំ ដេញវាយគេអញ្ចឹង បើថាវាយ

បាន ក៏បាន បើថាវាយមិនបានហើយធម្មតាដដែល ។

សុដា: ហើយកាលបង្កើតពុទ្ធសម្រាប់ឃើញគាត់នៅម្តុំណា?

ស៊ុយ: អាហ្នឹង ។

សុដា: អញ្ចឹងៗ ។

ស៊ុយ: បើនិយាយអោយចម្លើយត្រូវតែរហូត តាំងពីមុនបែកភ្នំពេញក៏ធ្លាប់ឃើញ ហើយអាដល់
បែកភ្នំពេញហើយ ហើយដែល ពេលដែលបែក៧៧ហើយកាលនៅភ្នំហ្នឹង ក៏ធ្លាប់ឃើញ
ចរិកគាត់អញ្ចឹង ។

សុដា: តើនៅក្នុងឆ្នាំ៧៥ ដល់ ៧៧ ដោយសារឃើញគាត់ធ្វើចរិកអញ្ចឹងៗ នៅក្នុង?

ស៊ុយ: អត់ទេ អត់ដែលឃើញទេ ពេលចូលភ្នំពេញ អត់ដែលឃើញទេ ចរិកហ្នឹង ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: តែមុនចូលភ្នំពេញ ហើយនិងអាក្រោយ ៧៧ទៅ ហ្នឹងឃើញចរិកគាត់ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: គេហៅថាអាចរិកហ្នឹង វាថាខឹងដេញវាយអញ្ចឹង ហើយដល់ជួបមុខក្រោយអញ្ចឹងធម្មតា
វិញ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: មិនមែនថាខឹងហើយ ជួបមុខក្រោយវិញ បាញ់ចោលមិនមានទេ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: គ្រាន់តែដេញវាយអញ្ចឹងទៅ បើរត់រួច រួចទៅ បើរត់មិនរួចត្រូវដំបងអញ្ចឹងទៅ ប៉ុន្តែ
ថាបើស្រែកឡើងជួបមុខទៀតធម្មតាវិញ ។

សុដា: ហើយចុះពុទ្ធិចង់សួរមួយទៀត អំបាញ់មិញខ្ញុំសួរដល់ថ្នាក់មេដឹកនាំថ្នាក់តាមភូមិភាគ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយឥលូវខ្ញុំសួរមេដឹកនាំដែលនៅតាមមន្ទីរក្រសួង នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញវិញ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ពូមានស្គាល់ពីណាខ្លះទេ?

ស៊ុយ: មន្ទីរក្រសួង ចង់សួរពីក្រសួងណា?

សុជា: បើថា ឥលូវដូចក្រសួងកសិកម្ម ពិណាកេប្រធាន រដ្ឋមន្ត្រី តើហៅថារដ្ឋមន្ត្រីហើយ
ណោះកាលហ្នឹង?

ស៊ុយ: រដ្ឋមន្ត្រីឈ្មោះចេន អន ។

សុជា: ចេន អន?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: អាហ្នឹងក្រសួងកសិកម្ម?

ស៊ុយ: ក្រសួងកសិកម្ម ។

សុជា: ចេន អន កាលសម័យហ្នឹងពូស្កាល់តាមរយៈយ៉ាងម៉េច?

ស៊ុយ: ខ្ញុំស្កាល់តាមរយៈអញ្ចោះ ព្រោះកាលពី ក្រោយពីខ្ញុំចេះតែសួរៗ តទៅ ខ្ញុំដឹងថាចេន អន
ហ្នឹងគាត់នៅក្នុងគណៈកម្មាភូមិភាគពិសេស ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: គាត់ទទួលខាងជើង ហើយវ៉ែនរ៉ូណោះ គាត់ទទួលខាងត្បូង ។

សុជា: ឈ្មោះវ៉ែនរ៉ូណោះ?

ស៊ុយ: បាទ គាត់ជួនអី កែវ រ៉ូណោះ ជួនអីវ៉ែនរ៉ូណោះ ។

សុជា: ពូស្កាល់ចេន អននៅក្នុងឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ចេន អន ។

ស៊ុយ: បាទ ខ្ញុំស្កាល់ច្បាស់នៅក្នុងឆ្នាំ ៧៥ ។

សុជា: ៧៥ ខែក្រោយរំដោះអេ?

ស៊ុយ: បាទ ក្រោយរំដោះហើយ ។

សុជា: ហើយចុះក្រសួងផ្សេងទៀត ដូចក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអី?

ស៊ុយ: ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្រោយមកទៀតគាត់ដែលគាត់ទទួលភូមិភាគខាងត្បូង វ៉ែនរ៉ូណោះ គាត់
ទទួលខាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

សុជា: ហើយចុះរ៉ែន រ៉េតហ្នឹង?

ស៊ុយ: រ៉ែន រ៉េត គាត់ទស្សៈហ អត់ទេ បានន័យថាគាត់វាឡើងពីលើ វាទៅជា ទប់មាថាក្រោយ

ពីចាប់កុយ យួន មក កាត់ឡើងជំនួយ កុយ យួន ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ឡើងជាថ្នាក់កំពូលឯណោះវិញ ។

សុជា: កុយ យួនហ្នឹងឡើងជាស្តីគេវិញ?

ស៊ុយ: កាលពីមុន ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងលេខរៀង ប៉ុល ពត កាត់ទី១ អញ្ជើងទៅ នួន ជាទីពឹងអញ្ជើង
កុយ យួន ទីបីអញ្ជើងទៅណា ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: សារីបន្តៗ មកៗ តាមថ្នាក់មកអញ្ជើងមក ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ហើយក្រោយពីចាប់កុយ យួនទៅ ឃើញរ៉ែន រើតទៅអង្គុយកៅអីហ្នឹងអញ្ជើង ខ្ញុំហើយនិង
ទាំងអស់គ្នាក៏សន្និដ្ឋានថារ៉ែន រើតឡើងហ្នឹងតែម្តង ហើយក្រោយពីចាប់រ៉ែន រើតទៀតឃើញ
តាម៉ុក ឡើងជំនួសរ៉ែន រើតមួយទៀត ។

សុជា: អាហ្នឹងថ្នាក់អីគេ?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងបើនិយាយទៅ គេរាប់ថ្នាក់ទី១ ទី២ ទី៣ អាហ្នឹង បើរាប់ថ្នាក់ ។

ភារីទ្ធ: អៀង សារី ទីប៉ុន្មាន?

ស៊ុយ: អៀង សារីបើនិយាយពីផ្ទៃក្នុងកាត់អាចលើ ក៏ប៉ុនតែយើងនិយាយថា តាម៉ុកកាត់ទទួល
ទ័ពអញ្ជើងណា អៀង សារី កាត់ទទួលការងារផ្សេងទៅ ប៉ុនតែថាបើសិនជាសិទ្ធិផ្ទៃក្នុង
វិញ តាម៉ុក ក៏កាត់ក្រោមអៀង សារីដែរ ។ ប៉ុនតែបើនិយាយសិទ្ធិចំហ គឺតាម៉ុក កាត់
ទទួលទ័ព អាហ្នឹងទៀតហើយ ។

សុជា: សិទ្ធិចំហហ្នឹងវាយ៉ាងម៉េច?

ស៊ុយ: សិទ្ធិចំហខ្ញុំចង់និយាយអញ្ជើង ចង់និយាយថាក្រោយពីចាប់អ្នកដែលកាន់ទ័ពហ្នឹងទៅ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: តាម៉ុក កាត់ឡើងមកជំនួសអាហ្នឹង ។

សុជា: ហើយចុះសិទ្ធិផ្ទៃក្នុង?

ស៊ុយ: សិទ្ធិផ្ទៃក្នុង បើយើងនិយាយពី ខ្មែរក្រហមវិញ គឺគេថាសិទ្ធិបក្ស ហើយនិងសិទ្ធិរដ្ឋបាល ។

សុជា: បាទ ហើយអាហ្នឹង តាម្បែក ហើយនិងអៀង សារីពីណាកេខ្ពស់ជាង?

ស៊ុយ: បើយើងនិយាយពីសិទ្ធិក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតវិញ អៀង សារី កេខ្ពស់ជាង ។

សុជា: ហើយចុះបើនិយាយពី កាលហ្នឹង អៀង សារី តាត់ជាស្តីដែរ?

ស៊ុយ: កាលហ្នឹង តាត់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស ។

សុជា: ហើយចុះនៅក្នុងបក្សតាត់លេខរៀងទីប៉ុន្មានព្រមទាំងដឹងទេ?

ស៊ុយ: អេ ក្នុងបក្សហ្នឹងអត់បានច្បាស់ទេ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះក្រៅពីការងារតាត់ តាត់មានចូលធ្វើការទទួលខុសត្រូវខាងអីខ្លះ?

ស៊ុយ: ក្តាប់អត់បានទេ ។

សុជា: ចុះពូអើ ពូថាអំបាញ់មិញបន្ទាប់ពីប៉ុល ពតមក នួន ជា?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: នួន ជាទីពីរអេ?

ស៊ុយ: បាទ ទីពីរ ។

សុជា: ហើយតាត់មានកាន់ក្រសួងអីទេ នួន ជាហ្នឹង?

ស៊ុយ: តាត់កាន់ខាងសភា ។

សុជា: អូ ប្រធានសភាអញ្ចឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: តាំងពីចាប់ផ្តើមចូលក្នុងពេញទៅតាត់ ក្រោយពីប៉ុល ពត ប្រកាសខាងយូហ្គេស្លាវីកេថា ថាប៉ុល ពតជាអ្នកហ្នឹង ក្រោយពីតាត់ឆ្លើយថា តាត់ជារដ្ឋមន្ត្រីទី១ អញ្ចឹងមក

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ហើយមួយទៀត តាត់ជាសភាអញ្ចឹងទៅ ។

សុជា: ហើយចុះអើ?

ស៊ុយ: ហើយអៀង សារី តាត់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេសអញ្ចឹងទៅ ហើយលោកសុនសេនតាត់ ទទួលខាងទ័ពអញ្ចឹងទៅ ហើយលោកខៀវ សំផន តាត់ទទួលខាងប្រមុខរដ្ឋអញ្ចឹងទៅ ប្រធានគេហៅប្រធាន គណៈ ប្រធានរដ្ឋហ្នឹង ។

ភារីទ្ធៈ ហើយចុះអេថាខាងយូហ្គេស្លាវីធ្វើនៅឯណា?

ស៊ុយៈ ធ្វើនៅភ្នំពេញ ។

សុដាៈ នៅភ្នំពេញហ្នឹង?

ស៊ុយៈ បាទ ។

សុដាៈ ហើយហេតុអីបានជាគេសួរ?

ស៊ុយៈ គេសួរក្រោយពីគេចង់ដឹងថា គេមិនដឹងថាពីណាគេប្រធានបក្សអ្នក ពីណាមេដឹកនាំដំបូង
គេ ដល់អញ្ជឹងគេសម្ភាសគេសួរ ។

សុដាៈ យូហ្គេស្លាវីហ្នឹង ជាអ្នកកាស៊ីនូក៏ជាអ្នកដឹកនាំប្រទេសយូហ្គេស្លាវី?

ស៊ុយៈ ប្រទេសយូហ្គេស្លាវីតែម្តង ។

សុដាៈ ឈ្មោះអីគេពូជំទេ?

ស៊ុយៈ អត់ចាំទេ ។

សុដាៈ គេមកហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយៈ ក្នុងឆ្នាំ៧៥ ដែរ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមិនចាំថ្ងៃ ។

សុដាៈ បាទ ។

ស៊ុយៈ ព្រោះកាលពីដំបូង ក្រោយពីគេបែកភ្នំពេញភ្លាមគេហៅទៅរៀន គេហៅទៅរៀន គេថា
បើនិយាយអោយចំជាមួយប៉ុល ពត ។

សុដាៈ បាទ ។

ស៊ុយៈ ក្រោយពីបែកភ្នំពេញហើយ គេហៅទៅរៀនឆ្នាំលើកទី១ ដល់ទៅរៀន អ្នកទាំងអស់គ្នា
អង្គុយឆ្ងល់ថា មិនដឹងជាពីណាប្រធានបក្ស ។

សុដាៈ ទាំងយើង?

ស៊ុយៈ ទាំងយើងសាច់ទ័ពសាច់អីអត់ដឹងទាំងអស់ ។

សុដាៈ បាទ ។

ស៊ុយៈ យើងគ្រាន់តែដឹងថា តាសុន សេន កាត់ ជាអគ្គមេបញ្ជាការហើយ ។

សុដាៈ បាទ ។

ស៊ុយៈ តែខ្សែវ៉ា សំដន អី ៗទាំង ទាំង ហូ យុនអី យើងគ្រាន់តែដឹងថាជាអគ្គមេបញ្ជាការរួម

ទាំងអស់គ្នា ។ ក៏ប៉ុន្តែយើងនៅមិនទាន់ដឹងថាពិណាធំជាងគេ លេខាបក្សណោះ ដល់អញ្ជឹង
ក្រោយមកទៀត បានលេចលីថាខាងយូហ្គោស្លាវីគេសួរ ដល់គេសួរ ប៉ុនប៉ុល ពតគេចេញ
ខ្លួនមក ប៉ុនតែគ្រាន់នៅក្នុងឯកសារសំនាត់របស់គេ ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងប៉ុល ពតហ្នឹងគាត់ឈ្មោះ
ហៅថា សាឡុត ស ដល់ក្រោយពីយូហ្គោស្លាវីសួរហើយ គឺលេច ចេញដាក់ឈ្មោះ
ប៉ុល ពតហ្នឹងហ្នឹង សាឡុត សហ្នឹងគឺទៅជាប៉ុល ពតតែម្តង ។

ភារីទ្ធ: ពូដែលឃើញឯកសារសំនាត់ទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំធ្លាប់ឃើញដែរ ប៉ុនគ្រាន់តែថា អានេះគេនិយាយពីសមាសភាព ប៉ុនបើនិយាយពីថ្នាក់
អាំ ម្នាក់នេះគេហៅថា អ្នកទី១ អ្នកទី២អញ្ជឹងទៅ រីក៏រីរជនទី១ រីក៏ទី២ ទី៣ ទី៤អញ្ជឹង
ទៅណា ។

សុដា: អាហ្នឹងសៀវភៅរីក៏ជា?

ស៊ុយ: ជាសៀវភៅ កូនសៀវភៅតូច ប្រហែល ប៉ុន ។

សុដា: ចំណងជើងថាម៉េច?

ស៊ុយ: អត់ចាំទេ អត់ចាំ គ្រាន់តែមើលតែសៀវភៅហ្នឹងមួយគ្រួសហើយ ហើយចុះបើខ្លួនគេអ្នក
ធំៗ ដែរនោះ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: មើលសៀវភៅហើយ គ្រាន់តែគេឆែកឃើញអញ្ជឹងហើយគេយកទៅទៀតហើយ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះកាលហ្នឹងមានឃើញសៀវភៅជនបដិវត្តអីទេ?

ស៊ុយ: ឃើញ ទាំងបដិវត្តហ្នឹងទៀត ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះសៀវភៅហ្នឹង ខុសពី អាំសៀវភៅសំនាត់?

ស៊ុយ: អានេះខុសទេ ខុសពីសៀវភៅសំនាត់ អាហ្នឹងគេនិយាយពីវិវភាព និយាយរីរ: អាយុ
បក្ស អាយុអីគេ គេក៏កើតហ្នឹង អាតូចៗ អាសៀវភៅតូចៗខ្ញុំនិយាយហ្នឹងណា អាណាទី
១ អាណាទី២ អស់ពិណា នៅឯណាគ្រាន់តែដឹងអញ្ជឹង តែបើយើងនៅចុងបក្សអាហ្នឹង ។
គឺយើងនិយាយពីរឿងដែលគោលការណ៍ អាហ្នឹងបើយើងនិយាយឥលូវ គឺយើងនិយាយ
ពីគោលការណ៍យើងត្រូវធ្វើអីៗ ធ្វើអី អាហ្នឹងគ្រាន់តែធ្វើអញ្ជឹង ក៏ប៉ុនតែថាគ្រាន់តែថា
សៀវភៅហ្នឹង អានេះខ្ញុំនិយាយយកតាមដូរកណ្តាល ហើយមិនលំអៀងខាងណាទេ ព្រោះ

ថាកាលនោះបើនិយាយពីសៀវភៅអោយទៅសំលាប់ រឺ ក៏ធ្វើអ្វីមិនអោយមានការរីក
ចំរើនទេ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៊ុនតែគ្រាន់តែថារឿងខុសគ្នា ហើយអាចរឿងក្រោយៗមកទៀតខ្ញុំអត់ក្តាប់បានទេ ប៊ុន
តែគ្រាន់តែគោលការណ៍សៀវភៅគេមិនដែលដាក់អោយថាត្រូវតែសំលាប់ រឺក៏ត្រូវតែ
ផ្តាច់ការមួយអព្ភោះពីអព្ភោះពីអីអត់ទេ អាហ្នឹងបើថានិយាយពីសៀវភៅហ្នឹងរៀបរាប់
ហ្នឹង ។

សុជា: ទង់បដិវត្តន៍ហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ទង់ហ្នឹង ។

សុជា: ហើយចុះអាសៀវភៅសំណត់នោះ គេនិយាយតែរឺរ: រឺរ: អីរបស់អ្នកដឹកនាំទេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: កាលហ្នឹងថ្នាក់ត្រឹមណាដែលអាចមើលសៀវភៅហ្នឹងបានទង់បដិវត្តន៍អីហ្នឹង?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងបើនិយាយអោយចំ គេថាទោះបីយើងជា គេចាត់ទុកខ្ញុំថាជាជនចំរើនអីអញ្ចឹងទេ ។
ព្រោះខ្ញុំអត់បានចូលនិវត្តន៍ អត់បានចូលបក្សអីទេ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ពីព្រោះ ខ្ញុំធ្វើការកាលណាគេដឹងខ្ញុំខ្ញុំ តែគិតមាត់ ដល់តែអញ្ចឹងមនុស្សបែបហ្នឹងមិន
ងាយបានឡើងនឹងគេទេ ព្រោះតែភារ័ប្រើនគឺគេថាយើងមិនសូវល្អទេ ដូច្នោះគេមិនចាត់ទុក
ថាអោយចូលទៅអីណាទេ ។

សុជា: ដូចខ្ញុំធ្លាប់បានសួរគេពីមុនមកអញ គេថាទង់បដិវត្តន៍ហ្នឹងមានប៉ុន្មានមានទី១ ទី២ ទី៣
ទី៤?

ស៊ុយ: មានរហូតដល់ទង់៥ ។

សុជា: ទី៥ អេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយពូមើលដល់ទង់ទីប៉ុន្មាន?

ស៊ុយ: ខ្ញុំមើលដល់ទង់៥ អោះ ប៊ុនតែគ្រាន់ថាដូចសៀវភៅគេចែកអោយមើលអញ្ចឹង ទប់មាថា

ខ្ញុំនៅមន្ទីរពេទ្យទៅ គេមិននៅចេះតែមើលទៅ ។

សុជាតា: ទង្គិចម៉េចទៅ?

ស៊ុយ: ទង្គិចវាមានន័យ គេដាក់ទង្គិចវាមានន័យ ទង្គិចអញ្ចឹងទៅណា ទង្គិចដ៏យអា គេដាក់នៅអេក្រូប សៀវភៅ ។

សុជាតា: ហើយចុះទង្គិចទី១ ដល់ទង្គិចទី៥ វាខុសគ្នាបន្តិចៗម៉េចទៅ?

ស៊ុយ: វាមាន បើខុសមាថាទង្គិចទី១ អញ្ចឹង វាសំរាប់ថ្នាក់មេក្រុមមើលអញ្ចឹងទៅណា ។

សុជាតា: បាទ ។

ស៊ុយ: ទង្គិចទី២ ថ្នាក់កងហាអញ្ចឹងទៅ ទង្គិចទី៣ថ្នាក់កងរយ ទង្គិចទី៤ថ្នាក់កងវរៈ ទង្គិចទី៥ អើសំរាប់ អាមេធំៗ អញ្ចឹងទៅ អាហ្នឹងការប្រៀបធៀប ខ្ញុំប្រៀបធៀប ។

សុជាតា: បាទ ។

ស៊ុយ: វាមានថ្នាក់អញ្ចឹង ។

សុជាតា: ហើយគោលការណ៍ការនិយាយនៅក្នុងទង្គិចហ្នឹង ខ្លឹមសារសំខាន់និយាយអំបាញ់មិញថា ។ អត់មាននិយាយអំពីធ្វើការផ្តាច់ការ រឺក៏សំលាប់មនុស្សអត់មានទេ?

ស៊ុយ: បាទ អត់មាននិយាយពីគោលការណ៍ផ្តាច់ការ អត់មាននិយាយពីការសំលាប់មនុស្ស ប៉ុន្តែ ពាក្យមួយគេនិយាយថា មហាលោតផ្ទះ មហាអស្ចារ្យហ្នឹង ។

សុជាតា: បាទ ។

ស៊ុយ: អាហ្នឹងគេគ្រាន់តែថាពង្រឹងហើយនិងបង្កើន ហើយបើថាអោយមានអ្នកណាធ្វើមិន ត្រូវ ត្រូវតែសំលាប់អី អត់មាននិយាយទេ ។

ភារីទូ: ចុះកាលហ្នឹង ពូមានដែល ការរស់នៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម មានដែលដឹងថាមានការសំលាប់ មនុស្សដែររឺអត់?

ស៊ុយ: អត់ដឹងសុទ្ធ អ្នកនៅភ្នំពេញ អត់ដឹងរឿង អ្នកនៅភ្នំពេញអត់អោយចេញមកក្រៅ អ្នកនៅ ក្រៅអត់អោយចូលភ្នំពេញ ដូច្នោះសូម្បីតែទីពកមួយខ្ញុំក៏ខ្ញុំអត់ដឹងថានៅរស់ដែរ ។

ភារីទូ: ចុះពូមានស្តាប់លឺ មានដឹងថាគេចាប់ខ្លួន យើងចេះតែខ្លាចគេអី?

ស៊ុយ: ចាប់ឃើញគេចាប់មែន ព្រោះខុសមាថាអ្នកនេះក្បត់អញ្ចឹងទៅ គេក្រោយពីគេចាប់បាន អញ្ចឹងទៅ គេមិនមែនខ្លាចគេចាប់ឯងទេណា គេថាឥលូវហៅទៅរៀនសូត្រ ដល់តែហៅ

ទៅរៀនសូត្រ ឧបមាថា ដូចឧទាហរណ៍ថាអូនឯងនៅអញ្ចឹងអាំ ធ្លាប់ជិតស្ម័គ្រជាមួយអូនអី
អញ្ចឹងអាំ ដល់ពេលគេចាប់អូនណោះទៅណា ថ្ងៃក្រោយគេហៅអូនឯងទៅទៀត ដល់តែខ្ញុំ
នៅជិតហ្នឹងដែរ ខ្ញុំឃើញអញ្ចឹង ។

ភារីទូ: តាមពូ កាលគេចាប់ហ្នឹងពូយល់ថាយ៉ាងម៉េចដែរ?

ស៊ុយ: អា នេះវា ។

ភារីទូ: គេចាប់យកទៅណា?

ស៊ុយ: គេចាប់ ចាប់ទៅបាត់ៗ ។

ភារីទូ: អត់ដែលឃើញគេមកវិញទេ?

ស៊ុយ: អត់ដែលឃើញគេមកវិញ ហើយមិនអាចដឹងថាគេចាប់យកទៅណា ហើយបើសិនជាយើង
ហ៊ានតែសង្ស័យច្រើន គេសង្ស័យយើងទៀត ។

ភារីទូ: មានដែលមានអ្នកសួរដេញដាលទេ?

ស៊ុយ: អត់មានអ្នកណាដែលហ៊ានសួរដេញដាលទេ ដឹងតែគេហៅទៅប្រជុំ គឺបាត់ខ្លួន ហៅប្រជុំ
គឺបាត់ខ្លួន ។

ភារីទូ: ហើយហេតុអីបានជាពូខ្លាច?

ស៊ុយ: អាំ បើមិនខ្លាចយ៉ាងម៉េច ព្រោះយើងម្នាក់ៗ គឺខំតំរង់ខ្លួនដូចទានអញ្ចឹង ថាមោងណាគឺមោង
ហ្នឹងហើយ មិនដឹងថាថ្ងៃណាដល់វេណាយើង នឹកព្រួយបារម្ភណ៍ក្របក្រាមទាំងអស់ គឺទៅ
អញ្ចឹងតែម្តង មិនហ៊ានធ្វើអីអោយខុស ។

ភារីទូ: ហើយពេលចាប់ហ្នឹងនៅក្នុងចិត្តពូគឺដឹងថាចាប់យកទៅសំលាប់?

ស៊ុយ: អត់ ។

ភារីទូ: ពូយល់ឃើញថាយ៉ាងម៉េច?

ស៊ុយ: កាលនោះគ្រាន់តែដឹងថាប៉ុណ្ណោះ តែចាប់ទៅ គេគ្រាន់តែថា ចាប់ទៅគេយកទៅអោយធ្វើ
ផ្លូវរទេះភ្លើង ធ្វើអី គ្រាន់តែដឹងតែប៉ុណ្ណឹង តែបើអ្នកណាវាជាចម្លើយគេបានច្រើន តែដឹង
ដែរ បើអ្នកណាចូលជាប់គេហៅថាខ្មែរបទអាំ អាហ្នឹងអាចដឹងថាគេសម្លាប់តែម្តង តែបើ
ឧបមាថាជាប់ត្រឹមគេឆ្លើយដាក់ម្នាក់ហើយ ពីរនាក់ ហើយអត់ទាន់ដល់បីនាក់ហ្នឹង អាហ្នឹង
បានតែត្រឹមតែទៅធ្វើផ្លូវរទេះភ្លើង រឺ ក៏ជាប់ត្រឹមអ្នកគេសង្ស័យអាំ គេហៅយកទៅអប់រំ

កសាង នៅកន្លែងកសាងអីអញ្ចឹងទៅណា ។

ភារីទ្ធ: ពូថាគេចាប់តាមខ្សែ គេចាប់អើ?

ស៊ុយ: ចេះតែភ័យ ខ្ញុំបាទថា ខ្ញុំលើកទទាហរណ៍មួយទៅខាងឃ្នាំងរដ្ឋដែរឈ្មោះវ៉ាល ឈ្មោះវ៉ាល ហ្នឹងកាលពីដើមគាត់ជាជំនួយការនៅឃ្នាំងហ្នឹងដែរអ្នក ដល់តែគេចាប់ឈ្មោះវ៉ាលហ្នឹងទៅអ្នក កូនចៅគាត់តៗមកគេចាប់ អោយតែថ្នាក់ត្រឹមបក្សជន គឺគេចាប់តាមខ្សែទាំងអស់អញ្ចឹង ហ្នឹង ដូច្នោះដូចថាអ្នកនោះមួយហើយអត់មានសកម្មភាពអី ធ្វើអោយគេសង្ស័យក៏ដោយ ក៏ប៉ុន្តែអ្នកនោះគេចាត់ទុកថាខ្សែរបស់អ្នកនេះ ដូច្នោះបានគេចាប់ទៅ ។

ភារីទ្ធ: ពូកាលហ្នឹងពូមានដែលនៅ តាមពូនិយាយពូដូចជាឃ្នាំងហ្នឹងច្រើនកន្លែងណា?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះពូមានដែលជាឃ្នាំងស្រូវអង្ករអីទេ?

ស៊ុយ: ហ្នឹងហើយ ក្រោយបំផុតខ្ញុំកាន់ខាងឃ្នាំងស្រូវអង្ករហ្នឹងហ្នឹង ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះស្រូវអង្ករហ្នឹងមានដែលបញ្ចេញតាមភូមិភាគ តាមអង្គភាពអីទេ?

ស៊ុយ: សំរាប់នៅភ្នំពេញ ក្រសួងមន្ទីរអី គឺទៅបើកអង្ករនៅកន្លែងហ្នឹងទាំងអស់ ។

ភារីទ្ធ: ហើយអង្ករមានដែលនាំចេញទៅក្រៅអីអត់ទេ?

ស៊ុយ: នាំ ។

ភារីទ្ធ: នាំច្រើនទេ?

ស៊ុយ: នាំម្តង ៦០ តោន ១០០ តោនជាន់ ទៅ ខ្ញុំតែងតែដឹងថា នាំទៅកាណាដា ទៅហុនកុង អីអញ្ចឹង អាហ្នឹងខ្ញុំធ្លាប់ដឹង ហើយពេលដែលចេញទៅ គ្រាន់តែខ្ញុំដឹងត្រង់ថា ហោះ ឥលូវ គេយកក្រដាសប៉ុណ្ណឹងអញ្ចឹងមកអញ្ចឹងមក មានបោះត្រាមានអីអញ្ចឹង អោះអើត្រូវមាន អង្ករចេញទៅកំពង់សោមទៅប៉ុណ្ណោះ តែគ្រាន់តែទៅណាអីណាខ្ញុំអត់ដឹងទេ គ្រាន់តែដឹងថា ប៉ុណ្ណោះតោន ប៉ុណ្ណោះតោនគ្រាន់តែដឹងប៉ុណ្ណឹងទេ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះពូដឹងថាទៅហុនកុង ទៅកាណាដាអី?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងខ្ញុំលួចសួរតាមរយៈអ្នក ខាងរទេះភ្លើងអ្នក គេថាអើ អង្ករទៅសារនេះអាចទៅខាង ហុនកុង រឺក៏កាណាដាអីអញ្ចឹង យើងលួចសួរអញ្ចឹង ។

ភារីទ្ធ: កាលហ្នឹងគេបញ្ជូនទៅធ្វើអី?

ស៊ុយ: មិនដឹង កាលប្តឹងយើងអត់មានសិទ្ធិដេញដោលថ្នាក់លើគេអីបានទេ ។

ការីទូ: ពីណាគេអ្នកស៊ីញ៉េអោយចេញទៅហុនកុង កាលណាដាអី?

ស៊ុយ: អេ អា រឿងទំនាបហាណ៍ថាខ្ញុំចង់និយាយលើកទំនាបហាណ៍អំបាញ់មិញនេះ មិនមានដឹងថា មានគេដឹងថាទៅហុនកុង រឺក៏កាលណាដាអីទេ គ្រាន់តែខ្ញុំលួចសួរខាងអេសស្សាហកម្ម អេខាង រទេះភ្លើងអញ្ជឹងណា គេថាអើសង្ស័យថាទៅកាលណា រឺក៏ហុនកុងអីអញ្ជឹងទៅ គ្រាន់តែគេ ប្រាប់មកអញ្ជឹង គេគ្រាន់តែប្រាប់មក ហើយលាយលក្ខណ៍អក្សរមកថា អេមិត្តអា រៀបចំ បែងភាគអង្ករអោយទៅជាអង្ករ១៥ភាគរយប៉ុណ្ណោះគោន ៣៥ភាគរយប៉ុណ្ណោះគោន ហើយអា ១៥ភាគរយខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថាក្នុងមួយរយគ្រាន់ប្តឹងវាមានបាក់១៥គ្រាប់ បាទ គេបែងគុណភាពប្តឹងអាំ ហើយអាំ ៣៥ភាគរយប្តឹង ក្នុងមួយរយប្តឹងវាបាក់៣៥គ្រាប់ ។

សុដា: រាប់អញ្ជឹង?

ស៊ុយ: បាទ អា ប្តឹងគេបែងគុណភាព ព្រោះវាអាម៉ាស៊ីនគីឡូលេខ៦ ប្តឹងវាមានអ្នកមេទឹកវា កាល ណាទេគេមកអញ្ជឹង វាចេញពីទម្ងន់មួយទៅទម្ងន់មួយ ចេញពីទម្ងន់មួយចូលទម្ងន់មួយ ស្រឡាញ់ អង្ករ ប៉ុន្មានភាគរយគឺបានប៉ុន គឺបានប៉ុនណ្តឹងហើយ គ្រាន់តែស៊ីវ៉ែមានប្រដាប់ស៊ីវ៉ែគេគឺ អ្នកបច្ចេកទេសគេប្តឹងអស់ទាស់ដែរ ស៊ីវ៉ែអោយបានទៅជាអង្ករ ប៉ុន្មានភាគរយគឺបានប៉ុនណ្តឹង ភាគរយ ។ ហើយអង្ករកាលណាចូលមកអញ្ជឹង គឺគេមូល ទ្រនិចវាទុកអោយហើយអញ្ជឹង ក្នុងទម្ងន់ប្តឹង កាលណាគ្រប់មួយរយគឺឡូអញ្ជឹង ប៉ុនតែក្នុងនោះគេមូលដាក់ថា ១០ ១គីឡូ គិតទាំងទំនប់សំបកបារាំង កាលណាគ្រប់ ១០ ១គីឡូប្តឹង គឺអ្នកមេទឹកវាទំលាក់មកគ្រឿង អញ្ជឹងមក យើងដោះអាក្រវ៉ាត់ប្តឹងចេញ យកបារាំងសឹកមកវិញ អ្នកមេទឹកវាទាញចេញ ទៅវិញទៀត ដល់តែកាលណាអង្ករវាចេះតែហូតធ្លាក់មកៗ គ្រប់ ១០ ១គីឡូប្តឹង អ្នកមេទឹក អញ្ជឹងមក អង្ករវាធ្លាក់ចូលបារាំងក្នុង ធ្លាក់ចុះមកក្រោមមក អា នោះដោះក្រវ៉ាត់ប្តឹងដាក់ បារាំងថ្មី ហើយទាញឡើងទៅទៀត ។ ក្នុងមួយថ្ងៃអាចកិនអង្ករ ១៦០០ បារាំង ទៅ ១៧០០ បារាំង ហើយពេលនោះកំលាំងពលកម្មដែលធ្វើប្តឹងអត់មានមេរ័យណាឈប់ទេ អស់ពីវេណា មួយចូលវេណាមួយ គេថាថ្ងៃណាក៏ថ្ងៃបុណ្យណា រាល់ថ្ងៃទាំងយប់ទាំងថ្ងៃអត់មានមេរ័យ ឈប់ ។

ការីទូ: ហើយបូបចុកអីយ៉ាងម៉េចដែរ?

ស៊ុយ: កាលនោះ កាលនោះ គឺនៅខាងឃ្នាំងរដ្ឋប្បវេណី គឺអត់មានត្រូវការបានជួបបឋមអីហ្នឹងគេទេ
ខាងឃ្នាំងរដ្ឋគេកំកើងអាំ គេអត់ តែគោលការណ៍គេអោយហូបបីពេលហ្នឹង គឺបីពេលមែន

ភារីទ្ធ: ចុះអ្នកនៅខាងកម្មករ?

ស៊ុយ: អ្នកនៅខាងកម្មករហ្នឹង គឺបាយបីពេលអត់ដែលស្គាល់ជាតិបឋមទេ នៅខាងឃ្នាំងរដ្ឋហ្នឹង ខ្ញុំ
ប្រាប់អញ្ចឹង

សុដា: ហើយចុះពូនៅហ្នឹងពូកាន់ខាងឃ្នាំង អត់មានកាន់ខាងមាំស៊ីន អី?

ស៊ុយ: ខាងឃ្នាំងខាងមាំស៊ីនហ្នឹងគឺនៅលើខ្ញុំគ្រប់គ្រងដែរ ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: ព្រោះខុបមាថាគេត្រូវការកិនអង្ករទៅខាងណាប៉ុន្មានហ្នឹង ខ្ញុំទៅបញ្ជូនខាងមាំស៊ីនហ្នឹងអោយ
គេឆេះទៅជាអង្ករអញ្ចឹងទៅ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: កិនអង្ករទៅ អី រួចឃ្នាំងនេះ រួចអង្ករនេះត្រូវកិនប៉ុណ្ណោះតោនអាំ រោងមាំស៊ីននេះត្រូវកិន
ប៉ុណ្ណោះតោន រោងមាំស៊ីននោះកិនប៉ុណ្ណោះតោនអញ្ចឹងមក បើយើងកិនសំរាប់តែមាំស៊ីន
មួយយើងធ្វើអត់ទាន់ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: រួចអញ្ចឹងហើយមាំស៊ីនចូន ប្រាំហ្នឹងគឺត្រូវកិនគ្រប់មាំស៊ីនទាំងអស់ កំលាំងមាំស៊ីននេះកិន
ប៉ុណ្ណោះតោន មាំស៊ីននោះកិនប៉ុណ្ណោះតោន យើងសរុប ដល់មេរ័យវាថាគ្រប់ហើយ រទេះ
ភ្លើងចូលហើយ យើងលើកដាក់លើកដាក់ ស៊ីញ៉ៅខាង ប្រគល់អោយគេទៅ ។

ភារីទ្ធ: ខ្ញុំចង់ដឹងថាអង្ករដែលគេនាំចេញទៅក្រៅអាំ គេមានដែលនាំចូល ស្តីចូលមកវិញ?

ស៊ុយ: កាលពីខ្ញុំនៅឃ្នាំងភ្នំពេញ ខ្ញុំដឹង គ្រាន់ថា បើឃ្នាំងនៅតិចៗលេខ៦ គេបញ្ជូនទៅស៊ីទៅ
ស្រាប់តែឃើញគ្រឿងដែក គ្រឿងបន្លាស់មាំស៊ីនអីមក ហើយពេលនោះខ្ញុំគ្រាន់តែឃើញ
មនុស្សកើត កាលខ្ញុំនៅទទួលភារៈមួយនៅខាងឃ្នាំង គេហៅឃ្នាំងកំពង់ទឹកកកហ្នឹង មាំស៊ីន
គ្រប់គុំទាំងអស់ ជួវខាងកើតជួវរដ្ឋអត់មានជួវចេញទៅមាត់ទន្លេបានទេ ដាក់មាំស៊ីន
តំរៀបគ្នាពេញទាំងអស់ ។

សុដា: ដាក់កណ្តាលថ្នល់?

ស៊ុយ: ដាក់តាមៗ ដល់ហ្នឹង ចាប់ពីដំបូងមកកើតគឺគេទុកតែដូរមួយ ដូរពីរសំរាប់កម្មករ បើកឡាន ធ្វើការទេ ក្រៅពីហ្នឹង សុទ្ធតែរៀបម៉ាស៊ីនពេញៗទាំងអស់ ។

សុដា: ម៉ាស៊ីនអីខ្លះ ម៉ាស៊ីនរោងចក្រ?

ស៊ុយ: ម៉ាស៊ីនស្រាប់ស្រាំ ម៉ាស៊ីនស្រែ ម៉ាស៊ីនធំៗ ម៉ាស៊ីនកប៉ាល់ ម៉ាស៊ីនអី គឺខ្ញុំមិនអាចស្គាល់ ឈ្មោះម៉ាស៊ីនអស់ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្ញុំដឹងថាម៉ាស៊ីនចង់ប៉ុន្មានអស់ ក្នុងឡាន ដាក់តំរៀប ពេញទាំងអស់ ខ្ញុំដល់ពេលខ្ញុំមកដល់ស្រុកវិញ ខ្ញុំអង្គុយឆ្ងល់ថា ម៉ាស៊ីនមិនដឹងជាគេយក ទៅណាអស់ ដល់តែខ្ញុំស្រាវជ្រាវទៅ អូ គេថាយកដឹកទៅយួនអស់ ។

ភារីទ្ធ: ហើយយកទៅយួនធ្វើអី?

សុដា: នៅពេលណា?

ស៊ុយ: ពេលប៉ុល ពតចាញ់ហ្នឹង យួនចូលមកហ្នឹង យួនដឹក យកម៉ាស៊ីនហ្នឹងទៅទាំងអស់ ។

សុដា: ហើយចុះពួកវាហ្នឹង ម៉ាស៊ីនហ្នឹងដឹកមកពីណាមកវិញ?

ស៊ុយ: ដឹកក្របប្រទេស ប្រទេសណាដែល ខុបមាថា កូរ៉េ តាំងពីយូហ្គោស្លាវី ពិសេសចិនដឹកមក ម៉ាស៊ីនច្រើនជាងគេ ដឹកមក យកមកចូល គ្រាន់តែខ្ញុំឃើញថាម៉ាស៊ីននៅខាងកើតដំបូង ហ្នឹង អ្នកក្របដូរទាំងអស់ ម៉ាស៊ីនណែន ។

សុដា: កាលហ្នឹងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: ឆ្នាំ៧៦ ។

សុដា: ចុះក្រៅពីម៉ាស៊ីនមានដឹកអីផ្សេងយកមកទៀតទេ?

ស៊ុយ: មានតែក្រណាត់ ។

សុដា: ក្រណាត់?

ស៊ុយ: បាទ ក្រណាត់ ដែកហើយនិងគ្រឿងបន្លាស់អីផ្សេងៗអីហ្នឹង តាំងពីចប តាំងពីស្តីហ្នឹង ។

សុដា: ហើយចុះកាំភ្លើង?

ស៊ុយ: អ្នកកាំភ្លើងអត់ដែលឃើញមានទេ ។

សុដា: អត់មានដែលចូលមកស្រុកខ្មែរក៏ពូមិនដែលឃើញ?

ស៊ុយ: មិនដែលឃើញ ប៉ុន្តែគេថា គេចូលឯណា អាហ្នឹងដូចថាវាខុសមុខសញ្ញាណ គេអាចអោយ ដឹងអាហ្នឹងក៏អាចថាបានដែរ ព្រោះគ្រាន់បើថា ដែក បើថាក្រណាត់ បើថាត្រូវគ្រឿង

បន្ទាស់ខ្មៅខ្យងអី អាហ្នឹង បើត្រូវអាណាតេអោយចូលយ្យង បានតេអោយដឹកតែម្តង ។

សុជា: ហើយទំនិញច្រើនតែយើងដឹកចេញអោយតេវិញច្រើនតែទំនិញអីតេ?

ស៊ុយ: ច្រើនតែកៅស៊ូ ហើយនិង អង្ករ ។

សុជា: ស្រូវ អង្ករ ។

ស៊ុយ: បើស្រូវអត់មានទេ ទៅជាអង្ករតែម្តង ព្រោះខ្ញុំនៅកាន់ខាងយ្យងស្រូវហ្នឹង ឃើញអត់មាន ដែលចេញស្រូវទេ គឺចេញចេញជាអង្ករទៅតែម្តង ។

ភារីទ្ធ: យកអាទៅក្រៅ ហើយបែងចែកនៅក្នុងស្រុកអីអញ្ចឹងអាណាច្រើនជាងតាមពួកគ្នាប៉ុន្តែ?

ស៊ុយ: អត់ទេ ទៅក្រៅតិចជាង ។

ភារីទ្ធ: តិចជាង?

ស៊ុយ: ទៅក្រៅតិចជាង នៅក្នុងស្រុកតេ ព្រោះអាទៅក្រៅ ព្រោះគ្រាន់តែតាមអាមួយវា លាវដែលកប្បាលលិចទាំងអង្ករ?

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ហើយពួកខ្ញុំទៅស្រង់អង្ករហ្នឹង ស្ទាបអស់មនុស្សម្នាក់ពីរ ។

សុជា: ទៅជួយលាវតែម្តង?

ស៊ុយ: ទៅជួយលាវ កប្បាលមួយដឹកទៅជួយលាវ ដែលលិចនៅអាមេកង្កលើ ។

ភារីទ្ធ: នៅកន្លែងណា?

ស៊ុយ: អា ហួសពីបំបែក ហួសពីអាបំបែកហ្នឹងទៅ វាទៅជុំហ្នឹងអាដងកាលកប្បាលចាស់ ដែលវា លិចចាស់កាលពីឆ្នាំ៧៥ហ្នឹង ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: ដល់ទៅជុំអាហ្នឹងទៅចុះបាតហ្នឹង លិចអាអង្ករហ្នឹង ។

សុជា: ទន្លេបួនមុខយើងហ្នឹង?

ស៊ុយ: ខាងកើតអាបួនមុខទៅមេកង្កលើ ។

សុជា: អាទៅមេកង្កលើអញ្ចេះ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: វាទៅជុំលិចនៅហ្នឹង ហើយដល់ហើយប្រមូលកម្មករទាំងអស់ គ្រប់ក្រសួងមន្ទីរទៅជួយ ស្រង់អង្គរហ្នឹង ដល់តែទៅជួយស្រង់ ពួកខ្ញុំក៏ទៅជួយទេ ហើយកាលហ្នឹងខែកត្តិកផង ដល់ តែទៅជួយទៅ ចុះក្នុងកំឡុងវាធំដូចក្រោមផ្ទះអញ្ចឹងអើ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ហើយប្រកចេញតែមួយអញ្ចឹង ដល់តែមុជទៅកាយយកអង្ករពីណោះ ដល់ពេលអស់ ដង្ហើមមកវិញឆើប ឆើបវាខុសអាប្រឡោះហ្នឹង ទៅយុំអាខ្លួនជាប់នៅហ្នឹងអាទៅកំឡុងហ្នឹង ស្លាប់ ។

ភារីទ្ធ: កាលហ្នឹងឆ្នាំណាដែរពូ?

ស៊ុយ: ឆ្នាំ៧៧ ។

សុដា: ថីបានកំឡុងហ្នឹងមកបាន?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ថីបានកំឡុងហ្នឹងបានលិចហើយបាន បានមកដល់នេះ?

ស៊ុយ: យើងដាក់អង្ករយកទៅជួយលាវ ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: ដល់តែពេលចេញពីកន្លែងដាក់ហើយទៅហ្នឹង មិនបើកទៅជួយលាវ ដល់តែបើកទៅ វាអត់ បានទៅដល់លាវឯណា វាទៅជុំនឹងអាដង់កាលអាកកំឡុងលិចចាស់ចាស់ហ្នឹង ឆ្ងាយទៅ ។

សុដា: អញ្ចឹងបានន័យថាកាលជំនាន់ហ្នឹងយើងយកអង្ករយកអីទៅលាវ ទៅវិញ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ប៉ុន្តែមិនមែនលាវមិនមែនចុះយកអង្ករខ្លួនឯងទេ?

ស៊ុយ: មិនមែនទេ មិនមែនលាវដឹកទេ ។

ភារីទ្ធ: ហេតុអីបានជាយើងជួយលាវ?

ស៊ុយ: អត់ដឹង ខ្ញុំអត់ដឹង គ្រាន់តែដឹងថាអង្ករទៅលាវ គ្រាន់តែដឹងអញ្ចឹង ។

សុដា: តែកាលយើងដឹកអង្ករទៅលាវហ្នឹង យើងវាយជាមួយរៀតណាមឥលូវ ពូមានដឹងទេ?

ស៊ុយ: នៅទេ ។

សុដា: នៅទេ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយពូ ពូនិយាយអំបាញ់មិញសុទ្ធតែរឿងនាំចេញនាំចូលអី?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយខ្ញុំបកមកបន្តិចវិញ អើ ពូនិយាយពីគួរនាំទិវរបស់តាម៉ុក អៀង សារី សុន សេន ប៉ុល ពតអីអញ្ចឹងអាំ ចុះពូ ខ្ញុំចង់សួរពីឈ្មោះផ្សេងទៀត ដូច អៀង ធារីទ្ធីអី ពូមាន ដែលស្គាល់ទេ?

ស៊ុយ: អៀង ធារីទ្ធីហ្នឹង គ្រាន់តែដឹងថាគាត់នៅក្នុងជួរអ្នកដំដែរ ។

សុដា: បាទ ហើយគាត់មានឋានៈជាស្តីដែរ?

ស៊ុយ: អី ឋានៈគាត់គ្រាន់តែខ្ញុំអត់ចាំ អីដូចខាងសិក្សាធិការ អញ្ចឹង អីមិនដឹងទេ ខាងអប់រំ ។

សុដា: ហើយចុះខាងសុខាភិបាលពិណ្ណគេ?

ស៊ុយ: ជួន ជឿន ។

សុដា: ជួន ជឿនហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយចុះពូមានដឹងថាអៀង ធារីទ្ធីមានភូមិក្នុងបក្សស្តីគេដែរ?

ស៊ុយ: បើនិយាយអោយចំទៅ សុទ្ធតែមានភូមិក្នុងបក្សធំៗទាំងអស់ ។

សុដា: អ្នកប៉ុន្មាននាក់ហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ពូអាចរាយរាប់ខ្លះបាទទេ ដូចជាអ្នកណាដែលមានភូមិសំខាន់ៗក្នុងបក្ស?

ស៊ុយ: បើតាមខ្ញុំពិចារណាឃើញអ្នកដែលសំខាន់ជាងគេ បើនិយាយទៅ គេថាវាផ្នែកខុសៗ គេ ផ្នែកខុសៗគ្នា ប៉ុន្តែមិនដឹងថាពិណ្ណខ្លាំងជាងពិណ្ណ ប៉ុន្តែមិនអាចដឹង ។

សុដា: បាទៗ ។

ស៊ុយ: ដូចថាលោកខៀវ សំផនអញ្ចឹងគាត់ ។

ការស្រុត ទី ២

ស៊ុយ: អាហ្នឹង មុខសញ្ញាគាត់ចេញទទួលទៅ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: អត់មានអ្នកណាមកអញ្ជើញ គាត់បានតែដើរមើល ការងារតាមយុវជនជួយរៀបចំទុកដាក់ អីអញ្ជើញទៅ ។

ភារីទ្ធ: អញ្ជើញខ្សែវ សំដនអត់សូវមានភ្នំនាទីទេ?

ស៊ុយ: អត់សូវមានភ្នំនាទីអីទេ បើតាមខ្ញុំដឹងកាលពី ខ្ញុំនៅភ្នំពេញ ក្រៅពីហ្នឹងគឺ ហាក់ដូចជាគេ គេមាន សូម្បីតែឡានគេដឹះហ្នឹងក៏ទំនើបៗ ហួសហេតុដែរ តែដោយឡែកខ្សែវ សំដន ឡាំប្រឹតាកព្យាស ។

ភារីទ្ធ: អៀង សារី ភ្នំនាទីគាត់ស្អីគេ?

ស៊ុយ: អៀង សារី ភ្នំនាទីគាត់នៅក្រសួងការបរទេស ។

សុដា: នៅក្នុងបក្សអីគេ?

ស៊ុយ: អាហ្នឹង អ្នកធំៗដល់ថ្នាក់ហ្នឹងហើយគេចែកការងារគ្នាហើយ ក្នុងបក្សជាមួយគ្នាហើយ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ព្រោះបើមិនអញ្ជើញ កន្លែងសំខាន់ៗ ក្រសួងការបរទេសវាសំខាន់ដែរហើយ ដូច្នេះយក អ្នកដែលមិនសំខាន់ទៅដាក់យ៉ាងម៉េចកើត ។

សុដា: ហើយចុះអៀង ធារីទ្ធហ្នឹងក៏មានភ្នំនាទីក្នុងបក្សហ្នឹងដែរ?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងដូច អៀង ធារីទ្ធ គាត់ដូចប្រពន្ធអៀង សារីហើយ រឿងអីគាត់ខានក្រសួងមួយ ដែរ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះប្រពន្ធប៉ុល ពតរិញ?

ស៊ុយ: ប្រពន្ធប៉ុល ពត គាត់ ខ្សែវ ប៉ុណ្ណារហ្នឹង គាត់ប្រធាននារីកម្ពុជាទាំងមូល ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះប្រពន្ធសុន សេន?

ស៊ុយ: ប្រពន្ធសុន សេនគាត់ដូចខាងក្រសួងអីមួយមិនដឹង ខ្ញុំ ភ្លេចហើយ យុន យ៉ាត ហ្នឹង សុទ្ធ តែគេថ្នាក់ៗលើហើយ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះពិណគេនៅក្រសួងយោសនាការ វប្បធម៌អី?

ស៊ុយ: ហ៊ី នីម ហ៊ី យន់ គ្រាន់តែបែកភ្នំពេញទៅ គេចាប់គាត់តែម្តង បាទ ។

សុដា: អើ ពូ នៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតពូមានដឹងថាមានការបះបោរប៉ុន្មានដងៗទេ?

ស៊ុយ: អូ បើថាមានការបះបោរហ្នឹង គឺញឹកណាស់បើតាមខ្ញុំដឹងអញ្ជើញបានគេថា “កន្លែងណាមាន

ការកៀបសង្កត់ខ្លាំង កន្លែងហ្នឹងមានការរើក៏ខ្លាំងដែរ» ។ បើនិយាយពីរដ្ឋប្រហារញឹកបំផុត គិតជាសម្បូរអញ្ចឹងទៅ ចាប់ កាលជំនាន់ស្រី យ៉ា បះ អញ្ចឹងទៅ ចាប់មួយទៅ កុយ ឆ្លុន អញ្ចឹងទៅ ចាប់មួយទៅ ក្រោយមកទៀតពិណភេបះទៅ ចាប់ទៅ ចាប់ៗញឹក មែនទែនណា ។

ភារីទ្ធៈ ស្រីយ៉ាហ្នឹងគាត់កាន់ខាងអីទៅ?

ស៊ុយៈ គាត់ខាងឥសាន ។

ភារីទ្ធៈ ខាងទិសឥសាន ហៅយ៉ាៗហ្នឹង?

ស៊ុយៈ ស្រីយ៉ាហ្នឹង ។

សុដាៈ ស្រី រឺ ប្រុស?

ស៊ុយៈ ប្រុស អាំ ប៉ុនតែឈ្មោះស្រីយ៉ា ។

ភារីទ្ធៈ ឈ្មោះស្រីយ៉ា ហៅយ៉ា យ៉ា?

សុដាៈ បះយ៉ាងម៉េច ដូចគាត់រៀបចំ?

ស៊ុយៈ ខ្ញុំបង់និយាយអញ្ចោះ ស្តាប់កើត ខ្សែមាថាគេចង់បង្កើតបក្សមួយអញ្ចឹងទៅ ដើម្បីដួល បក្សនេះចេញអញ្ចឹងទៅណា ។

សុដាៈ បាទ ។

ស៊ុយៈ ដូច្នោះគេកសាងកំលាំងគេក្របកន្លែង ក្របកន្លែងអីអញ្ចឹងទៅហើយ មើលតែហើយគេដួល ទៅតែម្តង ដល់តែប៉ុល ពតដឹង ចាប់តាមខ្សែ ដែលខ្ញុំថាព្រួយបារម្ភមិនដឹងថាគេចាប់យក ទៅណាអីមកណា អាជឿនភ័យអាហ្នឹង ។

សុដាៈ អី ។

ស៊ុយៈ ខ្សែមាថាបើគេចាប់ខ្សែហ្នឹងបានអញ្ចឹងហើយអាំ គេអត់ទុកអេ គេបញ្ជារអោយចាប់អស់ រលីង ។

ភារីទ្ធៈ អាហ្នឹងប៉ុល ពតបញ្ជារអោយចាប់ផ្ទាល់រឺក៏?

ស៊ុយៈ ចាប់ បើមិនប៉ុល ពតបញ្ជារយ៉ាងម៉េចបើគេប្រុងធ្វើរដ្ឋប្រហារគាត់ហើយ មិនគាត់បញ្ជារ អោយចាប់ ។

ភារីទ្ធៈ ហើយចុះក្រៅពីប៉ុល ពតមានពិណបញ្ជារទៀតទេ?

ស៊ុយ: អត់ក្តាប់បានទេ ព្រោះថាអញ្ចោះ អោយតែឃើញឡានបិទយួបដិតខាងសន្តិសុខមកហ្នឹង គឺដឹងថាមកកន្លែងហ្នឹង គឺមានចាប់ហើយកន្លែងហ្នឹង ។

សុដា: ឡានហ្នឹងដឹងថាអញ្ជើងហ្នឹង?

ស៊ុយ: ដឹងអញ្ជើងហ្នឹង ។

ភារីទ្ធ: ពេលចាប់ខ្លាំង ចាប់ក្នុងឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: ចាប់ពេញទាំងអស់ តាំងពីឆ្នាំ៧៧ ៧៨ នេះ គឺចាប់ខ្លាំងជាងគេ ។

ភារីទ្ធ: អញ្ជើងចាប់ដើមចាប់តាំងពីឆ្នាំ៧៧មក?

ស៊ុយ: ចាប់ហូរហែរហូត ប៉ុន្តែតែគ្រាន់ថា ៧៥ ៧៦ វាតិចអី ចាប់ពី៧៧ ។

ភារីទ្ធ: ចាប់គេធ្វើយ៉ាងម៉េច?

ស៊ុយ: ចាប់បើតាមខ្ញុំក្តាប់បាន គេហៅតាមរយៈ វាបណ្តាយព្រាបអី បើនិយាយអោយចំទៅគឺ ប៉ុល ពតបែកបាក់ផ្ទៃក្នុង ។ បែកបាក់ផ្ទៃក្នុង ដល់តែអញ្ជើងទៅ មនុស្សយកកំលាំងមក មកគ្របកំលាំងអូនឯងអញ្ជើងទៅ ធ្វើបាបរឹកចាប់អូនឯងអញ្ជើងទៅ ដល់តែពេលអូនឯង ។ ខ្ញុំមាថាអូនឯងមិនមានខ្សែណោះមួយទៀត អូនឯងយកខ្សែទៅចាប់ពួកខ្ញុំអញ្ជើងវិញទៅ ដូចជាចាប់ទៅ ចាប់មក ចាប់ទៅ ចាប់មក អត់ដឹងអ្នកណា អ្នកណាអាក្រក់បណ្តោយ ពីចុងបញ្ចប់ អត់ដឹងពីណា ពីណាអាក្រក់បណ្តោយ ។

ភារីទ្ធ: ពេលគេចាប់ហ្នឹងមានគេចង់អីទេ?

ស៊ុយ: អី សុទ្ធចង់តតំណាង ដែលខ្ញុំឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែកហ្នឹងបានខ្ញុំខ្លាចហ្នឹង គេចាប់ចង់ពើងទ្រូង មកក្រោយអញ្ចោះអត់មានចំណងទេ ចង់អត់ចំណងអី គេចុះចំណា ចុះអត់ចំណងអី ពើង អញ្ជើងហ្នឹង លើកចង់អញ្ជើង ។

សុដា: អូ អត់ខ្សែ?

ស៊ុយ: អត់ខ្សែ មិនដឹងជាគេចុះត្រង់ណាទេ ។

សុដា: ហើយចុះអ្នកចាប់ហ្នឹងសុទ្ធតែកងពិសេសរបស់គេរឹក?

ស៊ុយ: សុទ្ធតែកងពិសេសហើយដែលគេចេះក្បួនរបស់គេហើយបានជាគេចាប់ចង់អត់ចំណងបាន ។

សុដា: ចុះពួកខ្ញុំចង់សួរថាការបះបោរមុនដំបូង តាមពូជដឹងខាងណាបះបោរមុនគេ?

ស៊ុយ: តាមដឹង ខាងទត្តរ ខាងសាសនា ហើយ បន្ទាប់ពីសាសនាមក ខាងទត្តរ ។

សុជា: ឥសានមាន?

ស៊ុយ: ស្រីយាំ ។

សុជា: ស្រីយាំហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណា ៧៦ រឺ ៧៧?

ស៊ុយ: ឆ្នាំ៧៦ មក ។

សុជា: ហើយចុះក្រោយមកខ្ពង់អេ?

ស៊ុយ: ក្រោយមកបន្តរហូត ។

សុជា: ចុះ ខ្ពង់ៗពីណាគេ?

ស៊ុយ: ខ្ពង់ កុយ ឆ្នួន ។

សុជា: កុយ ឆ្នួន?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ចុះពូមានដឹងថាក្រោយពីកុយ ឆ្នួន មកមានពីណាគេដែលគេចាប់ទេ?

ស៊ុយ: វាអញ្ចេះ អានេះ គេចាប់តាមខ្សែ ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: គេចាប់តាមខ្សែ ខ្ញុំមិនអាចរៀបរាប់អស់ទេ ព្រោះវាចាប់វាច្រើនពេក ចាប់ និយាយ
អោយចំគាំងពីកងពលរហូតមកដល់ក្រុម ។

សុជា: កាលហ្នឹងកងពលខាងខ្ពង់ហ្នឹងកងពលលេខប៉ុន្មានពូមានដឹងទេ?

ស៊ុយ: អត់ដឹង ។

សុជា: ហើយចុះពូមានដែលលីកងពល ៣១០ ទេ?

ស៊ុយ: អត់ ដែលលីដែរ តែមិនដឹងខាងណាអី ព្រោះ យើងវាមិនបានយកចិត្តទុកដាក់អី
អញ្ចឹងដែរ ។

សុជា: ហើយពូមានដែលលីឈ្មោះអៀនទេ?

ស៊ុយ: អៀន ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: អត់ ។

សុដា: ព្រោះខ្ញុំធ្លាប់ទៅសម្ភាសគេនៅកំពង់ធំអី ហើយគេថាឈ្មោះអៀនហ្នឹង គាត់ជាប្រធាន
កងពល៧១០ អេ ៣១០ ដើមកពីភូមិភាគខត្តរហ្នឹង ហើយគាត់ធ្លាប់បះបោររហូតដល់
គេចាប់ខ្លួនហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយបើតាមពូនិយាយបានន័យភូមិភាគខត្តរហ្នឹងបះបោរហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: មេដំលើអៀនហ្នឹង ជាកុយ ធួន?

ស៊ុយ: អាហ្នឹង វាបើតាមខ្ញុំវិភាគហើយខ្ញុំយល់វិញថាអៀនហ្នឹង គាត់នៅក្រោយកុយ ធួនហ្នឹង ។

សុដា: កុយ ធួនហ្នឹង ។ ហើយកាលហ្នឹងគេចោទថាកុយ ធួនហ្នឹងគាត់ជាភ្នាក់ងារ ជាខ្សែអីនៅក្នុង
ហ្នឹងអញ្ចឹង ។

ស៊ុយ: កុយ ធួនហ្នឹងគេមានឯកសារអីមកចាក់ថត ខ្សែចាក់ខ្សែអាត់ចម្លើយសារភាពពេលដែល
លោកខៀវ សំផន ហៅពួក ខ្ញុំទៅរៀន ។

សុដា: ហើយគេចាក់អោយស្តាប់?

ស៊ុយ: គេចាក់អោយស្តាប់ ចម្លើយសារភាព ។

សុដា: គេសួរ ឆ្លើយថាម៉េចទៅ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំមិនអាចចាំអត់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងត្រង់ថា គោល គោលការណ៍ប្រុងធ្វើរដ្ឋប្រហារប៉ុល ពត
ច្រើនលើកមកហើយ តែធ្វើមិនបានសំរេច ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដាក់តាមរយៈ ដាក់ថ្នាំបំពុល តាមបាយ ពេលប៉ុល ពតត្រូវហូបបាយ ប៉ុល ពតអត់ហូប
ទៅវិញ ហើយប្រុងសំលាប់ថាចេញមកច្រកហ្នឹងសំលាប់ ប៉ុល ពតមិនចេញច្រកហ្នឹង ។
ប៉ុល ពតចេញច្រកនោះ បាទ ហើយសូម្បីតែឆ្នាំ៧៥ ប្រុងធ្វើយាតប៉ុល ពតឆ្នាំ៧៥
ណោះ ថាស្រាប់តែចូលទៅមនុស្សយាមរាប់ជាន់មិនឈ្នះ អត់ឃើញអ្នកលាក់ប្លាស្ទិក ។
សំរាប់សំលាប់មនុស្ស ចូលរហូតដល់អី ចុងក្រោយអាគេផុតសំរាប់ចូលហ្នឹង អង្គុយកៅអី
ហ្នឹង អ្នកការពារនៅហ្នឹង ចាប់បានតែម្តង ។ យាមរាប់ជាន់ ដុះ ទាបអីសព្វគ្រប់អស់

ហើយនៅតែរកមិនឃើញ នៅតែចុងក្រោយចាប់បាន ។

សុដា: កាលបង្កើតនៅក្នុងពិធីអីគេបានគេ?

ស៊ុយ: នៅក្នុងពិធីដូចជាខួបពិធីរាំ៧៥ ដូចជាគេអបអរនៅជ័យជំនះអើ ឆ្នាំ៧៥ បង្កើត ។

សុដា: នៅណា នៅណា?

ស៊ុយ: នៅស្ថាភូអូឡាំពិកបង្កើត ។

ភារីទ្ធ: ចុះខ្សែខាងណាដែលចូល?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ខ្សែខាងណាដែលចូលដំបូង?

ស៊ុយ: ខ្សែកុយ យួនបង្កើត ។

សុដា: កុយ ធួនបង្កើត?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: អញ្ជឹងកុយ យួនបង្កើតកាត់មានគំនិតតាំងពី៧៥ មករហូត?

ស៊ុយ: យូរហើយតាំងពីមុន៧៥ បង្កើតទៀត ។

សុដា: ហើយចុះពូ ខ្ញុំមិនបានដឹងពីរឿងកុយ យួនបង្កើតទេ តែខ្ញុំបានដឹងរឿងខ្លះកង ភាមរយ:កង ពលកាត់ឈ្មោះអៀនណោះវិញ ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: បន្តបង្កើត គេចោទថាអៀនបង្កើតគឺជា សេ អ៊ី អា ហើយទទួលបានអើ ជំនួយអីពីខាង អាមេរិក អាអីអញ្ជឹងអា កាលពីជំនាន់បង្កើតពូមានលើអញ្ជឹងទេ?

ស៊ុយ: លីដែរ ក៏ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំលឺមិនច្បាស់ ខ្ញុំមិនអាចរាយរាប់បានប៉ុន្មានតែដឹងថា ពេល គេចាប់កុយ ធួន បង្កើតហើយ គេយកខ្សែអាត់បង្កើតមកចាក់អោយស្តាប់ ចម្លើយសារភាព កាត់ផ្ទៃរដ្ឋប្រហារប៉ុន្មានលើកៗ ប៉ុន្មានលើក មិនបានសំរេច ។

ភារីទ្ធ: កាត់និយាយអញ្ជឹង?

ស៊ុយ: បាទ កាត់និយាយខ្លួនកាត់ចាក់ខ្សែអាត់ ។

ភារីទ្ធ: ពូមានដឹងការស្ទាបរបស់សោ ភីមទេ?

ស៊ុយ: សោ ភីមគ្រាន់តែលឺសូរតគ្នាថាកាត់រត់ទៅរៀតណាមបង្កើត គេបញ្ជាស្ទាបនៅ២ព្រំដែន

ណោះ ។

ភារីទ្ធ: ចុះមានគេថាការស្លាប់របស់គាត់ហ្នឹងដោយសារការសម្លាប់ខ្លួន?

ស៊ុយ: គាត់ស្លាប់ដោយការសម្លាប់ខ្លួនទេ ព្រោះកាលណាគេដេញទៅ គាត់មិនអោយគេសម្លាប់ គាត់សម្លាប់ខ្លួនគាត់ហើយបាញ់និរសារ ហើយនិងចោលខ្លួនឯងគ្រាន់តែដឹងតក្កា ប៉ុន្តែ អោយឃើញជាក់ស្តែងអត់ដឹងទេ ។

ភារីទ្ធ: ពូដែលបានឃើញសាកសពគាត់ទេ?

ស៊ុយ: អត់ទេ អត់ដែលឃើញទេ បាទ អត់ឃើញ ។

សុដា: ពូ អំបាញ់មិញនិយាយពីរឿងការបះបោររបស់កុយ ធួន ហើយចុះឥលូវខ្ញុំចង់សួររបស់ តារាណាតវិញម្តង តារាណាតៗ នៅក្នុងកងពល៧០៣នេះ?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: តើគាត់ តើ ចលនារបស់គាត់ហ្នឹងមុនកុយ ធួន រីកក្រោយ កុយ ធួន?

ស៊ុយ: ក្រោយៗ ។

សុដា: ក្រោយកុយ ធួន ។ ហើយចុះណាតហ្នឹងត្រូវបានគេចោទថាយ៉ាងម៉េចខ្លះទៅ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំអត់បានដឹងថាត្រូវបានគេចោទថាយ៉ាងម៉េចខ្លះទេ គ្រាន់តែខ្ញុំអាចបានដឹងថាវាជាខ្សែរបស់ រ៉ិន រឺត ។

សុដា: រ៉ិន រឺត?

ស៊ុយ: បាទ ព្រោះតារាណាតហ្នឹង វានៅក្រោមរបបបាត របស់រ៉ិន រឺត ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក្រោយពីគេធម្មតា កាលហ្នឹងការងារជំនាញៗ ធំនៅភ្នំពេញហ្នឹង គឺរ៉ិន រឺតហ្នឹងគឺគេជាអ្នក រៀបចំហើយ អ្នកណាទៅខាងអីៗ អាណាល្អជាងអាណា អាណាយកទៅដាក់អាណាហ្នឹង គឺគេរៀបចំហើយ ដូច្នោះក្រោយមកគេយកអើ ឈ្មោះទាញដែលជាកងពលហ្នឹង ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក៏ទៅទូត ហើយនិងតារាណាតហ្នឹងក៏ទៅទូត ។

សុដា: ទៅទូតណាខ្លះទៅ ប្រទេសណាខ្លះទៅ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំភ្លេចហើយប្រទេសណា ប្រទេសពីរអោះ ទៅទូតហ្នឹង ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្ញុំអត់ចាំឈ្មោះ ។

សុជា: បាទ នៅក្នុងឆ្នាំណាណាខ្លះ?

ស៊ុយ: ឆ្នាំ៧៧ ។

សុជា: ៧៧ ហើយចុះមុន៧៧តារាណតធ្វើអីកេ ៧៧ មក ៧៥ អោះ?

ស៊ុយ: ៧៧ មុន កេថាមុនទៅទូតហ្នឹង គាត់សន្តិសុខជាតិ ហើយតារាណាណោះ គាត់អក្កសេនា ធិការ ។

សុជា: ចុះដល់ពេលវ៉ាន រឺតហ្នឹងអេពូនិយាយអំបាញ់មិញថាគាត់ជានេះទេ រដ្ឋមន្ត្រីទូស្សាហកម្ម ទេ?

ស៊ុយ: គាត់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ។

សុជា: សេដ្ឋកិច្ច?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចហ្នឹងហើយម៉េច?

ស៊ុយ: ប៉ុន្តែក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចដែលវាមាននៅពីក្រោមគាត់ហ្នឹង គឺចេញអន្តរាគមន៍ដែលគេទទួលខាង ទូស្សាហកម្ម ។

សុជា: បាទ ហើយបើតាមយើងឥលូវអ្នកដែលទៅធ្វើការនៅទូតនៅអី?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: អោយតែមានការតែងតាំងពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: យើងអត់ជាប់ទាក់ទងជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចទេ ហើយហេតុអីបាននៅក្នុងតំបន់ហ្នឹងបាន ។ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចតែងតាំង?

ស៊ុយ: អានេះប្រហែលជាគេអាចមានការទាក់ទងគ្នាហើយ ប៉ុន្តែគ្រប់ខ្ញុំត្រឹមតែគ្រាន់តែដឹងថា គេ អោយគាត់ធ្វើទៅខាងទូត ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៉ុន្តែមុននឹងគេទៅគឺគេអាចរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធហ្នឹង គឺតាមថ្នាក់របស់គេទៅហើយ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៉ុន្តែត្រាន់តែដឹងថាតារាណា តារាណាហ្នឹងគឺគេអោយទៅខាងទូត ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក្រោយពីគេចាប់រ៉ែន រឺតមកបានជាគេចាប់ទាំងតាទាញ ទាំងតាណាតហ្នឹងមកវិញ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: គេមិនទៅចាប់នៅស្រុកគេណោះទេ គេរបៀបដូចជាហៅមកចាប់មកស្រុកវិញមកអញ្ជឹង
ណា ។

សុជា: ចុះពូនិយាយអំបាញ់មិញ?

ស៊ុយ: ក្រោយពីមកដល់ស្រុកវិញ គាត់ដើរលាគេលាឯង ខ្លាចថាគាត់ធ្លាប់នៅជាមួយខ្ញុំអញ្ជឹង
ទៅ គាត់ថាអើ ខ្ញុំសាងខ្លួន ប្រយ័ត្ន ប្រយ័ត្ន អ្វីដែលគេអោយធ្វើអី គឺត្រូវតែធ្វើហ្នឹង
ទៅ តែបងគេចាប់ហើយ តែគ្រាន់តែមិនដឹងថាថ្ងៃណាគេចាប់អោយ បងរត់ អត់រត់ទេ
សុខចិត្តស្លាប់គេសំលាប់ ក៏សំរាប់ក៏សំលាប់ទៅចុះ អោយរត់អត់រត់ដាច់ខាត ។

សុជា: ហើយកាលហ្នឹងគាត់ដឹងខ្លួនគាត់អញ្ជឹង គេចោទតាគាត់ជាស្តីដែរ?

ស៊ុយ: គាត់គ្រាន់តែគេហៅមកវិញ គឺគាត់ដឹងថាគេចាប់គាត់ហើយ ហើយ ។

សុជា: ចាប់តាមខ្សែរយ: ?

ស៊ុយ: ចាប់តាមខ្សែតែម្តង ហើយអត់បាច់តវ៉ាអីបានទេ តែគេចាប់ហើយ គឺគេចាប់តាមខ្សែ
តែម្តង គឺគេថា ជីកស្មៅជីកអោយអស់ទាំងបួស ។

សុជា: រ៉ែន រឺតហ្នឹងចាប់ក្រោយកុយ ឃ្លានទេអញ្ជឹង?

ស៊ុយ: ចាប់ក្រោយ ។

សុជា: ហើយរ៉ែន រឺតហ្នឹងត្រូវគេចោទថាយ៉ាងម៉េច គាត់រៀបចំរដ្ឋប្រហាររឺក៏បះបោរអីដែរ?

ស៊ុយ: អត់ អត់បានទេ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះគេចាប់តាណាតហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: ចាប់ឆ្នាំ៧៨ រ៉ែន រឺតក៏ចាប់ដើមឆ្នាំហ្នឹងដែរ ចាប់បន្តគ្នា ។

សុជា: ពូ មិនអាចដឹងគាត់ហ្នឹងជាប់ខ្សែតាំងពីជាមួយកុយ ឃ្លានអីមកទេ?

ស៊ុយ: អត់ ។

សុជា: តែកុយ ឆ្នួន ចាប់ឆ្នាំ?

ស៊ុយ: អត់ទេ ផ្សេងៗគ្នា ។

សុជា: ផ្សេងៗគ្នា កុយ យួនចាប់ឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: តាំងពីឆ្នាំ៧៥ ។

សុជា: កុយ ឆ្នួន ចាប់ឆ្នាំ៧៥ ?

ស៊ុយ: បាទ បើតាមតែខ្ញុំដឹង គ្រាន់តែ៧៥ចាប់ពីរដ្ឋករោះ ៧៦ ក៏មានចាប់ ៧៧ក៏មានចាប់ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែខ្ញុំអត់ ដូចជាខ្ញុំមិនមានជំនាញខាងហ្នឹងអាំ គ្រាន់តែដឹងថាចាប់អ្នកដែលចង់ រដ្ឋប្រហារអីប៉ុន្មាន ។

សុជា: កាលហ្នឹងពូជីងអីតាមរយៈពិណាកេដីងហ្នឹង?

ស៊ុយ: អត់ទេវ៉ាដឹងតាមរយៈគេហៅ ឧបមាថាយើងទោះបីមិនចូលសម្ពន្ធកេក៏ដោយ ក៏ប៉ុន្តែយើង ទទួលគេហៅថាស្ងៀននៅហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: គេត្រូវតែហៅរៀនអី អេ កាលការណ៍ការងារដែលត្រូវធ្វើអីៗហ្នឹង គេហៅទៅបង្រៀន ហើយ គេហៅថាផ្នែករដ្ឋបាល ។

សុជា: អី ។

ស៊ុយ: ផ្នែករដ្ឋបាល លោកខៀវ សំផន គាត់តែងហៅទៅបង្រៀន ។

សុជា: ខៀវ សំផនតែមួយទេគាត់ហៅរៀន?

ស៊ុយ: បាទ គាត់ហៅរៀនញឹកជាងគេ ផ្នែកការងាររដ្ឋបាល ព្រោះអារនេះថាមិនមានខ្សែជាមួយ គាត់ទេ ប៉ុន្តែការងារគាត់គឺខាងរដ្ឋបាល គឺគាត់មានទីត្រូវហៅគេ ត្រូវរៀបចំជួរ ។ រដ្ឋបាលតែម្តង បើជួរផ្ទៃក្នុងអាហ្នឹង ប៉ុល ពតអី អាហ្នឹងគេហៅទៅរៀនផ្សេងទៅ ។

ភារីទ្ធ: ធ្លាប់ទៅរៀនជាមួយនួនជាទេ?

ស៊ុយ: ធ្លាប់ ធ្លាប់ទៅរៀនដែរ ។

សុជា: នួន ជាច្រើនតែរៀនពីខាងអីគេ?

ស៊ុយ: បង្រៀនពីនយោបាយ នយោអី ។

សុជា: ហើយចុះរដ្ឋបាលហើយនយោបាយវាខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចបង្រៀន?

ស៊ុយ: រៀនពីនយោបាយដូចគ្នា ក៏ប៉ុន្តែគ្រាន់ថាមួយដូចគេថាត្រូវរៀបចំភូមិឃុំ រៀបសណ្តាប់ ធ្លាប់ភូមិឃុំអញ្ចឹង ទាហរណ៍ណា ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: អាហ្នឹងខាងរដ្ឋបាលគេរៀបទៅ ហើយដល់ផ្នែកបក្សហ្នឹងគេរៀបចំថាខុសមាតិកាគោលការណ៍ ត្រូវធ្វើអញ្ចេះ ធ្វើអោយបានអញ្ចេះ ធ្វើអោយបានអញ្ចេះ អាហ្នឹងគោលការណ៍របស់ បក្សគេហើយណា ហើយបើគោលការណ៍របស់ខាងរដ្ឋបាល គេថាគោលការណ៍ត្រូវរៀប ប្រព័ន្ធក្រុមក្រុមត្រូវយាមអញ្ចេះ ការពារអញ្ចេះ ការពារអីអញ្ចឹងណា បើការណ៍របស់ បក្សគេបើធ្វើមកក៏ធ្វើអោយបានអញ្ចឹងហ្នឹង ។

សុជា: ហើយចុះពួកក្រោយមកទៀតពួកមានបានលើពីរឿងចលនារបស់សោ ភីម?

ស៊ុយ: ចលនាហ្នឹងក៏ធ្លាប់លើដែរ តែគ្រាន់តែដឹងថាបរាជ័យ គេចាប់បានខ្សែបានរហូត គ្រាន់តែ ដឹងថាចលនាមាន ។

សុជា: ហើយចុះមេដឹកនាំចលនា?

ស៊ុយ: មេដឹកនាំធំ គឺសោ ភីមហ្នឹងតែម្តង ។

សុជា: សោ ភីមហ្នឹងហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ដឹងៗ ដឹង?

ស៊ុយ: អត់ទេដឹង ពេលគេហៅទៅរៀន រៀន ពីនយោបាយ គេលើកនៃ អេគោលការណ៍អា នេះក្បត់ អាទេនអីអញ្ចឹង គេចាប់ខ្សែថ្នាក់អញ្ចេះៗ ដូច្នោះដើម្បីបង្ក្រាបបញ្ហាហ្នឹងគឺយើង កំលាំងទាំងអស់ត្រូវយល់ចិត្តទុកដាក់ថាគោលណាខ្សែនេះ វាបង្កប់ចូលអញ្ចេះចូលអញ្ចេះ អាហ្នឹងគេថា ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: គេហៅទៅរៀនគឺដឹងតាមរយៈបង្រៀនហ្នឹងតែម្តង បាទ ហើយខុសមាតិកាចាប់ខ្សែហ្នឹងមួយ អ្នក ប្រកហ្នឹងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នអ្នក ព្រោះវាមានបណ្តាញវានៅនេះៗ គេ ប្រាប់គោលៗ ទុកអញ្ចឹង ។ ដូច្នោះបើគេមានជំនាញខាងហ្នឹង គេតាមដានខាងហ្នឹងទៅ អញ្ចឹងបានថា គោលការណ៍ហ្នឹងគេចែកឯកសារដែលខ្ញុំចង់និយាយ ឯកសារទង់ប្រាំហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: វាមានគំនិតគោលការណ៍សំរាប់ចាប់បច្ចេកទេស សំរាប់ចាប់មនុស្សកុំអោយខុស ចាប់

កុំអោយប្រឡំអីអាហ្នឹង ។

សុជា: ពូចាំទេនិយាយពីស្តីខ្លះ?

ស៊ុយ: បាទ គេនិយាយពី គេហៅថារៀន គេថារៀនគិតចិត្តខាងចាប់ ។

ភារីទ្ធ: ពូមានបានរៀនគិតចិត្តទេ?

ស៊ុយ: ទេ ខ្ញុំអត់បានរៀនទេ គ្រាន់តែថាសៀវភៅទុកនៅហ្នឹង ហើយមេទៅបាត់ហើយ មន្ទីរ នៅហ្នឹងហើយយើងចេះតែលួចមើលទៅណា ។

ភារីទ្ធ: លួចមើលទៅឃើញម៉េចខ្លះទៅ?

ស៊ុយ: មើលគេ គេហៅថារៀន ពីគិតចិត្តមនុស្ស រៀនវិភាគពីទស្សនៈមនុស្ស មនុស្សនេះអោះ គេថាបើគ្រាន់តែឃើញមុខ ចាប់មិនអោយខុសអាំ អាំថារបៀបឃើញមុខ ។ ចាប់មិន អោយខុសវិភាគថាមនុស្សនេះចិកអញ្ចេះៗ គេហៅថារៀន ទស្សនៈវិភាគ ឯកសារហ្នឹងគេថាទស្សនៈវិភាគ ។

សុជា: អូ សៀវភៅហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ ទ្រង់ទ្រាយសៀវភៅ?

ស៊ុយ: ទ្រង់ទ្រាយសៀវភៅអាហ្នឹងវាថា គេថាឯកសារទ្រង់ប្រាំរបស់គេហ្នឹង ។

សុជា: សៀវភៅពុម្ពអេ?

ស៊ុយ: អាំសៀវភៅបោះដូចគណៈបក្សផ្សេងៗ ដែលគេគោលការណ៍ ថាគោលការណៈបក្ស ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: ដែលធ្លាប់ឃើញគោលការណ៍គណៈបក្សសមរង្សីទេ គេក៏បដាសៀវភៅ ថាដូចសៀវភៅ រៀនយើងអញ្ចឹង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៊ុនគ្រាន់តែគេដាក់ជារូបអញ្ចេះ ដូចថារូបទង់រូបអី គេមានរំលឹចពណ៌តាមការនឹកឃើញ របស់គេ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៊ុនតែចូលទៅខាងក្នុងទៅ គ្រាន់តែជាអក្សរសរសេរដែរហ្នឹងអាំ ប៊ុនគ្រាន់តែសរសេរថា ដាក់ជាឯកសារទ្រង់ប្រាំអញ្ចឹងទៅ ។

ភារីទ្ធ: បាទ ពូ ខ្ញុំចូរបកមកក្រោយបន្តិច ចង់សួរការងារដែលទាក់ទងពូនៅខាងហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ បាទ ។

ភារីទ្ធ: តើពូមានដឹងថាមានយូរឆ្នាំអារុំធំ ខាង ហើយខាងណាជាអ្នកកាន់កាប់?

ស៊ុយ: អត់ទេ ។

ភារីទ្ធ: ព្រោះបើតាមបញ្ជីហើយតាមឯកសារ ខ្ញុំធ្លាប់ឃើញមានអើ ឯកសារនាំបញ្ជីព្យាបាលអារុំធំ ទៅតាមអង្គភាព តាម?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ខាងណាដែរ?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងបើតាមខ្ញុំដឹង ព្រោះផ្នែកខាងសឹក គេអត់ដែលអោយខាងយូរឆ្នាំនេះ យូរឆ្នាំនេះគេ ចាត់ទុកថា ខាងរដ្ឋបាល ដូច្នោះខាងផ្នែកអារុំធំ ផ្នែកអីគេអត់អោយចូលមកខាងយូរឆ្នាំនេះ ទេ ព្រោះអានេះវាចំហទាំងអស់ចេញចូល ដូច្នោះ គេនាំមក គឺគេចូលផ្ទាល់ៗជាមួយ នឹងសេនាធិការហ្នឹងតែម្តង ។

ភារីទ្ធ: ហើយពូមានដឹងអ្នកដែលគ្រប់គ្រងខាងសេនាធិការដែលមើលខុសត្រូវភូមិភាគខាងអារុំធំ ខាងអីហ្នឹង ពីណាគេ?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងខាងអគ្គសេនាធិការ ឈ្មោះតាទាញហ្នឹង ។

ភារីទ្ធ: តាទាញហ្នឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: ហើយចុះក្រោយមកតាទាញហ្នឹងគាត់ចេញទៅធ្វើទូតហ្នឹង?

ស៊ុយ: ក្រោយមកទៀតអាហ្នឹង ខ្ញុំលែងយល់ហើយ ព្រោះបន្តិចឡើងបានមក៤ ៥ថ្ងៃហើយ អានោះមកចាប់ទៀត អានោះយកមកដាក់៤ ៥ថ្ងៃ អានោះមកចាប់ទៀត ដល់តែ អញ្ជឹងវាច្របល់ គេថាវាបែកបាក់ផ្ទៃក្នុងអី អានោះចាប់អានោះ អានោះចាប់អានោះ អានោះចាប់អានោះដល់អញ្ជឹងវា ។

សុដា: ចុះពូមានដឹងភ្នាក់ងារទើបសំតាម៉ុក ជាអគ្គសេនាធិការទេ?

ស៊ុយ: ក្រោយមកទៀត គ្រាន់តែដឹងថាតាម៉ុក ក្រោយពីចាប់វិត រឹតហើយ ដំបូងចាប់ កុយ ធួន ហើយចាប់វិន រឹតហើយ តាម៉ុក គាត់នៅទទួលបន្ទុក សឹងថាបញ្ជារ ទ័ពទាំងអស់នៅលើតាម៉ុក ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះពូជលំយើញយ៉ាងម៉េចដែរនៅកាលពីសម័យគេចាប់ សម័យអី?

ស៊ុយ: ខ្ញុំគ្រាន់តែយល់ឃើញអញ្ចោះ យល់ឃើញថាមិនដឹងជាគេចទៅណាទេ ដូច្នោះមានតែស្ត្រី ទ្រាំ ហើយតម្រង់ខ្លួនអោយដូចទៀនប៉ុណ្ណឹង មួយយប់មួយថ្ងៃ ខ្ញុំដេកបានតែមួយម៉ោង កន្លះទេ កំលាំង៤០០០ នាក់ជាន់គេដូរវេណធ្វើការរហូត ចំណែកខ្ញុំអ្នកអត់ធ្មត់ដើម្បីរស់ មានមេធំមួយឈ្មោះ តាទាញ អេតាតេងៗហ្នឹង គាត់បន្តិចទៅទទួលភ្ញៀវនៅសៀមរាប អេនៅកំពង់សោមង់ណោះ ការងារនៅទាំងអស់នៅលើខ្ញុំ ។

ភារីទ្ធ: ឈ្មោះតេងហ្នឹង តេងហ្នឹង មិនមែនទាញទេ?

ស៊ុយ: តេងផ្សេង ទាញផ្សេង ដល់គេទៅធ្វើការបាត់ទៅ គេអោយខ្ញុំជំនួសហ្នឹង ចុះបើយើងនៅ ក្រោមគេ ស្រាប់តែគេអោយធ្វើអីត្រូវធ្វើហ្នឹង ដល់អញ្ជឹងកំលាំងគេ បួនម៉ោងគេដូរម្តងៗ ដូចខ្ញុំអត់មានអីដូរហ្នឹងគេ ដល់ម៉ោង១១ ១២ ឈប់ដើរមើលកំលាំងគេធ្វើការ អង្គុយ សរុបធ្វើរបាយការណ៍អោយគេទល់ម៉ោង២ គ្រាន់តែចប់ហើយគេឡើងអោយគេ រាយ ការណ៍អោយគេហើយ ចប់រៀងដើរមើលកំលាំងអោយគេហើយ ម៉ោង៧កន្លះ ដេក ម៉ោង ៦ភ្នាក់ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះកាលសម័យហ្នឹង សម័យខ្មែរក្រហមហ្នឹង ពូមានដឹងថាមានការសំលាប់មនុស្ស សំលាប់អីទេ?

ស៊ុយ: វា ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថា អាតែចាប់ហ្នឹង គឺសំលាប់ហើយ ព្រោះអាណាទោសធ្ងន់គេសំលាប់ អាណាទោសស្រាលគឺនៅ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដឹងថាចាប់អារម្មណ៍ត្រង់ថា មូលហេតុសំខាន់ត្រង់ ដែលគេមិនអោយមកលេងផ្ទះ គេមិនអោយអ្នកស្រុកទៅលេងកូនចៅ គ្រាន់តែដឹងថាអូ អានេះកាន់តឹងទៅៗហើយ ហើយគ្រាន់តែដឹងមួយទៀតថា ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ហើយចាប់ ធ្វើមភ័យខ្លួនត្រង់លឺលោករីទ្ធដែលខ្ញុំថា ប្រធានយ៉ាងហ្នឹងអ្នក គាត់ថាសិរិតសំរាំងអោយតែ ល្អនៅតែម្នាក់ក៏យកដែរចាប់ធ្វើមភ័យពីគ្រឹមហ្នឹងមករហូត ព្រោះការងារអ្វីមិនហ៊ានអោយ ហួសពីកន្លះម៉ោងកន្លះនាទីអីទេ ព្រោះដឹងថាគេនិយាយថាអោយតែនៅម្នាក់ក៏យើងនេះ ដែរ ។

សុដា: រីទ្ធហ្នឹងជាអ្នកនិយាយ?

ស៊ុយ: រីទ្ធហ្នឹងជាអ្នកនិយាយ ប៉ុន្តែត្រង់តែស្តាប់គោលការណ៍ផ្ទៃក្នុងគេ មិនដឹងណែនាំអី

យ៉ាងម៉េច តែយើងនៅក្រោមៗធ្វើតាមតែគេ គេអោយធ្វើអីយើងធ្វើហ្នឹងមិនហ៊ាន
ប្រឆាំង ។

សុជា: ហើយចុះពួកយល់ឃើញយ៉ាងម៉េចដែរនៅពេលដែលបានទទួលដំណឹងថាបង ?

ស៊ុយ: បងខ្ញុំក្រោយពីដឹងដំណឹងដែរ ព្រោះខ្ញុំអាចចាប់អារម្មណ៍ដែរ ព្រោះខ្ញុំអាចចាប់អារម្មណ៍
ដែរ ។ ក្រោយពីខ្ញុំនៅភ្នំពេញដែរ កាលពីខ្ញុំនៅខាងទទួលប្រធានបញ្ជីមួយរយខាងឃ្វាំងនៅ
កំពង់ទឹកកកហ្នឹង ខ្ញុំដើរដឹកឥវ៉ាន់តាមរោងចក្ររាល់ថ្ងៃ ។

សុជា: ពូដែលជួបគាត់ទេ?

ស៊ុយ: ជួប ដើរដឹកឥវ៉ាន់តាមរោងចក្ររាល់ថ្ងៃទាំងអស់ ហើយខ្ញុំវាតែងគេថាទោះបីយ៉ាងណា
ខ្ញុំតែងតែលាក់លាមពីនាយគេនាយឯងដើម្បីយកជាអង្ករក្រាម យកជាសាច់ជ្រូកកំប៉ុន
យកមកផ្ញើរកូន ។

សុជា: កូនទាំងពីរដែល?

ស៊ុយ: កូនទាំងពីរនាក់ដែលកូនហ្នឹង ។

សុជា: ហើយចុះកូនគាត់ហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

ស៊ុយ: ក្រោយពីខ្ញុំមកដឹកឥវ៉ាន់តាមរោងចក្រកាលពីពេលនោះ គាត់នៅអោយរោងចក្របុស្សីកែវអេ
ដែងរោងចក្រចាក់អង្រែ ។ រោងចក្រចាក់អង្រែហ្នឹងគឺនៅរោងចក្រតម្បាញគេហៅថា
តម្បាញក៥ តម្បាញក៥ ដូច្នោះបានន័យថារោងចក្រហ្នឹងគេធ្វើក្រណាត់ដងធ្វើបាយ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដល់តែថ្ងៃមួយខ្ញុំអត់ចាប់អារម្មណ៍ទេ ខ្ញុំដឹកឥវ៉ាន់ញឹកញាប់ទៅខ្ញុំមានពួកម៉ាកមួយគេប្រធាន
រោងចក្រហ្នឹង ដល់តែក្រោយខ្ញុំមកបើកឥវ៉ាន់ ខ្ញុំបមាដូចខ្ញុំនិយាយខាងដើមអញ្ចឹងថា
ខ្ញុំបមាថាក្រសួងនេះ រឺក៏ភូមិភាគនេះទៅបើកស្បែកមុន រឺក៏គ្រឿងក្នុងឃ្វាំងអស់ខ្ញុំ ។
ដូនផ្ទាល់ៗទៅបើកនៅរោងចក្រអាព្នើង ។ ដល់តែទៅបើកផ្ទាល់អញ្ចឹងដល់តែទៅវាក់អើ
ហ្នឹងបងចេញមកចេញមកធ្វើការ ដល់វាក់អើអញ្ចឹងដឹងថាបងនៅហ្នឹង ដល់ក្រោយដឹងថា
នៅហ្នឹង ខ្ញុំសួរថាកូនចៅនៅឯណាខ្លះ ថានៅឯមណ្ឌលកុមារ ដល់តែខ្ញុំទៅបើកក្រោយ ។
ទៀត ក៏ខ្ញុំហ៊ានលួចជាស្តុកក្រាម ទឹកដោះគោអីយកមកផ្ញើរកូនដល់ពេលគេរៀបយកទៅ
ដាក់កន្លែងកុមារហ្នឹង ខ្ញុំក៏លួចមក ដល់តែលួចមកខ្ញុំថាមកសុំប្រធានរោងចក្រហ្នឹង ។

អោយសុំ សុំអនុញ្ញាតិគេ សុំជួបក្នុងអវា ហើយគេថាអត់អីទេអាព្វកម្លឹក ហើយបានគេ
យកក្នុងហ្នឹងយកមកអោយពូហើយចង់យកអីមកអោយក្នុងហូបបើគេយកមកអោយគ្នា
ណោះកុំអោយគេប្រណែន អោយយកហូបកន្លែងទីចាត់ការហ្នឹងគេហ្នឹងមក ។

សុជា: បាទ ។

សុយ: ហើយខ្ញុំក៏យកអីអោយក្នុងអីហូបនៅទីចាត់ការហ្នឹង ហើយបានមកពីរខែក្រោយមកទៀត
មកបានក្នុងមួយស្លាប់បាត់ ។

សុជា: ស្លាប់ដោយសារអី?

សុយ: ដោយសារជំងឺ ។

សុជា: ជំងឺអី?

សុយ: ឈឺអត់មានអ្នកណាយកចិត្តទុកដាក់មើល ម្តាយនៅធ្វើការនៅណោះហើយអាក្នុងនៅផ្ទះ
គេណោះ អាណាអង្គុយឈ្នះមើលកូនអោយ ។

សុជា: អី ។

សុយ: ដល់អាហ្នឹងស្លាប់មួយអញ្ចឹង ដល់តែក្រោយមកទៀត ស្រាប់តែស្លាប់មួយទៀត ទៅម្តង
បាត់មួយៗ ។

សុជា: ស្លាប់ដោយសារជំងឺទៀតអក្នុងគាត់អេ?

សុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះពេលដែលពូទាក់ទងបងប្អូនគាត់មានគេដាក់?

សុយ: ខ្ញុំលាក់ណាស់ នៃសូម្បីតែប្រពន្ធខ្ញុំអ្នក មាខ្ញុំបង្កើតអា នៅជាមួយគ្នា ខ្ញុំលាក់អត់ស្គាល់ ។
មាខ្ញុំទេ ទាល់តែមកដល់ស្រុក យកគ្នាជាប្តីប្រពន្ធគាំងពីឆ្នាំ ៧៥ ៧៦ ៧៧ហ្នឹងមកហើយ
អត់ដឹងថាមាននៅជាមួយគ្នាទេ ខ្ញុំលាក់ បើមិនលាក់អញ្ចឹងគេចាប់មាទៅដល់ខ្ញុំ ចាប់ខ្ញុំទៅ
ដល់មា តែប្រពន្ធក៏ហ៊ានប្រាប់ដែរ ។

សុជា: ហើយចុះមាហ្នឹងគាត់ស្លាប់ដែរអេ?

សុយ: មាទៅរស់ទល់សព្វថ្ងៃហ្នឹង ហើយនៅ ខុបមាថាថា នៅភូមិជាមួយគ្នាហ្នឹង បើនិយាយ
ពីភូមិវិញ គេនិយាយពីអង្គភាពតែយើងនិយាយខុសហរណ៍ថាដូចនៅភូមិជាមួយគ្នា
អញ្ចឹង អត់ដឹងថាមា ហើយនិងក្នុងបង្កើតទេ ។លាក់ជាមួយប្រពន្ធទៀតប្រពន្ធខ្ញុំ

ខ្ញុំលាក់រហូតទល់គ្នាមកស្រុកហ្នឹង បានប្រាប់ថា ឆែម ។

សុជា: អញ្ជឹងកាលហ្នឹងពូមានកូនឥលូវ?

ស៊ុយ: អត់ទាន់មានទេ ។

សុជា: ហើយ ។

ស៊ុយ: ហើយបងដែលនៅរោងចក្រហ្នឹងក៏អញ្ជឹងដែរ មកប្រាប់អញ្ជឹង បងឯងលាក់ប្រវត្តិរូបកុំ
អោយដឹងខ្ញុំ ខ្ញុំលាក់ប្រវត្តិរូបកុំអោយដឹងបងឯង ។ សូម្បីតែមាបង្កើតក៏អញ្ជឹងដែរលាក់ទៅ
វិញទៅមកទាំងអស់ ដល់តែគេចាប់មួយនោះទៅបាត់ គឺនៅ ដល់តែគេចាប់នេះមួយបាត់
គឺនៅនេះ ។

សុជា: ពូ ចុះកាលជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹងពូមានដឹងថា ដូចមានលីបក្ស បក្សនៅក្នុងរបបកម្ពុជា
ប្រជាធិបតេយ្យហ្នឹង?

ស៊ុយ: មិនអាច ។

សុជា: ខាងណា?

ស៊ុយ: មិនអាចអោយមាន គឺបក្សគេតែមួយហ្នឹងម្តង ។

សុជា: ខ្ញុំធ្លាប់លឺអ្នកដែលខ្ញុំធ្លាប់សម្ភាសខ្លះនោះនិយាយលេងបន្តិចមកថា គេថាកាលហ្នឹងមានបក្ស
កុម្មុយនិស្តមួយ មានប៉ុល ពត អៀង សារី មានតាម៉ុកអីអញ្ជឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយមានបក្សមួយទៀតគេហៅថាបក្សពលករ?

ស៊ុយ: បក្សពលករ ។

សុជា: បាទ ដែលលីទេ?

ស៊ុយ: បក្សពលករហ្នឹងវាមានហើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់ខ្ញុំនិយាយថាបក្សវាមានច្រើនហើយ ក៏ប៉ុន្តែគេ
មិនអោយបក្សណាដើររួចទេ គ្រាន់តែ អាណាដើរគេក្តីប្ល័ង ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបក្សពលករ
គឺបក្សពលកររៀតណាមហ្នឹងដែលគេចាប់ផ្តើមវាយផ្តួលប៉ុល ពតហ្នឹង គឺបក្សហ្នឹងហើយ
ដែលផ្តួលបានវាយមុនគេ ។

សុជា: បាទ

ស៊ុយ: តែគ្រាន់មកទៀតខ្ញុំសិក្សារៀនសូត្រទៅ គ្រាន់តែដឹងថា បើសិនជាបក្សពលករនេះមិនវាយ

បានមុនអាំ

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក៏បក្សខាងលោកស៊ីន សានបានវាយមកមុនវិញដែរ ។

សុជា: កាលហ្នឹងមានបក្សលោកស៊ីន សានដែរ?

ស៊ុយ: បាទ លោកស៊ីន សានគាត់រៀបទ័ពគាត់នៅខាងស្រុកថៃអោះ ខ្ញុំពេលដែលចេញពីស្រុក
៧៧៧ ខ្ញុំទៅមើលទីតាំងគាត់ណោះដែរ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះបក្សគាត់គេហៅបក្សអីដែរ?

ស៊ុយ: បក្សសេរីការ គាត់បង្កើតកងទ័ពសេរីការ ហើយរណៈសិរ្សប្រមុខជាតិរបស់លោក
ស៊ីន សានហ្នឹង ។

សុជា: បាទ អាហ្នឹងតាំងពីមុន៧៧៧ទៀត?

ស៊ុយ: បាទ តាំងពីមុន៧៧៧ គាត់បង្កើតហើយស្រេច ។

សុជា: ហើយចុះពួកបក្សពលកររៀតណាមហ្នឹង ពួកមានដឹងថាបក្សហ្នឹងដឹកនាំដោយព័ណ្ណគេទេ?

ស៊ុយ: មិនដឹង ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះខាងបក្សអ៊ុន តាំ?

ស៊ុយ: ខាងអ៊ុន តាំ ជាមួយខាងលោកស៊ីន សាន ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: អើ ពូអើ ពួកមានដែលឃើញភ្ញៀវបរទេស បរអីមកលេងកន្លែងពូទេ?

ស៊ុយ: អ្នកមកច្រើនអាំ ប៉ុន្តែមកច្រើន ច្រើនតែអញ្ចោះ ច្រើនតែចិន យូហ្គោស្លាវី កូរ៉េ ហើយ
និង ។

សុជា: ហើយចុះរុស្ស៊ី?

ស៊ុយ: អត់ទេ ។

សុជា: រៀតណាម?

ស៊ុយ: រៀតណាមហ្នឹងហើយ ភូមា ។

សុជា: ពួកមានចាំឈ្មោះគណៈប្រកួតខ្លះទេ?

ស៊ុយ: ចាំញឹកជាងគេតែលោកស្តី លោកអីខាងប្រទេសចិន ខាងសេដ្ឋកិច្ចអ្វី អី ភ្លេចឈ្មោះ
លោកហ្នឹង លោកហ្នឹងមកញឹក ។

សុដា: ចុះពូអើ ពូបានធ្លាប់ឆ្លងកាត់របបខ្មែរក្រហមអីមក ពូមានដឹងថាមានការចាប់មនុស្ស ឃុំ
ខ្លះមនុស្ស តើកាលហ្នឹងពូមានដឹងថាការឃុំខ្លះមនុស្សទាំងអស់ហ្នឹង ពូមានដឹងថាទៅឃុំនៅ
ឯណា ពូមានដឹងទេ?

ស៊ុយ: គ្រាន់តែដឹងថា អាណាដែលទោសស្រាលអញ្ចឹងគេយកទៅអោយធ្វើដូរទេះភ្លើងអញ្ចឹង
ណា អាណាដែលល្មមអញ្ចឹងអ្វី ដូចថាចម្លើយមួយអញ្ចឹងអ្វី គេអត់យកជាការទេ គេយក
មក មកដាក់អាកន្លែងមួយ យកចិត្តទុកដាក់ មើលអាហ្នឹងសេរីទៀតអីអត់ បើគេចោទថា
សេរីបើយើងយកមកដាក់អាហ្នឹង ។ ឧបមាថាមកធ្វើស្រែ គិតតែធ្វើស្រែហ្នឹងទៅ អាហ្នឹង
គេចាត់ទុកថាមនុស្សហ្នឹងល្អហើយ ។

សុដា: អី ។

ស៊ុយ: គេចោទ រឺក៏ថាបន្តិចអាណា តែបើយកមកហើយគេដាក់អោយមកធ្វើស្រែធ្វើអី មាន
បាយអីស៊ីសព្វគ្រប់មកដល់អានេះគិតតែពីដើរ ឧទាហរណ៍ដូចបងខ្ញុំអញ្ចឹង បងខ្ញុំដែល
ឈ្មោះសាយហ្នឹង អាហ្នឹងរៀនសូត្រ ។

សុដា: ពូដឹងថាគេចាប់ដែរ?

ស៊ុយ: ដឹង ខ្ញុំថ្ងៃនឹង ខ្ញុំមានពួកម៉ាកមួយនៅកន្លែងសន្តិសុខហ្នឹង ។

សុដា: សន្តិសុខនៅឯណា?

ស៊ុយ: សន្តិសុខជាតិហ្នឹង ។

សុដា: នៅកន្លែងណាពូ?

ស៊ុយ: អាកន្លែងព្រៃស អាកន្លែងសន្តិសុខព្រៃសអើ កន្លែងខាងសន្តិសុខប្រចាំព្រៃស ។

ភារីទ្ធ: អាហ្នឹងគេហៅអីដែរសន្តិសុខព្រៃស?

ស៊ុយ: អើ ភ្លេចច្រើនខ្ញុំ ។

សុដា: ហើយឆ្នាំណាដែលគេចាប់បងពូឈ្មោះសាយហ្នឹង?

ស៊ុយ: ចាប់ឈ្មោះសាយតាំងពីឆ្នាំ៧៧ ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: គ្រាន់តែបាត់លែងជួបគ្នា ខ្ញុំដឹងថា ដើម្បីកុំអោយជាប់ខ្សែ ខ្ញុំលែងស្រាវជ្រាវសួរហើយ ។

សុដា: ហើយពូថាទៅនែកនៅមន្ទីរហ្នឹង ទៅនែកនៅឯណាឃើញ?

ស៊ុយ: មន្ទីរអាកន្លែង ដែលថាអាឡានយូប ដែលខ្ញុំថាឡានខាងសន្តិសុខហ្នឹង ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដល់តែថាស្គាល់ៗគ្នាអញ្ចឹង ស្គាល់ៗអញ្ចឹង ដល់ខ្លួនមាថាខ្ញុំធ្លាប់នៅពីសង្គ្រាមនៅជាមួយ
គ្នាអញ្ចឹងណា ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ដល់ពេលមួយគេនៅខាងសន្តិសុខ ហើយខ្ញុំនៅខាងណោះអញ្ចឹងទៅណា ដូច្នោះខ្ញុំចេះតែសួរ
ធ្វើអារបៀបឆ្ងល់ថា គាត់គេមកអញ្ចឹង គេមានបញ្ជីថាត្រូវចាប់អាណាៗ គេមានបញ្ជីរក
មក ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: តាមកដល់អញ្ចឹងគេប្រើបញ្ជីហ្នឹងមើល ខ្លួនមាថាគេមកកន្លែងយើងអញ្ចឹង គេមកត្រង់
ចាប់ឈ្មោះហ្នឹងអញ្ចឹង គេមកសួរយើង ដូច្នោះយើងប្រាប់ថាឈ្មោះនេះៗអញ្ចឹងទៅ

សុដា: អ្នកដែលពូសួរហ្នឹងឈ្មោះអី?

ស៊ុយ: ឈ្មោះអើ ប៉ុន្តែនោះវាជាប្រធានក្រុមទេ មិនមែនអាប្រធានធំជាងគេណា ប៉ុន្តែនោះវា
ឈ្មោះអៀន ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ប៉ុន្តែខ្ញុំខ្លួនមាថាអោះ អោយក្រុមនេះមកចាប់ មកអញ្ចឹងទៅ រឺក៏អោយក្រុមនោះមកចាប់
អាហ្នឹង វាជាក្រុមអ័ គ្រាន់តែគេប្រគល់ថាអោះក្រុមនេះទៅចាប់ ក្រសួងនេះអ័ ក្រុម
នោះទៅចាប់ក្រសួងនោះអញ្ចឹង អាហ្នឹងវាអញ្ចឹង ។

ភារីទ្ធ: បាទ ចុះពូថាប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខ ហើយសន្តិសុខហ្នឹងគេនៅឯណា?

ស៊ុយ: ប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខហ្នឹងគេនៅភ្នំពេញហ្នឹងដែរ ។

សុដា: ឈ្មោះអីគេ?

ស៊ុយ: កន្លែងមន្ទីរសន្តិសុខហ្នឹង ក៏កន្លែងតាណាតហ្នឹងហ្នឹង ។

សុដា: អូ ។

ស៊ុយ: ក្រៅពីអាហ្នឹង ដែលកាត់មិនទាន់ទៅខាងទូត ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក៏កាត់ហ្នឹងប្រធានសន្តិសុខជាតិហ្នឹងម្តង ព្រោះខ្ញុំស្គាល់តាមរយៈមេហ្នឹង ព្រោះតាណាត ហ្នឹងពីដើមឡើយកាត់មេធំខ្ញុំដែរ ។

សុដា: ហើយចុះមានដែលលីមន្ទីរសទេ?

ស៊ុយ: អត់ដែលស្គាល់ទេ ប៉ុនលីសួរតែឈ្មោះ ។

សុដា: ហើយមានដឹងពីណាគេប្រធានទេ?

ស៊ុយ: អត់ អត់ប្រធានដឹងទេ ។

សុដា: ហើយចុះពូដែលលីកុក ទួលស្មែងទេ?

ស៊ុយ: លីដែរ ទួលស្មែងក៏លីដែរ ។

សុដា: ហើយចុះពូមានដឹងថា មន្ទីរ ២១ ហើយនិងទួលស្មែងហ្នឹងជាកន្លែងតែមួយទេ?

ស៊ុយ: អត់ ។

សុដា: អត់ទេអេ?

ស៊ុយ: លីតែឈ្មោះ អត់ដែលដឹង ។

សុដា: ហើយមានពីណា មានដឹងថាពីណាប្រធានហ្នឹងទេ?

ស៊ុយ: ? ? ? ?

ស៊ុយ: ហើយចុះពូ ពូខ្ញុំចង់សួរបន្តិចថាពូមានដែលលីឈ្មោះខុចទេ ។

សុដា: លី លីនៅពេលណាដែរ?

ស៊ុយ: លី លីអាពេលនៅភ្នំពេញហ្នឹងដែរ ដែលកាត់ទួលស្មែងប្រធានកុក ក៏ប៉ុនមិនដឹងកុកទីណាលីទៅ លីតែប្រធានកុកហ្នឹង ប៉ុនតែមិនដឹងកុកនៅត្រង់ណា ។

សុដា: បាទ ។

ភារីទ្ធ: អញ្ជើញអាជ្ញាធរសន្តិសុខដែលថាពូទៅសួរហ្នឹង គឺនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មន្ទីរនោះដែរ?

ស៊ុយ: អត់ទេការធារគេណោះ សូម្បីតែអ្នកធ្វើការហ្នឹង ក៏អត់ហ៊ាននិយាយ អត់ហ៊ាននិយាយ គ្រាន់តែជួបមុខគ្នា ស្ទាត់អត់មាននិយាយអីទេ ។

សុដា: អញ្ជើញពូ ខុច ឈ្មោះខុចហ្នឹងពូស្គាល់ឈ្មោះកាត់តាំងពីឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: បើស្គាល់ ស្គាល់ហ្នឹងតាំងពីមិនដែលស្គាល់មុខ ក៏ប៉ុន្តែលើឈ្មោះតាំងពីឆ្នាំ៧០ មុនបែក
មុនភ្នំពេញមករហូត ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: គ្រាន់តែលើអញ្ចឹង ។

ភារីទ្ធ: មុនបែកណា?

ស៊ុយ: យើងពីឆ្នាំ៧៣ ៧៤ទៅរហូត គឺលើឈ្មោះហ្នឹង លើរហូតហើយ ។

សុដា: គាត់មានឈ្មោះអីផ្សេងទៀតទេ?

ស៊ុយ: អត់មានឈ្មោះអីទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដឹងថាបែកភ្នំពេញហើយគឺគ្រាន់តែដឹងថាគាត់ទទួលខាង
ប្រធានកុក ប៉ុន្តែមិនដឹងកុកណា ។

សុដា: ពូជចម្លែងៗ ដែលពូជបានរាយរាប់ប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងរ៉ាវរបបខ្មែរក្រហម ។

Side B

ស៊ុយ: ផ្តាច់ការអ្វីៗ ដែលធ្វើនៅលើបក្ស ។

សុដា: អី ។

ស៊ុយ: ផលប្រយោជន៍គឺបាននៅលើបក្ស បើប្រជាជនខំ សូម្បីតែដឹកក្រណាត់ លីសែន បាន
មួយត្រឹម មាំ ខោអាវ ស្បែកពាក់តែប៉ុណ្ណឹង អាផលប្រយោជន៍ធំៗ បាននៅលើបក្ស
ទាំងអស់ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះកាលសម័យហ្នឹងពូជមានសំគាល់ឃើញថារបបហ្នឹងមានចំណុចណាខុសទេ?

ស៊ុយ: ចំណុចខ្លះត្រង់ថាគឺ គ្មានចោរ ខ្ញុំគ្រាន់តែសរសើរថាគ្មានចោរ ហើយចំណុចនេះគឺថា របប
នេះខ្ញុំស្តាប់ណាស់ ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំមានចំណុចសរសើរគេថា គេយកចិត្តទុកដាក់ការពារទឹកដី ។
ព្រំដែនគឺ បើចូលទៅវាយថៃ បើឯងមិននៅ មិននៅទៀត វាយដុតចោលៗ អត់អោយ
នៅ ។

សុដា: កាលជំនាន់ខ្មែរក្រហមដែលវាយថៃដែរ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំអត់ដែលវាយទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែឃើញ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ក្រោយមកទៀតដល់អាពេលបែក៧៩ខ្ញុំទៅឃើញហើយ គឺអោយតែបង្គោលឡាក់នៅ

ដង្ហែកអញ្ជឹង គឺត្រង់ហ្នឹងភូមិថៃ វាយហើយដុតចោលឃើញតែសរសរនៅណោះ ។

សុជា: កាលហ្នឹងក្រោយ៧៧?

ស៊ុយ: បាទ ក្រោយ៧៧ហើយកាលជំនាន់ខ្មែរក្រហមគេនៅកាន់កាប់ហ្នឹងអី គឺខ្ញុំឃើញព្រំដែន
អត់មានថែណាចូលវាបានទេ ។

សុជា: ហើយចុះរឿងរ៉ាវដែលពូនិយាយប្រាប់ខ្ញុំអំបាញ់មិញហ្នឹងពូមានដែលនិយាយប្រាប់ក្មេងៗ
រឺ ក៏អ្នកផ្សេងៗទៀតអោយបានដឹងទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំតែងតែនិយាយប្រាប់ សូម្បីកូនចៅតែពីបញ្ហារសំនៅភ្នំ ពីបញ្ហាដំណាក់កាលសង្គមយើង
ពីជំនាន់នោះ មកជំនាន់នេះក្តី ខ្ញុំតែងតែបរិយាយនិងប្រាប់កូនចៅថា ឆ្កើយវ៉ែនម៉េចគឺយើង
ស្វែងយល់ពីដំណាក់កាលមួយទៅដំណាក់កាលមួយ សង្គមនេះវាប្រែប្រួលអញ្ចោះ ពី
ជំនាន់នោះវាមានដំណាក់កាលសង្គម គឺគេធ្វើអោយមនុស្សយ៉ាងណា ដំណាក់កាលមួយ
ទៀតគេធ្វើអោយមនុស្សយ៉ាងណា ។ ហើយដំណាក់កាលមួយទៀតគេធ្វើអោយមនុស្ស
យ៉ាងណា ហើយមកដល់ដំណាក់កាលនេះគឺគេត្រូវតែរៀបចំសង្គមអោយមនុស្សវាមនុស្ស
វាស្គាល់ពីលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យយ៉ាងណាៗ គឺខ្ញុំតែងតែពន្យល់ក្មេងដើម្បីអោយវាយល់
ហើយបើកាលណាប្រវត្តិខ្លះដែលយើងដឹងហើយ ចេះហើយ យើងមិនបានផ្សព្វផ្សាយទេ
ក្មេងវាមិនបានយល់ថាជំនាន់នេះអញ្ចោះ ជំនាន់នោះអញ្ចោះ ។

សុជា: ហើយចុះពួកគេថារឿងរ៉ាវនេះ ត្រូវតែបំភ្លេចចោល រឺក៏បន្តប្រាប់ក្មេងៗបន្តទៀតដែរ?

ស៊ុយ: ដើម្បីស្គាល់ហើយដើម្បីហ្នឹងអានេះវាដូចជាប្រវត្តិសាស្ត្រមួយដែរ ។

សុជា: អី ។

ស៊ុយ: ដើម្បីជាកុំមួយដែរ បើកាលណាយើងបំបាត់ចោលអី ក្មេងវាអត់អាចដឹងបានទេ អា
របបនេះធ្វើទៅអញ្ចោះហើយ គឺវាផ្ទុយស្រឡះពីលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ។ ហើយអារបបនេះ
អេ វាផ្តាច់ការ ។ បើយើងមិនលើកយកមកប្រៀបធៀប របបមួយៗ យកមកប្រៀប
ធៀបទេ ក្មេងអត់យល់ ដូច្នោះដល់តែយើងលើកយកមកប្រៀបធៀបថា របបលទ្ធិប្រជា
ធិបតេយ្យគេត្រូវទៅធ្វើដូចអញ្ចោះ ហោះលទ្ធិផ្តាច់ការ ។ គឺអ្វីៗ វាបានទៅលើអ្នកភូមិអ្នក
មានអំណាចទេ ដូច្នោះយើងត្រូវពន្យល់ហេតុផលដើម្បីអោយក្មេងជំនាន់ក្រោយដែលមិន
ទាន់ស្គាល់ពីលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យហ្នឹង ស្គាល់ពីសិទ្ធិមនុស្សអោយវាយល់ ។

សុជា: ហើយចុះកាលជំនាន់ខ្មែរក្រហម ៧៥ ដល់ ៧៧ ហ្នឹង ពូមានបងប្អូនស្លាប់ប៉ុន្មាន?

សុយ: ខ្ញុំបើគិតទៅ មាខ្ញុំក៏ស្លាប់ បងខ្ញុំក៏ស្លាប់ ប្អូនខ្ញុំក៏ស្លាប់ សាច់ដីដូនមួយខ្ញុំក៏ស្លាប់អស់ច្រើន
ណាស់ សូម្បីតែផ្ទះសំបែងក៏គេរើខ្មេចខ្ញុំដែរ ។

សុជា: ចុះពូអើ រឿងរ៉ាវដែលស្លាប់ដែលអីហ្នឹង ហើយបើសិនជាមកដល់រាល់ថ្ងៃពូដឹងថាអ្នកដែល
សម្លាប់បងប្អូន ឪពុកម្តាយរីក ពូមីនពូ ហើយគេរស់នៅជិតខាងពូតើពូមានគំនិត
ចង់សងសឹកគេទេ?

សុយ: ពីដើមឡើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ហ្នឹងមួយដែរ កាលពីមុនដែលខ្ញុំ ដែលធ្វើទាហានហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

សុយ: ខ្ញុំទៅធ្វើទាហានបាត់គេចោទថាខ្ញុំធ្វើមេបាតុកម្ម ហើយខ្ញុំអត់ដឹងសុទ្ធ ទៅធ្វើទ័ពទៅវាយ
លុន ណុល អេដិភ្នំពេញណោះ គេថាខ្ញុំមកធ្វើបាតុកម្មមួយជំនាន់បាតុកម្ម គេរាយ
ការណ៍ទៅរហូតថា ខ្ញុំមេបាតុកម្ម ចិត្តខ្ញុំខឹងហើយកាលហ្នឹង ខ្ញុំធ្វើមេកងហាហើយ កាន់
ទ័ពហើយណា ពេលដែលចប់សមរម្យ គេមករករឿងហើយ ប៉ុន្តែដល់មកទៀតគេដឹង
ដែនការខ្ញុំគេចេះតែទុក កើត លិច កើត លិច ខ្ញុំដុតអស់ទៅ ។

សុជា: បាតុកម្មអីគេពូ?

សុយ: នៃ សួរអូនខាងណោះដឹងហើយ បាតុកម្មវាទៅទាមទារសេរីភាពអីគេ មួយជំនាន់យើង
ពីឆ្នាំ ៧៣ ៧២ អេ មុនជំនាន់ខ្មែរក្រហមហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

សុយ: ហើយអាខ្ញុំអត់ដឹងអីផង ដល់តែគេចោទអញ្ចឹងវាខឹង ។

សុជា: តែបើដឹងអ្នកសំលាប់បងពូ បងអី?

សុយ: អូ អត់ទេអានោះ អត់អាចទេ សងសឹក អានេះវាគ្រាន់តែជាគំនិត ជាទស្សនៈមួយថា
គ្រាន់ថាចង់មានគំនិតថាចង់សងសឹកថា មិនអោយមានរបបហ្នឹងកើតមានទៀតតែម្តង បើ
មានគំនិតសងសឹកហ្នឹងគឺចង់សងសឹកអញ្ចឹងតែម្តង មិនអោយរបបហ្នឹងកើតមានតទៅទៀត

សុជា: តាមវិធីណាដើម្បីកុំអោយរបបហ្នឹងកើតមានតទៅទៀត?

សុយ: តាមវិធី ខ្ញុំចង់និយាយថាក្រោយពីខ្ញុំឆ្លងកាត់ គ្រាន់តែខ្ញុំអត់ដំបូល ជ្រកម្លប់ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ចង់១០ឆ្នាំអា ដូច្នោះធ្វើអីក៏មិនបាន ថាអីក៏បាន គឺយើងគ្មានសិទ្ធិ ប្រជាជនគ្មានសិទ្ធិ ក្រោមរបប ក្រោមអំណាចរបស់គេ អ្វីដែលធ្វើបានមកគឺគេជាអ្នកចាត់ចែងទាំងអស់ ។ ហើយយើងជាអ្នកតូចតាច យើងច្រើនបានម្ហូបឆ្ងាញ់ ហើយពេលខ្លះបបររាវទៀតយើង មិនត្រឹមថាឆ្ងាញ់ទេ ឆ្ងាញ់មួយវែកទៅហើយ អាហ្នឹងឆ្ងាញ់ហើយ គេដប់លៀងហើយ អាហ្នឹងបបរមួយវែកទៅហើយ អាហ្នឹងឆ្ងាញ់ហើយ ដូច្នោះទស្សនៈដែលខ្ញុំចង់សន្លឹកមិន មែនថាអត់ទេ មាន ក៏រូបភាពដែលខ្ញុំចង់សន្លឹកហ្នឹង គឺខ្ញុំប្រយល់បងប្អូន កូនចៅក្នុង ភូមិ ក្នុងឃុំទាំងមូល ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ថាធ្វើយ៉ាងណា ហើយខ្ញុំតែយកការប្រៀបធៀបកាលជំនាន់នោះមកជំនាន់ដំណាក់កាល មួយៗ ដើម្បីពន្យល់អោយគាត់យល់ថា ដំណាក់កាលនេះយើងនាំគ្នាត្រូវតែបំបាត់អំពើ ពុករលួយ របបផ្តាច់ការ ។ របបកុម្មុយនិស្តហ្នឹងអោយដាច់ ហេតុអីនេះហើយវាជារូបមន្ត ដែល ជាទស្សនៈដែលខ្ញុំចង់សន្លឹក គឺខ្ញុំចង់បំបាត់របបហ្នឹងអោយដាច់តែម្តង ។

សុដា: ហើយរឿងរ៉ាវរបបខ្មែរក្រហមមកដល់រាល់ថ្ងៃនេះ ពូមានដែលលឺពីរឿងរ៉ាវគេបង្កើត តុលាការដើម្បីកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំតែឆ្លើយដែរ ហើយក៏ខ្ញុំពេញចិត្តណាស់ ខ្ញុំពេញចិត្តណាស់ ហើយក៏ខ្ញុំមានអារម្មណ៍នឹក ។ ឃើញស្តាយក្រោយកាលពេលនោះខ្ញុំភ្ញាក់រលឹកដោយចាញ់នយោបាយរបស់គេ គឺត្រូវធ្វើ ទាហានមិនខ្លាចស្លាប់ណា មិនត្រូវតែប៉ិនណ្តឹងអា បកមកវិញធ្វើបាបឪពុកម្តាយខ្ញុំ ។ ខ្ញុំ ចាប់ពន្ធដរាណាមីហ្គុរហៃអា ដូច្នោះមកដល់ពេលនេះក្រោយពីពិចារណាទៅ គឺថាខ្ញុំយប់ ចាញ់បោកអ្នកណាទៀតហើយ ។

សុដា: ហើយពួកការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមហ្នឹងលោកពូចង់អោយមានការកាត់ទោស មេដឹកនាំនៅតាមមូលដ្ឋានដែរ រឺក៏កាត់តែមេដឹកនាំធំនៅថ្នាក់លើទេ?

ស៊ុយ: អា នេះបើនិយាយអោយចំទៅខ្ញុំ ជាទស្សនៈខ្ញុំបើនិយាយថាអ្នកណាក៏ដោយអោយតែជាប់ ក្នុងគេហៅថា អាប្រល័យពូជសាសន៍ហ្នឹងគឺខ្ញុំចង់តែកាត់ទាំងអស់ មិនថាតែជំនាន់មុន រឺ ក៏ជំនាន់នេះផង អ្នកណាក៏ដោយអោយតែមានឈ្មោះថាអ្នកសំលាប់មនុស្សហ្នឹងគឺចង់កាត់ ទោសទាំងអស់ ។

សុជា: ព្រោះការកាត់ទោសនៅក្នុងច្បាប់តុលាការហ្នឹង គឺគេយកអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធពីឆ្នាំ៧៥ ដល់៧៧ ទេ?

ស៊ុយ: បាទ។

សុជា: ហើយពួកយល់ថាយ៉ាងម៉េចចំពោះពាក្យយុត្តិធម៌?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ពួកយល់ថាយ៉ាងម៉េចដែរចំពោះពាក្យថាយុត្តិធម៌?

ស៊ុយ: យុត្តិធម៌គឺអោយសិទ្ធិមកដល់ប្រជាពលរដ្ឋ អ្វីដែលប្រជាជនធ្វើទៅហើយអ្វីដែលគេ ហៅថាគ្មានច្បាប់ចែងអ្វី ប្រជាជនធ្វើអ្វី អាហ្នឹងគឺអត់អោយតំលៃថាកាត់ខុសទេ ព្រោះ អត់ច្បាប់ បើច្បាប់ចែងហើយតែកាត់អត់ធ្វើអ្វី អាហ្នឹងបានន័យថាខុស តែអ្វីដែលគ្មាន ច្បាប់ចែងកាត់ធ្វើ ហើយអោយកាត់ខុសអ្វី អាហ្នឹងគឺគ្មានយុត្តិធម៌ហើយ ។

សុជា: ហើយចុះពួកក្រោយ៧៥ ហើយមក ៧៧ ហ្នឹង ពួកទៅនៅឯណា?

ស៊ុយ: ខ្ញុំគ្រាន់ តែខ្ញុំ ស្វែងរកបងប្អូនខ្ញុំដែលស្លាប់ហ្នឹង រហូតហើយពីរនាក់ប្រពន្ធ ដើររកបងប្អូន រហូត តាមរកហ្នឹង គឺតាមរយៈកងទ័ព ចេញពីនៅកងនេះទៅនៅកងនោះទៅ សុំគេទៅ ជាមួយទៅ ក្រែងលំរកបងប្អូនអញ្ចឹងទៅ នៅមួយខែពីរខែរកមិនឃើញ ចេញពីកងនេះ ទៅនៅកងនោះអញ្ចឹងទៅ ។

សុជា: ហ្នឹងទៅនៅខាងកងណា?

ស៊ុយ: នៅក្នុងទ័ព បើនិយាយអោយចំទៅ ខ្ញុំមួយជុំអ្វី តាំងពីប៉ែលិនរហូតទៅដល់ចុងស្រួច ឥសាន ។

សុជា: អូ ។

ស៊ុយ: ប្រទេស ស្វែងរកបងប្អូន ខ្ញុំនៅគិតតែតាំងពីឆ្នាំ៧៧ ទៅ ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ចេញបែកភ្នំពេញ ប៉ុល ពតចាញ់អញ្ចឹងទៅ ទៅ ធ្លាក់ទៅរហូតប៉ែលិន រហូតអី អើភ្នំ កាងក៏ ភ្នំអី ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ហើយបកមកវិញបានមកនៅចំការដូង ភ្នំម៉ាឡៃ ធ្លាក់អញ្ចឹងមករហូតមកដល់ខត្តរមានជ័យ

រហូតព្រះវិហារ រហូតដែលគេថាអេទន្ទេអំពៅ ។

សុជា: ???

ស៊ុយ: បាទ ។

សុជា: ហើយក្រោយមកចូលមកនៅហ្នឹងភូមិក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: ក្រោយពីហ្នឹងមកវិញ បកមក បានមកនៅគេថាតំបន់មួយខ្ពស់មានជ័យនេះវិញ ក្រោយ
មកទៀតខាងកក្កបាទក្រហមអន្តរជាតិគេពង្រីក ដូចជាទទួលជនភាសាខ្លួន ។

សុជា: អី ។

ស៊ុយ: ពេលនោះខ្ញុំមកធ្វើ គេអោយខ្ញុំធ្វើមេភូមិនៅកន្លែងខ្មែរក្រហមជាមួយគាម៉ុកជាមួយហ្នឹង ។

សុជា: បាទ ។

ស៊ុយ: ខ្ញុំលួចទៅដោះប្រជាជនអោយចេញ ទៅនៅជាមួយអង្គការកាកបាទក្រហមអន្តរជាតិហ្នឹង
ដល់តែចេញទៅអស់ទៅ គាម៉ុករករឿងខ្ញុំ ខឹងខ្ញុំក៏អោយខ្ញុំទៅតាមរកកំលាំងហ្នឹងវិញ ។
ល្ងីចខ្ញុំ ខ្ញុំថាឥលូវបើអោយខ្ញុំដើរ ខ្ញុំអត់ទៅទេ អោយឡានជូនមក ហើយគេព្រមជូន
ឡានមក មកដល់អាកន្លែងជនភាសាខ្លួនស្រួលហើយ ខ្ញុំមកធ្វើអីវិញ ខ្ញុំលែងមក ។

សុជា: អាហ្នឹងនៅក្នុងឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: អាហ្នឹងឆ្នាំ៨៦ ៨៧ហ្នឹង ។

សុជា: ហើយពូចូលមកក្នុងភូមិនេះវិញនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ស៊ុយ: មកដល់ ៩០ ជាង ។

សុជា: មកតាមរយៈជនភាសាខ្លួនហ្នឹងអេ?

ស៊ុយ: តាមរយៈជនភាសាខ្លួន ។

សុជា: ហើយពូមានអ្វីចង់បន្ថែមទៀតទេ ពេលដែលខ្ញុំ នូវអ្វីដែលខ្ញុំមិនទាន់បានសួរនាំពូអាំ?

ស៊ុយ: បាទ ឥលូវខ្ញុំមានតែសំណូមពរអញ្ចេះទេ ។ សូមអោយអង្គការ គ្រប់អង្គការគាត់ជួយ
ធ្វើយ៉ាងណាអោយលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យកើតមាន ដើម្បីរាស្ត្រខ្មែរបានសុខប៉ុណ្ណឹង ដើម្បី
កុំអោយមានសង្គ្រាមហើយ កុំអោយរាស្ត្រខ្មែរគាត់រេទនាតទៅទៀត ព្រោះប៉ុន្មានជំនាន់
ប្រទេសខ្មែរយើងឃើញតែសង្គ្រាម ។

សុជា: អី ។

ស៊ុយ: ប្រជាជនខ្មែររងទុក្ខរវៃទណាស់ រក?

សុដា: ចុះពូខ្ញុំសុំសួររន្ធិច បើកាលនៅជំនាន់នៅក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ពូមានដែលឃើញវិហារសាសនា
កាតូលិកមួយនៅខាងលិចវត្តភ្នំទេ ជាប់សាលាក្រុងរាល់ថ្ងៃ?

ស៊ុយ: ជាប់សាលាក្រុង ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ចង់និយាយថាគេបង្កើត រឺក៏គេ ។

សុដា: កាលពីរំដោះ ៧៥ មក តាមរយៈខ្ញុំសួរគេទៅ គេថាមានវិហារសាសនាកាតូលិកមួយ ។

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: នៅខាងកើតចំស្នួនភ្នំពេញ មកលិច មកខាងលិចមក?

ស៊ុយ: បាទ ។

សុដា: តើពូមានឃើញអាហ្នឹងទេកាលហ្នឹង?

ស៊ុយ: អត់បានឃើញយកចិត្តទុកដាក់ដឹង អត់ចាប់អារម្មណ៍ ។

សុដា: ចុះពូថាអើគេចាប់ឪពុកម្តាយដាក់កុកហ្នឹងនៅឆ្នាំណា?

ស៊ុយ: ដឹង មិនដឹងឆ្នាំប៉ុន្មានទេ កាលគេយកប្តីខ្ញុំដាក់ចំណងហ្នឹង អាហ្នឹងគ្រាន់តែខ្ញុំអត់នៅទេ តែខ្ញុំ
នៅណោះ ប៉ុន្តែតែលីគេប្រាប់ខ្ញុំ ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: គេចាប់យកទៅអោយធ្វើលបធ្វើអី គេថាគាត់ហ្នឹងកូនធ្វើមេបាតុកម្មជាប់សមាសភាព
អីអញ្ជឹងណា ។

ភារីទ្ធ: អូតាំងពីមុនសម័យខ្មែរក្រហម?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: អញ្ជើញខ្ញុំគ្រាន់តែបង់បញ្ជាក់ត្រង់ថា ពូអត់ពេញចិត្តរបបខ្មែរក្រហម?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះក្រោយពេលដែលបែក៧៧ ពេលរៀនណាមវាយចូលអវ៉ា ហើយពូរត់ទៅតាម
ខ្មែរក្រហមអញ្ជឹង ពូមានដែលគិតថាធ្លាប់ គេចខ្លួនចេញអីទេ?

ស៊ុយ: គេច រកដូរគេច តែដល់តែឆ្ងាយហួសហេតុពេក ហើយណាមួយយើងវាគ្មានមធ្យោបាយ

វាដូរជើង បើកាលណាយើងរត់មិនរួចគេតាមទាន់ យើងត្រូវតែស្លាប់ ម្ល៉ោះហើយ ។
ដល់តែរកល្ងឹច ចេះតែរកៗ គេតាមដំណើរអញ្ចឹងទៅ គ្រាន់តែដឹងថា អង្គការសិទ្ធិមនុស្ស
គេបង្កើតភ្នំម ខ្ញុំរកមធ្យោបាយទៅចូលអាហ្នឹង ។

ភារីទ្ធៈ អញ្ចឹងនៅខាងខ្មែរក្រហមហ្នឹងពេលដែល ពេលដែលចេះតែរត់អញ្ចឹង តើគេយោសនា
យើងយ៉ាងម៉េចដែរ បានមានអ្នកខ្លះ កាលទៅធ្វើខ្មែរក្រហមមានលទ្ធភាពរត់មកស្រុក
វិញ?

ស៊ុយៈ គេ នយោបាយគេ គេថាយួនអាក អ្នកធ្លាប់ធ្វើការងារនៅពីដើមប៉ុន្មាន ហើយទៅក្រុង ។
ប៉ុន្មានហ្នឹងគេអាក ដល់តែហើយ ដល់តែម្យ៉ាងទៀតដល់តែវា គេហៅថារបបសេដ្ឋកិច្ច
ដង្ហើមរស់នៅជាមួយគេអី បើយើងទាល់តែតាមគេ ។

ភារីទ្ធៈ ហើយអំបាញ់មិញ ខ្ញុំចង់សួរអញ្ចេះ ពូថាចង់អោយតុលាការខ្មែរក្រហមដែលនឹងកើតមាន
នៅពេលខាងមុខនេះ?

ស៊ុយៈ បាទ ។

សុដាៈ អោយកាត់ទោសអ្នកណាក៏ដោយអោយតែពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រល័យពូជសាសន៍?

ស៊ុយៈ បាទៗៗ ។

សុដាៈ ហើយចុះខ្ញុំ ហើយពូដែលមានគិតថាមានបញ្ហាអីកើតមានទៀតទេ?

ស៊ុយៈ ជាទស្សនៈខ្ញុំទោះបីកើតក៏ខ្ញុំ ព្រោះធ្លាប់ឆ្លងកាត់ហើយ ខ្ញុំអត់ខ្លាចទេ អោយតែអង្គការហ្នឹង
កាត់ទោសខ្មែរក្រហម ទោះបីកើតសង្គ្រាមក៏ខ្ញុំសុខចិត្តកាំទ្រលំបាកយ៉ាងណាក៏ខ្ញុំតស៊ូដែរ ។

ភារីទ្ធៈ អញ្ចឹងទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយពូចង់អោយថាអោយតែអ្នកណាខុសយកមកកាត់ទោស?

ស៊ុយៈ បាទ ខុសយកមកកាត់អាហ្នឹងវាថាត្រឹមត្រូវ ព្រោះដោយសារតែអ្នកទាំងអស់ហ្នឹងហើយ
បានជាបងប្អូនខ្ញុំស្លាប់ ។

ភារីទ្ធៈ អញ្ចឹងអំបាញ់មិញពូស្គាល់តាមអ្វីដែលពូរៀបរាប់ប្រាប់ខ្ញុំពូហ្នឹង ពូស្គាល់មេដឹកនាំខ្មែរ
ក្រហម សឹងតែទាំងអស់?

ស៊ុយៈ បាទ ។

សុដាៈ ហើយបើដូចជា ច្បាប់គេដឹកនាំតែមេដឹកនាំធំៗ អញ្ចឹង?

ស៊ុយៈ បាទ ។

ភារីទ្ធ: តើមេដឹកនាំណាខ្លះដែលព្យាយាមថាគួរតែយកមកកាត់ទោស?

ស៊ុយ: អាណេបើវាជាទស្សនៈខ្ញុំវិញ ព្រោះថាអ្នកទាំងអស់គ្នាហ្នឹងក៏គេហៅថា បើជាទស្សនៈខ្ញុំ យល់ទៅវិញក៏ថា មិនមានគ្នាត្រូវទាំងអស់ទេ ក៏ប៉ុន្តែមួយនៅក្រោមឱវាទរបស់គេ ហើយ មួយទៀតបញ្ជាក់គេផ្ទាល់ បាទ អាហ្នឹងគួរយកកាត់ទោសដែរ តែបើដូចខ្លះនៅក្រោមឱវាទ របស់គេ គ្នាត្រូវតែធ្វើតាមគេហើយ ដើម្បីរស់ ។

ភារីទ្ធ: អញ្ចឹង ខ្ញុំចង់គ្រាន់តែថា ចង់សួរបញ្ជាក់ត្រូវ ពួកស្តាប់ឈ្មោះស៊ីនតែទាំងអស់មេដឹកនាំធំៗ អ្នក ប៉ុន្តែតាមអើប្បាបកែកំណត់អោយកាត់ទោសតែមេដឹកនាំធំៗ ?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: តាមគំនិតពូជផ្ទាល់ដែលធ្លាប់ឆ្លងកាត់ហើយរស់នៅមុន ហើយក្នុងរបប ជំនាន់ខ្មែរក្រហម ហើយក្រោយមកទៀតដែលចេះតែរត់តាមរស់នៅជាមួយខ្មែរក្រហមទៀត តើក្នុងគំនិតពូ ផ្ទាល់តើពូចង់អោយកាត់ទោសមេដឹកនាំឈ្មោះអីខ្លះ ហើយថ្នាក់ណា ថ្នាក់ណាអី?

ស៊ុយ: ខ្ញុំជាទស្សនៈខ្ញុំ ខ្ញុំចង់បានអព្វោះ ព្រោះខ្ញុំគេហៅថា មិនអាចដឹងការងារអ្នកភូមិទាំងអស់ ។ អ្នកណាធ្វើអី អ្នកណាធ្វើអីទេ ជាទស្សនៈខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ដឹងផ្នែកទៅលើអង្គការដែលស្រាវ ជ្រាវដឹងថាអ្នកនោះជាអ្នកប្រល័យពូជសាសន៍ ។ ឧបមាដែលតាដូច តាយាមកុកអំបាញ់ មិញ វាក្មេងដែរ ពីព្រោះថាហ្នឹងហើយជាអ្នកឆ្ងាយសំលាប់មនុស្សឆ្ងាយបំផុតហើយហ្នឹង ។ តែបើក្រៅៗពីហ្នឹងទៀត ឧបមាដូចជាលោកនេះ លោកនោះ លោកណាៗ ដែលថាមិន ទាក់ទងដល់ការ កាប់សំលាប់មនុស្សហ្នឹង ។ ក៏គួរអនុគ្រោះដែរ ព្រោះថាសាច់គ្នាមិនបានស៊ី ហើយអោយគ្នាយកឆ្នាំងព្យួរក អាហ្នឹងក៏អត់ល្អដែរ ព្រោះថាគ្នាអត់បានមកធ្វើអាហ្នឹងផង មានតែឈ្មោះមេដែរ ប៉ុន្តែយើង ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះដូចតាមុំកដែលពូធ្លាប់នៅជាមួយផ្ទាល់?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះព្យាយាមថាយ៉ាងម៉េច គួរតែកាត់ទោសរឺអត់?

ស៊ុយ: អាណេវា ខ្ញុំមិនហ៊ានសន្និដ្ឋានទេ ព្រោះអព្វោះ ព្រោះថារបបមួយៗ គឺបើខ្ញុំនិយាយវិញ សំខាន់លើគេក៏ប៉ុល ពតហ្នឹងតែម្តង ព្រោះគ្មានបញ្ជាក់ពីប៉ុល ពតក៏ ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះឥលូវពូដឹងថាប៉ុល ពតស្លាប់ហើយ?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: ឆ្នាំ៧៨ អើអញ្ជឹងក្រោយពីប៉ុល ពតស្លាប់ហើយយើងគួរកាត់ទោសពីណាទៀត ក្រៅពី ប៉ុល ពត?

ស៊ុយ: អា នេះវាដូចខ្ញុំបញ្ជាក់ហើយអញ្ជឹងថា អ្នកណាដែលគេហៅថាចូលក្នុងលក្ខណៈមួយថាដៃដល់ អ្នក ខ្ញុំចង់អោយកាត់ទោសអ្នកនោះ ហើយខ្ញុំក៏មិនអាចហ៊ាននិយាយថាឈ្មោះអ្នកនេះ អ្នក នោះដែរ ពីព្រោះថាខ្ញុំជាអ្នកតូចអ្នកតាមមិនដឹងសកម្មភាពអ្នកណាមួយគេធ្វើយ៉ាងម៉េច អ្នកណាមួយគេធ្វើយ៉ាងម៉េចណា ។

ភារីទ្ធ: បាទ ហើយចុះបញ្ហាខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់ចុងក្រោយ តើបញ្ហាផ្សះផ្សារជាតិអ្នក ដែលខ្មែរ ក្រហមចំណាំតែនិយាយដែរ?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: តើពូជលំដាប់យ៉ាងម៉េចខ្លះ?

ស៊ុយ: ចង់និយាយពីជំនាន់៧៧១១ ។

ភារីទ្ធ: ៧៧១១ ឬ?

សុដា: ចង់និយាយអញ្ជឹង ចង់និយាយថាអញ្ជឹង ចង់និយាយថាអើការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមហ្នឹងវាអាចប៉ះ ពាល់ទោសដល់ការផ្សះផ្សារជាតិដែរ?

ភារីទ្ធ: ផ្សះផ្សារជាតិ ដូចជាការលើកលែងទោសដល់អៀង សារីអើអញ្ជឹងអ្នក ហើយចំពោះពូជផ្ទាល់ ពូជលំដាប់យ៉ាងម៉េចដែរ?

ស៊ុយ: អេ ចំពោះបញ្ហានេះ វាគ្រាន់តែវាជាទស្សនៈខ្ញុំ បើគ្រាន់តែថាបើនៅតែពន្យារពេលខ្លាំង ពេក ប្រជាជនម្នាក់ៗ វាវង់ទុក្ខតែរាស្ត្រទាំងអស់ ព្រោះថាប្រជាជនដែលកាត់ខំបោះឆ្នោត អោយហើយអ្នក អ្នកទាហានណាមួយអ្នកកាន់តំណែងបក្សនេះ គ្មានឱកាស ។

សុដា: បាទ ។

ស៊ុយ: ខ្លះអត់ហ៊ានដេកផ្ទះ ដូច្នោះអ្នកកណៈបក្សដែលមានអំណាច ចេះតែមកកំរាមគ្នាអញ្ជឹងទៅ ដូច្នោះអ្នក ខ្លះមករកកំរាមថាឯង ថាដឹងថាអានេះឈ្មោះអានោះឈ្មោះឯង មក ។

ភារីទ្ធ: អត់ទេ ខ្ញុំចង់និយាយអញ្ជឹង ត្រង់ថាអញ្ជឹងបញ្ហាតុលាការខ្មែរក្រហមហ្នឹងវាមានការប៉ះ ពាល់ដល់ការផ្សះផ្សារជាតិជាមួយរដ្ឋាភិបាល យើងសព្វថ្ងៃជាមួយខាងភាគីខ្មែរក្រហមដែរ

រឺអត់?

ស៊ុយ: អាជឿនប៉ះពាល់អាំ អាហ្នឹងបើនិយាយ ខ្ញុំវាគ្មានជឿនអីត្រូវប៉ះពាល់ទេ បានជាខ្ញុំយល់ថា វាគ្មានជឿនអីត្រូវប៉ះពាល់ ព្រោះតុលាការកាត់ទោសវាជារឿនតុលាការផ្សេង ហើយអា នេះវាជារឿនផ្សេងផ្សារជាតិវាជារឿនផ្សេងដាច់ស្រឡះពីគ្នា ។

ភារីទ្ធ: អញ្ជឹងខ្ញុំដូចជាអស់ហើយ ប៉ុន្តែពូមានសំណូមពររឺក៏មានជាស្អីចង់បញ្ជាក់ថែមទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំជាទស្សនៈខ្ញុំគ្រាន់តែថាអញ្ចេះ សុំអោយអង្គការក្របអង្គការទាំងអស់ មេត្តាជួយគេថា ដល់អ្នកក្រីក្រផង ព្រោះកំពុងស្រែកយូរលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យព្រោះប្រជាជនមិនចង់ថា បានអារបបដាច់ការហ្នឹងទេ ។ បាទដូច្នោះសំណូមពរខ្ញុំអត់មានអីច្រើនទេ គ្រាន់តែចង់អោយ អង្គការជួយធ្វើម៉េចអោយស្រុកខ្មែរយើងវាឆាប់ស្រុសស្រួលត្រូវគ្នាទៅ អ្នកណាធ្វើអីក៏ធ្វើ ទៅ អាហ្នឹងអោយថាវាស្រុសស្រួលគ្នាមក ។

ភារីទ្ធ: ហើយចុះដល់ពេលបង្កើតមានតុលាការហើយពូធ្លាប់ដឹងរឿនរឺអីច្រើនអញ្ជឹង?

ស៊ុយ: បាទ ។

ភារីទ្ធ: បើខាងតុលាការគេហៅពូទៅបំភ្លឺ រឺក៏ទៅ?

សុដា: ជាសាក្សី ។

ភារីទ្ធ: និយាយពីអ្វីដែលពូធ្លាប់ដឹងលឺអីអញ្ជឹងអាំ ពូហ៊ានទៅទេ?

ស៊ុយ: ខ្ញុំអត់ញញើត ហើអត់ខ្លាច ត្រង់អ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញ អ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ដឹងគឺខ្ញុំអាចហ៊ាន ហើយមានជំហតមិនរុញរាដាច់ខាត តែខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថាអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញហើយនិយាយ ទាំងប៉ុន្មាននេះគឺខ្ញុំហ៊ានទទួលខុសត្រូវ ។

សុដា: អញ្ជឹងខ្ញុំអរគុណពូច្រើន?

ភារីទ្ធ: អរគុណច្រើន ។

ស៊ុយ: បាទៗ ។

ចប់

សុដា: បទសម្ភាសន៍នេះធ្វើឡើងដោយខ្ញុំឈ្មោះសុដា និងសុភារីទ្ធ ជាមួយនឹងឈ្មោះរស់ ស៊ុយ ជាប្អូនរបស់ រាន នួន ដែល ពីរឿនរបស់ការស្រាវជ្រាវផ្ទាល់ ហើយកាត់ជាអ្នកដែល គ្មានប្រវត្តិរូបដែលតាមរក នៅភូមិពាមប្រជុំ ឃុំព្រែកអំបិល ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល

សម្ភាសន៍ចប់នៅម៉ោង ១ និង ១៥នាទី នៅថ្ងៃទី ១៧ ខ្នាំ ២០០៣ ។